

35 KVADRATA ILI NIGDJEZEMSKA

AUTOR: VRATA09099, na osobnoj iskaznici: Lucija Klarić

Racionalna politička procjena sadašnje konjunktura postala je istinska rijetkost. Između katastrofalnih homilija koje proizlaze iz neintencionalno religijskih sektora ekoaktivista (mi smo na rubu Posljednjeg suda) i fantazmagorija besciljne ljevice (mi smo suvremenici egzemplarnih "borbi", nezaustavljivih "masovnih pokreta" i "kolapsa" krizom pogođenog liberalnog kapitalizma), svaka racionalna orijentacija izmiče, a svojevrstan mentalni kaos, bio on aktivistički ili defetistički, svugdje prevladava.

Alan Badiou

LIKOVİ:

STANAR 1 - Žuti (32 i pol', ali se izjašnjava kao 27)

STANARKA 2 - Iva (29)

STANAR 3 - Siniša (28)

STANARKA 4 - Bella (26 i pol')

STANAR 5 - Anton (27)

SET RODITELJA: Mama + Tata - recikliraju se za sve Stanare / mogu to biti i loše prerušeni i postarani stanari

SPOREDNI LIK:

FACEBOOK, DNEVNE VIJESTI, ŠUM TELEVIZIJE U POZADINI,, INSTAGRAM - SVIJET OKO NAS, oglašava se u drugom fontu i s pahuljicama (*) - podložan promjenama jer je i svijet oko nas konstantno u novostima i promjenama (funkcionira slično kao složi svoju pizzu princip).

NAPOMENA: prevelika kvadratura pozornice ili realistička motivacija u prikazu prostora mogu ozbiljno naštetiti naslovu drame i klaustrofobičnoj i kaotičnoj viziji njene autora_ice

0. UVODNA RIJEČ:

Na temelju članka 20.og, stavke 3, Zakona o društveno poticanom osamostaljivanju mladih osoba, Agencija za promet državnim nekretninama, u ime Republike _____ objavljuje:

OGLAS

o početku subvencioniranja stanovanja osoba mlađih od 33 godine

Pozivaju se osobe koje završno s datumom 1.1.20___ nisu prevršili gornju dobnu granicu od 33 godine i koje dokazano imaju prebivalište na području Republike _____ da u roku od 30 dana nakon objave oglasa, sukladno Zakonu o društveno poticanom osamostaljivanju mladih, podnesu prijavu za subvencionirano stanovanje.

Za podnošenje zahtjeva potrebno je priložiti dokument za verifikaciju identiteta, potvrdu o mjestu prebivališta, uvjerenje o kaznenom nekažnjavanju, potvrdu o podacima evidentiranim u bazi podataka Zavoda za mirovinsko osiguranje i potvrdu iz Porezne uprave o prosječnim primanjima kućanstva i broju i identitetu ukućana te izjavu o neposjedovanju sekundarnih nekretnina.

Zahtjevi će se odobravati tijekom pristizanja, a pravo na subvenciju ostvarit će svi mladi građani koji ispunjavaju zakonske uvjete iz članka 18.og Zakona o d.p.o.m.o. pri čijim su stavkama definirani svi uvjeti nemogućnosti samostalnog pristupa nekretnini. Republika _____ obvezuje se na ustupljivanje državnih stanova nesamostalnim mladim osobama do iscrpljivanja planiranih resursa.

Program "Vrijeme je da jabuka padne sa stabla" provodi se uz pomoć Europske unije i Europskog socijalnog fonda s ciljem smanjenja prosječne dobi napuštanja roditeljskog kućanstva mladih osoba u Republici _____ i poticanjem osamostaljivanja mladih ljudi u jugoistočnim predjelima Europe.

Zahtjevi predani nakon isteka roka neće se uzimati u obzir.

Agencija za promet državnim nekretninama

1. PRELIMINARNA RAČUNICA

Na štriku se suše brojevi. 1, 2, 3, 4, 5.

Glazba za prijem publike, ugodna i neutralna, lounge.

Stanar 1 katapultiran je na pozornicu s desna. Ušao je kroz vrata. Zatetura. Ali stoji na dvije noge. Sretan je zbog toga. Krene lijevo, ali brzo naleti na zid. Vratu se dva koraka unatrag. Ispod broja 1.

Stanar 1 pogleda prema gore, nema ideje pa ostane ukopan.

Stanarku 2 nešto je pogodilo u trbuh i gurnulo na pozornicu. Ulazi kroz vrata unatraske. Zabije se leđima u Stanara 1. On zatetura, ali stoji na dvije noge. Sretan je. Ona ga pogleda. Prodorno. Suptilno se krene kretati unatraske po stanu s ispruženim rukama. Traži tajni prekidač za otvaranje Sezama. Na žalost, sve su samo zidovi, bez tajnih prolaza.

Stanar 3 nečemu desno maše. Ušeta kroz vrata da ni ne vidi Stanara 1 i Stanarku 2. Onda ih pogleda. Jednog i drugu. Slegne ramenima i stane. Pogleda prema publici. Slegne ramenima.

Stanarka 4 gurnuta je na scenu s desna. Ide kroz vrata prema lijevo. Ne zna da će se zabiti u zid jer gleda u mobitel. Stanar 3 joj se izmakne. Još malo pa će se zabiti u Stanara 1, ali dignu pogled s mobitela. Zastane. Spremi mobitel. Pogleda Stanara 1. On nema ideje pa ne napravi ništa.

Stiže i Stanar 5, psuje neverbalno preko leđa jer ga je netko pogurao na pozornicu i kroz vrata. Vidi ostale. Želi opsovati nešto gore na nebu. Ne napravi to nego ode u dubinu. Brzo dođe do zida. Vratu se. Pogleda Stanara 3, pa Stanarku 4, pa Stanara 1, pa Stanarku 2. Protrlja lice. Jedan, dva, tri, četiri, puta. Nateže si gubicu.

SIRENA!

*Za 3, 2, 1... Ni sami ne znaju zašto, ali stanari se osjete pozvani stati u liniju ispod svojih brojeva
- od*

Stanara 1 do Stanara 5.

Stoje na startnoj liniji, čekaju da se nešto oglasi u niskom startu, ne pričaju jedni s drugima, ali cijelo

vrijeme žure, u mjestu.

STANAR 3: Prosječna visina čovjeka... Ako ne uračunavamo bolesti hipofize i NBA igrače, 160-185 cm. Ovisno o spolu. Prema Zakonu o stambenoj gradnji standardizirana je visina gradnje jedne stambene jedinice 2,5 metra. Znači, bez obzira što čovjek stremi visinama, nije visok. Ako i prodaješ stan u potkrovlju, cijena mu nije nužno zbog niskog stropa... niska.

STANARKA 2: Sukladno piramidi ljudskih potreba, uz hranu i vodu, mjesto za život je pri samom dnu. Ergo, ono je nužnost i kao takvo trebalo bi se podrazumijevati, kao vodu piti.

STANAR 3: Prema Maslowljevoj hijerarhiji potreba prve su fiziološke potrebe kao npr. rekreacija. Druga stepenica je sigurnost... koja uključuje imovinu, ali ne definira ju kao "stan" ili "kuću".

STANAR 1: U Americi je skroz cool ako živiš u autu ili imaš kamp-prikolicu. Ono, nomad si, slobodan i sve ti je mobilno pa i to di si.

STANAR 5: Misliš, živiš kao ci... Rom.

STANAR 2: Jebote, nisi to upravo sad rekao.

STANAR 1: Zapravo kad razmisliš zašto bi danas netko htio baciti sidro i ukopati se? Čovječe, cijeli

svijet ti je na dlanu, a ti da zidaš jednu kućicu od kaj?, nekoliko desetaka kvadrata?

STANAR 3: Površina zemlje je 510 milijuna kilometara kvadratnih. 71 posto je voda.

Evolucijski nismo ništa bliže škragama i perajama nego prije milijun godina. Preko 50% te površine koristimo za hranu, 33% su pustinje, 24% planine. Znači 37 milijuna kvadrata za čovječanstvo. 7,7 milijardi ljudi dakle... 0,00481 kvadrata Zemlje po čovjeku. Bez visinske gradnje.

Ding. Negdje iskoči neka pobjednička brojka.

STANAR 5: Rad je proporcionalan sili i množi se s putom - znači siliš se, nešto radiš i negdi stigneš.

Tako bi po zakonu fizike trebalo bit. "Završi škole da možeš radit da bi si jednog dana privredio nešto

svoje". Jer sve u životu treba zaradit, i šta ti više radiš, trebao bi dalje stić, a nije li tako?

STANARKA 2: Sve je to kulturološki uvjetovano, nas su uvjerali da mi trebamo, ne!, da mi želimo taj

prostor, a nismo se pritom ni udostojili pozabaviti s osnovnim: što je uopće taj životni prostor?

STANARKA 4: Dobro, rodiš se i dobiješ to neko tijelo i ti si sad nekako materijaliziran u ovom svijetu i jebiga, kaj ćeš, jednostavno od starta zauzimaš neki prostor.

Bang. Oglasi se pištolj za utrku.

Stanari se rastrče po pozornici i zauzimaju prostor.

Guraju se za njega, stapaju se s njime, solidariziraju se pa rastu u visinu via tzv. piška-lonca, ukopavaju se u mjestu, sudaraju se, skupljaju se u sebe... Kaos perzistira. Može netko upaliti i strobo.

Onda se jedan zadere: STOP!

I scena staje. Upali se radno svjetlo.

STANARKA 4: Brijem da trebamo probati nešto drugo.

STANAR 5: Umorio sam se, jebote. Previše posla.

Stanar 3 ima ideju. Počne hodati po rubovima i kutovima prostorije u velikim koracima i broji.

STANAR 3: pa ispali broj kvadrata - 35!

U džepu mu se stvori kreda. Izvuče ju.

Obiđe sve stanare pa svakome nacрта kvadrat u kojem stoji. Stanar 1 pokuša iskoračiti iz kvadrata, ali ga Stanar 3 odmah zaustavi. Nacрта i jedan kvadrat oko sebe.

STANAR 3: Svi počinjemo u jednom kvadratu. Jer postojiš kao neka materija i blabla... Ne možeš si pomoći pa da se dezintegriraš. Što ti dalje treba?

STANAR 5: Trebaš negdje zaleć.

I Stanar 5 se zalegne pa ga Stanar 3 iscrta kredom.

STANAR 3: Dobro, znači, 6-8 sati si bar još jedan kvadrat više jer ležiš. Dalje?

STANAR 1: Negdje ga moraš i ispustit.

STANAR 3: Eksrekcija, dno piramide... *ide prema kutu pa iscrta kvadrant...* Svaka inteligentna životinja zna da se to obavlja dalje od sveg drugog.

STANARKA 2: A ruke oprati? Sebe oprati? Što kaže Maslow o higijeni?

Stanar 3 dolazi do Stanarke 2. Sugerira joj da raširi noge i ruke, nije joj jasno. Nacrta veliki pravokutnik oko nje.

STANAR 3: To je prosječna veličina kade koju uguraš, recimo. Što još?

STANARKA 4: Hrana?

STANAR 3: Hm, je l' hrana stvarno treba imati svoj prostor?

STANAR 5: Nemoj me zajebavat, i svinje u staji imaju ono za napoj.

Stanar 3 nacrtava pored svojeg kvadrata još jedan veliki kvadrat.

Osvne se oko sebe pa...

STANAR 3: Kad realno sagledaš, čovjeku ne treba puno.

Stane trčati oko neoznačenih površina pažljivo izbjegavajući da ne pređe crtu.

STANARKA 5: Pazi da ne staneš na crtu!

STANAR 3: Imaš prostora koliko god hoćeš, za što god hoćeš.

Stanar 3 uskoči u svoj kvadrat. Svi neko vrijeme stoje na svom mjestu. U tišini. Ne miču se, ne zauzimaju prostor.

STANARKA 2: A stvari?

... i svi se okrenu prema njoj.

STANAR 3: Kako to misliš - stvari?

...pa Stanarka 2 pogleda sve ostale.

STANARKA 2: Ako me sad netko počne uvjeravati kako su stvari samo nusprodukt materijalističkog

svjetonazora i kapitalističke ekonomije, imam već spreman kontra-argument: - - - tko ovdje posjeduje samo jedan par gaća?

Nitko ne digne ruku.

Stanarka 2 ponosno izađe iz svog kvadrata, uzme kredu Stanaru 3 i nacrtava "ormar" na podu.

STANARKA 2: Tako. Nećemo pretjerivati, jedan ormar možemo podvesti pod nužnost. Dobro, možda još jedan manji pored. Za cipele. Ipak nismo životinje.

I nacрта još jedan kvadratić za cipele.

STANAR 1: Ak ćemo tak, moraš imati neki plejs za ekipu. Bar neki stari kauč. Kaj mi znači da kenjam i spavam ako nikog nema? Možeš me odmah zakopat pa sam ti samo dva kvadrata brige.

Stanar 1 preuzme kredu i nacрта "hang-out" zonu.

STANAR 5: Lako za to, al' šta ti je sa zdravljem? To ti je garant na onoj Malovljičevoj piramidi. Trebaš imat neku biljku da ti proizvodi kisik. I trebaš imat neki dio di možeš vježbat.

Preuzme kredu pa nacрта krug oko biljke i ogradi površinu za vježbanje.

STANARKA 4: Prejadno je to, ljudi moji, pa gdje su nam duše? Kolko ti duh ima kvadrata? Da ti pristaješ da nemaš neko mjesto gdje možeš raditi, biti kreativan... Oprosti, ali jebeš to.

Pa Stanarka 4 preuzme kredu i ucrtala si veliki lijepi atelje preko pola pozornice.

STANAR 3: Al' tamo ti je kutak za ekskreciju. Nije baš zgodno -

Stanarka 4 ode, pobriše ga pa ga nagura negdje drugdje. Nema baš više mjesta.

STANARKA 2: Dobro, recite što god hoćete, ali ja si ne mogu pomoći... Mene zbilja muči što nigdje

ovdje nije ucrtana veš mašina.

I brže bolje preuzme kredu pa napravi kvadrat za veš mašinu. Lijepo napiše: V-E-Š M-A-Š-I-N-A.

STANAR 1: Ček, fali mi i neki fridž za pivu.

Pa ucrtala frižider.

STANAR 5: Znaš šta, ja sam krakat i volim se lipo naspavat.

I Stanar 5 proširi prostor za spavanje, ali uđe u atelje.

STANARKA 4: Prešao si crt, vidiš? Nije ti dobro spavat tamo gdje radiš. To sam čitala.

STANAR 1: Brijem da nam treba i veća kuhinja. Niš tu ne bi mogo skuhat.

Svi kimaju kad Stanar 1 proširi prostor za hranjenje.

STANARKA 2: Pazi, upravo si jednom nogom u kadi.

Stanar 1 se pomakne malo u drugu stranu pa...

STANAR 5: Ne, ne možeš tu jer tu stoji mat za jogu.

Krene unazad pa se skoro zabije u Stanara 3.

STANAR 1: Sorry, stari.

STANARKA 2: Gle', ima tamo još mjesto, baš dobro za...

Odjednom dreka, svi osim Stanara 3 izvikuju svoje ideje: za policu s knjigama, za kućicu za psa, za

*playstation, za vrt, za uzgajanje gljiva, za meditiranje i onda Stanarka 2 spontano provali:
ZA DIJETE!*

Svi stanu.

STANARKA 2: Ups... Hoću reći: Za mačku! Za ribicu! Za hrčka! ZA KRLETKU!

Nadglasavanje se nastavlja.

Stanar 5 u jednom trenu odluči jednostavno uzeti kredu i...

STANAR 5: A ma znaš što, ako mene pitaš - tu ogledalo, tu jedan *walk-in* tuš, *walk-in* ormar, stol dovoljno dugačak za janje -

I krene precrtavati "stan" po svojoj mjeri. Svi ostali su prešli granice, prigovaraju mu, brišu što crta, otimaju se za kredu.

STANARKA 2: Po kojoj logici ti treba više mjesta da pojedješ nego da se očistiš?

STANARKA 4: Ne, ne zanima me, fakat ne možemo pregovarati oko radne sobe. To je must!

STANAR 1: Ma radiš bilo di, bolje imat chill zonu. Stres je broj jedan ubojica, stara...

STANARKA 2: Ne, oprost, ne možeš se tako raširiti, tko si ti da imaš toliko prostora? Kralj sunca?

STANARKA 4: Čitala sam da je sve stvar rasporeda, i da s malo možeš puno-

STANAR 1: E, sori ak neš prekidam, al jel netko zna kolki je onaj izbjeglički kontejner?

Mislim...

Minuta šutnje. Neugodno je.

STANAR 5: Dobro, može čovik izist i s one tacne ako triba -

Za to vrijeme Stanar 3 poput Gala koji broji stope ide prema rubu pozornice.

Pogleda prema publici. Prebroji ih. Gleda iza sebe, pa prema pozornici... i tako, sve dok ne kaže:

STANAR 3: Ljudi, znate što? Čini mi se da nas jednostavno ima previše.

Ostali se zaustave. Dođu do njega. Svi gledaju prema naprijed.

Promjena svjetla.

2. SVE SVOJE NOSIM SA SOBOM

Deus ex machina:

Odozgor, poput paukića koji počinje plesti svoju mrežu, niz konope pristižu stvari.

*Iznad Stanara 1 spušta se 1+1 pakiranje cica. (*cica - velika plastična boca najjeftinijeg diskontnog piva)*

Za njih je duct-tapeom privezana četkica zube. Stanar 1 odlijepi četkicu za zube od cica i stavi je u usta. Namršti se. Premjesti četkicu s jedne strane usta na drugu. Izgleda kao da razmišlja.

Pogleda prema gore s iščekivanjem. Odozgor se na konopcu spušta spužvica za suđe. Stanar 1 je zadovoljno oslobodi s konopca i stavi u džep. Spremi četkicu u drugi džep.

Stoji.

Odjednom, neidentificirani svežanj mu padne na glavu. Stanar 1 se iznenadi. To je smotuljak sastavljen od: dva para muških bokserica, jedne potkošulje, hlača do koljena i jedne majice s malenom rupicom.

Stanar 1 je zadovoljan što mu je baš to palo na glavu. Uzme smotuljak i sjedne na njega kao na jastučić jer nema jastučića. Nema ničega.

*Iznad Stanarke 2 spušta se sjajno sivi metalik kofer veličine ručne prtljage. (*ručna prtljaga je uključena u cijenu avionske karte i podrazumijeva se da veličinom odgovara pretincima iznad avionskih sjedala)*

*Stanarka 2 elegantno odvoji kofer i konop. Položi ga i rastvori. Posložen je kao iz TopShop reklame za vakuumske vrećice za pohranjivanje stvari. Na tronu uredno naslaganih stvari svečano je položen e-čitač. (*e-čitač - popularno znan kao Kindle, ali to je zapravo samo brand e-čitača)*

Stanarka 2 zavuče ruku u kofer. Kopa. Iz jednog tajnog pretinca izvuče bočicu parfema. Našprica se dostojanstveno kao engleska plemkinja s početka prošlog stoljeća. Onda pogleda Stanara 1. S značajno manje elegancije i bez smiješka na licu, napravi oblak parfema oko njega. Pogleda prema lijevo. Očekuje da se nešto dogodi, kao engleska plemkinja s početka prošlog stoljeća koja čeka da joj posluže čaj.

U prostoru iznenada postoji jedan stol s tri stolice. To je stol s rasklopivim stolicama za goste koji zadnji stignu na englesku, vrtnu zabavu. Poslužiti će svrsi.

Stanarka 2 uzima e-čitač i sjeda za stol. Čita. Ne diže pogled.

Stanarka 2 digne pogled kad se s konopa ispred Stanara 3 spusti ruksak od 47 litara s privezanom metalnom bočicom za vodu koja odjekne prostorom poput kravljeg zvona.

Stanar 3 otvori ruksak i s vrha izvadi blatnjave gozjerice umotane u pamučnu, bijelu majicu.

Kad ju rastvori, ispostavi se da ima logo lokalne mljekarske kompanije i dakako, blatnjave mrlje.

Stanar 3 nastavi oslobađati stvari iz neuredno pretrpanog ruksaka. Prostor se puni pamučnim krpicama odjeće, zgužvanim kao da ih je krava žvakala.

Stanar 3 napokon nađe što je tražio. To je debela rola WC papira. Zazviždi. Spusti se prazan konopac. Stanar sretno priveže rolu papira na konopac. Ona pak sretno otputuje u pozadinu stana i pozornice. Čim se smjesti ondje zakrije ju sa svih strana zastor za tuš. To je sada kupaonica.

*Stanar 3 popije gutljaj vode iz svoje metalne bočice. Za to vrijeme, iznad njega se spušta futrola s oblikom male gitare. Unutra su ukulele. (*ukulele - instrument iz rodnog stabla lutnji, populariziran s ukulele izvedbom pjesme "Somewhere over the rainbow")*

Stanar 3 je sada uspješno useljen.

Kratka pauza. Taman toliko da se svi u šoku bace na pod i pokriju glave kao da se štite od granata, kad se odozgor počnu spuštati gomiletine torbi, kofera i ruksaka: ruksak za laptop, ruksak s fotografskom opremom, jedan veliki kovčeg, jedna sportska torba, velika kartonska kutija i za kraj, jedan kompaktni pametni ruksak za svakodnevnu uporabu.

*(*pametna ruksak - sadrži pretince za mobitel, tablet i/ili laptop i druge manje i veće pretince koje je korisnik slobodan koristiti prema vlastitim potrebama, USB priključak, anti-theft tehnologiju, u prijevodu: anti-lopovsku tehnologiju zatvaranja, potporu za leđa, ramenice koje se ne urezuju i mnoge druge praktične kvalitete)*

Torbe, koferi, kutije, ruksaci slažu se oko Stanarke 4 tako da je Stanarka 4 zarobljena u kvalitetno opasanoj rovi. Stanar 1 prebrojava torbe, koferi, kutije, ruksake Stanarke 4 i cijelo

vrijeme zaboravlja na kojem je broju stao. Stanarka 4 ne može se pomaknuti od stvari. Slegne ramenima. Iz džepa izvadi mobitel.

Stanarka 2 ustaje s poda. Pokušava napraviti mjesta, uspostaviti red, iskopati Stanarku 4 iz rova stvari. Pardonira se svaki put kad slučajno stane na jednu od majica Stanara 3. Stanar 3 ne gleda što Stanarka 2 radi nego traži pipu iz koje može dotočiti vode u bocu. Pronađe ju u lijevom kutu odostraga.

Stanarka 4 daje naredbu Siri. (*Siri - virtualni asistent koji je dio operativnog sustava Appleovih uređaja). Kroz vrata ušće roomba. (*roomba - robotski usisavač)

Odmah s vrata skoro usisa jednu čarapu Stanara 3. Stanarka 4 ju mrko pogleda. Šapne nešto Siri, roomba se zaustavi i ispljune čarapu Stanara 3. Stanarka 4 opet nešto promrmlja Siri. Roomba stane obilaziti svaki kutak prostora. Skoro se sudari sa Stanarkom 2 koja zatetura da ne bi pala nosom na pod. Stanar 1 pogledom prati roombu koja juri prostorom. Vrta mu se u glavi. Čuje se "tss". Stanarka 4 je sretno otvorila jednu limenku energetske piće. Ima ih još 5 u pakiranju. Pogledom traži frižider.

Stanar 3 pomogne dogurati frižider u lijevom kutu odostraga. Stanarka 4 odlučiti preskočiti zid svojih stvari i odnese ostatak limenki u frižider. Stanar 1 je sretan na sliku i priliku frižidera. Odmah sprema cice unutra.

Odozgor raširenih ruku Stanar 5 iščekuje teglu s velikom i bujnom krasulom. (*krasula - japansko drvo novca, vjeruje se da priskrbljuje materijalnu dobit, otporna biljka koju ne treba suviše zalijevati)

Odloži je na pod. Ponovno raširi ruke da bi dočeka navlaku za odijelo u kojoj je... jedno odijelo. Dohvati odijelo. Pogleda oko sebe i shvati da nema gdje s njim. Ostavi ga obješenog na konop.

Stanar 5 traži mjesto za krasulu. Nema baš mjesta za krasulu. Nema baš ni mjesta za Stanara 5 niti 5 stanara. Stanar 5 odgura biljku do ulaza. Otpuhne prašinu s listova. Zapali cigaretu. Puši.

Zagrcne se skoro s dimom jer se odjednom oglasi zvono na ulazu. Stanar 1 jedini zna o čemu se radi. Ima smiješak na licu. Preskače stvari po prostoru da bi došao do vrata. Stanar 1 proviri glavom kroz ulaz.

Dobio je mali plastični, poslovni kovčeg u ruke. Ne zna što bi s njim. Stanar 5 shvati da je to njegov kofer. Ugasi cigaretu u teglu krasule. Stanar 5 potapša Stanara 1 koji mu predaje njegov kofer. Doda mu i kozmetičku torbicu koja je došla u paketu s koferom (istog je dizajna). Stanar 1 je napokon maknuo sve nebitno s puta. Stane uvlačiti u stan prastari, mesnati kauč. Muči se kao lik iz slapstick filma. Svi ga gledaju što radi. Jedino mu Stanar 3 odluči pomoći.

Stanar 1 i Stanar 3 dovlače veliki prašnjavi kauč u prostor, nogama guraju sve stvari s puta i smještaju ga u sredinu. Djeluje kao da što više razmiču stvari, to ima manje mjesta.

Stanar 1 je ponosan na svoju ideju. Potapša jastuk na kauču. Pun je prašine. Stanar 1 se zakašlje, suzdržava se da ne bude preglasno i preočito.

Svi gledaju u kauč pa jedni u druge pa u kauč.

Stanar 5 je najbrži. Prvi se baci i zaroni cijelom tijelom u kauč. To ne spriječava Stanara 1 da se posloži na njega. Stanar 5 se pokušava izmigoljiti iz klinča Stanara 1, ali ne uspijeva i jednostavno opusti ruke da vise s kauča. Stanarka 4 razmakne njihove noge i sklupča se na jedan kraj kauča. Stanar 3 slegne ramenima, odluči se leći dužinom leđa na naslon kauča i visiti s njega. Stanarka 2 ih sve promatra, ne želi ostati jedina stajati, gleda gdje bi se smjestila, kalkulira, pokušava se usukati sama u sebe da zauzima što manje mjesta, zavija vlastite ruke i noge oko same sebe... Konačno, nasloni nježno guzicu na suprotni kraj kauča od Stanarke 4, promigolji se da joj bude što udobnije. Stanarka 2 duboko udahne i izdahne.

Na izdah, roomba se upali. Pokušava kružiti po prostoru. Oko kauča. Ali nema mjesta. Roomba se zabija. Nema mjesta. Svi prate roombu očima. Nitko joj ne može pomoći jer nema mjesta.

3. SLUŽBENA OBAVIJEST I NESLUŽBENI PODACI

Kao iz podmornice iznikne zvučnik nalik razglasu iz Teletubbies-a koji kaže da je vrijeme za Teletubbiese.

U prvome je valu predaje zahtjeva za subvencionirano stanovanje dostavljen neočekivano visok broj molbi. Vlada je Republike _____ sukladno tome odlučila povećati primarno namijenjene kapacitete subvencija te odobriti 30% više predanih zahtjeva, s ciljem da se što većem broju mladih osoba omogući pravo na samostalan život i stanovanje. Obrada dokumentacije još uvijek u tijeku no, većina je prijavljenih subjekata već smještena u dodijeljene objekte. Oporba je ovih dana po pitanju dotičnog Zakona veoma glasna i smatraju da je Vlada napravila povredu Sabora povećavajući kapacitete odobrenih prijava budući da one u tom opsegu nisu izglasani. Iz Vlade odgovaraju kako su sve odluke donesene u skladu sa Zakonom i da je njihova osnovna zadaća odgovarati na potrebe svojih građana, a poglavito mladih koji su osnova društvenog napretka. U suosjećanju s mladima i s intencijom da im se osigura prijeko potreban životni prostor koji je i jedan od uvjeta njihovog prosperiteta, Vlada je po hitnom postupku odobrila povećanje subvencioniranih prijava. Iako još jednom dijelu mladih nije dodijeljen odobreni državni prostor, glasine su s terena da su već u ovom trenutku smještajni kapaciteti prepunjeni te je mišljenje Oporbe da je svaka sljedeća obrada prijava kršenje osnovnih ljudskih prava. Iz Vlade ponovno vraćaju oštro: adekvatne kvadrature dobit će svi pojedinci koji su ispunili uvjete natječaja.

Veliki interes mladih za ovakav tip državnih mjera te pozitivne reakcije starijih birača, potaknuli su Vladu da već sada najavi novu rundu subvencija za koje se oglas očekuje u roku 3-6 mjeseci. Planira se da će se dotada uspjeti osposobiti novih 200.000 metara kvadratnih stambenog prostora. Podsjećamo: _____ je jedna od statistički najlošijih članica EU kad je u pitanju kvaliteta života mladih. Između ostalog, postotak mladih koji nakon punoljetnosti i završetka obrazovanja ostaju živjeti u roditeljskom domu je dvostruko veći nego u članicama Unije s većim stupnjem razvijenosti. Vlada se nada kako će najnoviji set politika za mlade poboljšati stanje u državi te da će kroz stambeno osamostaljenje porasti i ekonomsko osamostaljivanje mladih te se poboljšati njihovo emocionalno zdravlje što su ujedno druga dva najveća problema u tom dijelu populacije.

Stanarka 2 bacila se na pod i laktovima grebe po daskama poput vojnika koji gmiže do prve sigurne točke. Ide prema “ulaznim vratima” desno.

Stanarka 4 je na mobitelu. Scrolla. Skupa s ostalima.

Ne diže pogled s mobitela dok dolazi do Teletubbies razglasa. Govori u njega kao u mikrofon. Tako se i čuje.

STANARKA 4: Žene su plaćene manje od muškaraca sa sličnom razinom obrazovanja, od niskog do visokog stupnja naobrazbe. Štoviše, jaz u prihodima ima tendenciju rasti sa stupnjem obrazovanja. Jedan od uzroka je i disproporcionalnost u mogućnostima da se osiguraju visoke pozicije zbog penaliziranja vremena izvan radnog mjesta i rodni uloga u obitelji.

Stanarka 2 puže do vrata, ali kao da je upala u med, ne uspijeva doći do njih. Umori se. Spusti glavu na pod. Okrene se na leđa. Uzme mobitel. Scrolla.

Stanar 1 pogleda prema gore. Ustane, skine broj s štrika i štrik priveže oko pasa. Napravi jedan, dva, tri koraka uzanad ne bi li dobio zalet i katapulira se desno na “vrata”. Ne dosegne “vrata”. Nastavi visjeti u zraku i njihati se poput tužne vrbe.

Stanarka 2 je upregnula trbušne mišiće i ustala do Teletubbies mikrofona. S poda čita vijesti:

STANARKA 2: Kolaps kriptovaluta izbrisao je više nego trilijun dolara u bogatstvu šokirajući prosječnog investitora.

Stanar 5 uzme Stanarku 4 za ruku i dotegli je do “vrata”. Na njegov kim glavom oboje stanu gurati, ali ništa se ne pomiče. Iscijede se po “vratima” od muke i manjka kondicije.

Stanar 3 ih prekorači dok gleda u ekran mobitela kako bi došao do Teletubbies razglasa:

STANAR 3: Osnovno načelo najveće većine današnjih nacionalnih mirovinskih sustava počiva na "generacijskoj solidarnosti". Zbog starenja čitavog stanovništva će i bogatim zemljama sve teže biti financirati mirovine.

Stanar 3 nastavlja prema "vratima". Želi zakoračiti preko Stanara 5 i Stanarke 4, ali ne može toliko visoko dignuti nogu. Proba lijevom. Proba desnom. Nije dovoljno razgiban.

Stanar 3 se popne na kauč, sprema se na skok, želi preskočiti i iskočiti desno kroz "vrata".

Stanar 5 dobio je obavijest na mobitelu koju pročita ostalim Teletubbiesima.

STANAR 5: Visoka inflacija neće prestati. Zapravo, cijene su u najbržem porastu od '80ih godina prošlog stoljeća. I dok primanja rastu, ona se povećavaju u manjoj mjeri nego cijene. Kad cijene i počnu izgledati normalnije, to neće biti dovoljno rano za one koji krpaju kraj s krajem.

Stanar 3 ostaje u zaletu, ali ne preskoči ništa.

Stanar 1 grebe po zraku ne bi li se donjihao do "vrata". Nema fizikalnih zakona prema kojima bi to mogao uspjeti. Stanarka 4 je u međuvremenu zaglavila u okviru "vrata".

Stanar 1 odluči odvezati konop oko pasa. Skoči na svoje dvije noge. Klimavo i jedva.

Sjedne na kauč i počne scrollati. Smije se sam sa sobom. Svi ga gledaju kako mu je Internet smiješan. Stanar 3 odustaje od skoka, umjesto toga, pažljivo siđe s visine, napravi kolut i sjedne na pod ispod kauča. Stavlja slušalice.

Stanarka 2 se prebacila na bok, nalaktila, scrolla s poda.

Stanarka 4 je našla ugodni položaj za vrat unutar "vrata".

Stanar 5 je zapalio cigaretu, ne skida više pogled s ekrana. Nitko ne skida pogled s ekrana.

(*scrollati - anglizam koji će se nadalje koristiti za povlačenje prsta-gore dolje po ekranima osjetljivima na dodir. osim fizičkog poteza skrolanje podrazumijeva i kauzalnu konzumaciju mobilnog i online sadržaja)

Dok pozornica-stan vibrira od mobitela, stanari izvode koreografiju mijenjanja pozicija obzirom na iskrivljenje kralježnice.

Ako za to ima kapaciteta, negdje se mogu i pojaviti projekcije... U suprotnom, dobrodošla su i maštovitija scenska rješenja.

STANAR 5 je pronašao Facebook profil STANARKE 2:

IVA (PIVA) REBIĆ

Studira u Filozofski fakultet

Studira u Fakultet političkih znanosti

Studira u Centar za ženske studije

Studira u Modni dizajn

Prošlo radno mjesto: Festival of Tolerance

Uvod u profil - Što te više udaljuje od smrti nego život?

Posljednji status - TO DO LIST: pojesti mirišljavu naranču na Siciliji. I napisati roman.

Shareano - Kampanja žena za ženu #prekinimošutnju

Profilna slika - Kad u jednoj godini napraviš toliko mentalnih preskoka, zaslužuješ i novu boju kose. #ivadizajnerica #novapoglavlja

STANARKA 2 ne čita roman, čita profil STANARA 3:

SINITO HRSKIĆ

Labradori stari 3 tjedna. Poklanjam.

Freespirit, 2019., Lastovo / u slobodnom transu / uslikao: Žvrčo

Štefica Hustić piše: DRAGI MOJ SINIŠA, ČESTITKE NA POLOŽENOM MAGISTERIJU, LJUBI TE TETA!

Sinito Hrskić mijenja svoju naslovnu sliku. / 25.svibnja 2015.

Labradori stari 3 tjedna. Poklanjam. - komentara nema, jedan palac gore.

Freespirit, 2019., Lastovo slika - srčeko od Maje Badanjko i četrdeset i pet palaca gore, nema komentara. Maja Badanjko je zgodna, ima dredove.

Štefica Hustić ima jednu sliku i zatvoren profil. Nema sliku s promocije sa SINITOM.

Naslovna slika - nema opisa.

STANARKA 4 shvatila je da ima 17 zajedničkih prijatelja sa STANAROM 5:

ANTON GABRIĆ

Prva slika - "Pogled u zvijezde, a noge na zemlji" na lokaciji Karlov most

Objava s najviše lajkova -

Dragi moje kolegice i kolege studenti,

Pozivam vas da izađete na izbore i sudjelujete u odabiru svojih studentskih predstavnika. Kao nekadašnji član Zbora, znam koliko su studentska tijela važna u podizanju standarda studentskog života i kvalitete obrazovanja koje je od nepobitnog značaj za vaše danas i sutra. Zaokružite ime na listiću i dajte glas kolegi ili kolegici koja će zastupati vaše studentsko pravo!

#izađiiglasaj

King's Bar u Bruxelles je sa Antonom Gabrićem:

Opraštamo se od našeg vlastitog gospodina Šarmantnog. Sveokrugli veliki momak, jedan od najboljih hrvatskih. Naš bar će uskoro nedostajati.

Dragi prijatelji, ako ste mi čestitali rođendan putem whatsapp, vibera ili možda sms-a, zahvaljujem! Međutim, od sinoć sam *indisponiran* preko mobitela jer sam ga, na žalost, neslavno izgubio. Za sve poruke i pozdrave, molim da mi se obratite ovdje. Ljubim vas!

OPG Pačić nastavlja sezonu!

Neretvanske mandarine stigle u metropolu!

STANAR 5 zna da mu je STANARKA 4 od nekuda poznata:

BELLA (KRUPICA) KRUPIĆ

profilna slika: Bella ima analogni fotoaparata preko lica

- opis slike: martić i ja smo se sliknuli

slika: čaša za vino na rubu kupaonskog umivaonika

- opis slike: vikend u balansu

Bella is tagged:

- momčina @Pepe Lazić ima prvu samostalnu izložbu. tko ne dođe, pička. bit će i lošeg bijelog vina poslije.

- /POTRAGA/

Dragi Fejsbuče, tražimo ovakav gramofon kao na slici za fotosešn. Privatna porukica, a može i poziv ako imaš broj. Hvala puuuuno i onima koji čitaju i kralju/-ici koja će pomoći.

slika: za naslovnu, mutne sjene u klubu, jedna je vjerojatno Bella

- opis: kvaliteta otprilike najgora ikad #volimovufotku

slika: avatar iz World of Warcrafta u "legendary" opremi

- opis: crni dani, a ja u bijelom

ANTON spremi mobitel.

STANAR 1 piše status:

Od sutra počinjemo sa snimanjem serijala u kojemu ćemo razglabati o svakakvim temama, a koje su vezane uz #uspjehuživotu i nadamo se da ćete krenuti sa mnom i @Dominatriksom na ovo putovanje.

Obavezno subskrajb ako brijete na ovakve teme, razgovora će biti puno, a pričat ćemo puno o tome šta je sve potrebno poduzeti da okrenete nove stranice života i počnete hodati po svom putu do uspjeha. Očekujem i neki komentar dolje ispod videa da mi kažete što su neki vaši planovi, a sutra ćemo nešto više pričati o mom posljednjem poduzetničkom i životnom potezu.

Hvala Dominik što si tako dobar sugovornik ko uvijek.

Uživajte i šerajte.

STANAR 3 još uvijek sluša glazbu. Nitko ne prepoznaje izvođača ni žanr.

4. POWERPOINT PREZENTACIJA

NASA znanstvenici razvijaju flotu autonomnih robota koji će putovati 33 milijuna milja u potrazi za životom na jednom od Zemlji najbližih planeta - Marsu. Ultiamtivni cilj je jednog dana ustanoviti koloniju gdje će ljudi moći preživjeti u Marsovoj atmosferi od 96 posto ugljičnog dioksida. NASA istraživanja dosada su pridonijela razvitku revolucionarnih tehnologija poput LED tehnologije, radijalnih guma i artifičijalnih udova, ali misija na Marsu će mnogo više utjecati na čovječanstvo - Umjetna Inteligencija koja upravlja svime od autiju do zdravstvenog sustava do načina kako poslujemo, daje ljudima mogućnost da promijene svijet. "Ljudi kažu 'robot', ali meni se sviđa više riječ 'su-bot', kaže David Moschella, istraživač u Leading Edge Forumu. "Ova kombinacija čovjeka i mašine je najmoćniji način kako raditi stvari. Tehnologija čini svijet boljim mjestom i mi smo tek na početku tog putovanja".

Svi osim Stanara 1 - Žutog aktivno uspostavljaju sustav raspodjele stvari u prostoru.

U tom procesu stanari se nerijetko sudare, zabijaju jedni u druge, nespretno se izmiču. Također, povremeno netko odustane i uhvati se za glavu te suptilno počne čupati kosu. Jednom kad jedan nešto stavi na određeno mjesto, drugi to premjesti i obrnuto - ponekad se i posvađaju radi toga, ako ne i pohrvaju. Stvari se gube, panično traže i pronalaze te ponovno zameću. Jednostavno, koliko god se trudili i radili, cijela pozornica ostaje u kaosu. Neuspješna manufaktura.

U međuvremenu Žuti ima svoj TED-talk prezentaciju, barem je to poželjna estetika sljedeće scene.

STANAR 1/ŽUTI:

Dobra večer svima, dobra večer dame i gospodo i dobrodošli na treći u nizu razgovora u sklopu ciklusa "Kako uspjati u životu".

Moje ime je Žuti, svi me tako zovu i hvala što ste večeras ovdje sa mnom.

U ovom ćemo razgovoru pričati o ciljevima i kako vam oni mogu pomoći u onom što svi želimo u životu: uspjati.

Uspjeh za svakog od nas predstavlja nešto drugo, svi imamo neku ideju što bi uspjeh trebao biti, a ja mislim da svi uspjeh možemo imati, puno lakše nego što možda, ovako, na prvu mislimo. I jedini razlog zašto ga možda trenutno u životu nemamo je zato što ga ne tražimo ili ga nismo tražili.

U ovom nastavku serijala "Kako uspjeti" podijelit ću s vama još nekoliko korisnih savjeta kako s malo truda postići zamišljeno i kako vam vizualizacija i planiranje uspjeha može pomoći i da ga postignete.

Pauza za jingle iz njegove glave.

Zašto su ciljevi bitni ako želite uspjeti u životu, koji su neki benefiti u životu koje možete dobiti ako si postavljate ciljeve i kako si postavljati ciljeve?

Bavite se nečime, imate interes za nešto i sve onako, na papiru funkcionira. Možete se pitati: zašto bih uopće trebao ili trebala postavljati ciljeve u životu?

Pa, ako ne postavljate ciljeve, sve što vi na kraju dana radite je nasumično. Ako vi nemate cilj da želite, na primjer, dobru bradu, vi ćete nastaviti koristiti istu britvicu i nećete osvjestiti da vam treba, recimo, električni brijač. Bit ćete nezadovoljni kad se pogledate u ogledalo, a možda nećete ni shvaćati zašto. Isto tako je s uspjehom. Ako vi ne znate da želite biti uspješni, nećete ni moći biti uspješni i ponovno ćete biti nesretni, a neće znati zašto.

...što je vezano i uz drugu, važnu točku vezanu uz ciljeve, a to je: jasnoća. Puno ljudi ima ideju oko toga što želi, ali nema neki jasan cilj koji su si zadali i onda kroz život idu onako i nikad ne dođu do točno onog što žele nego dobe okvirno ono što žele i onda nisu sto posto sretni.

Jedno istraživanje s Harvarda pokazalo je da od 100 posto učenika koji su završili faks, da je u 10 godina nakon toga, samo 3 posto njih imalo JASNO zapisane ciljeve. Tih 3 posto je imalo zajedno više novca zarađeno i stvari postignutih u životu nego preostalih 97 posto.

Što nas dovodi do trećeg. Bitno je da ne ostajete u okvirima. Kad odrastate, svima nam govore da je život takav kakav je i da ga trebamo jednostavno prihvatiti. Ali kako kaže najveći poduzetnik svih vremena Steve Jobs: život može biti puno više od toga. Znači, kad shvatite jednu vrlo jednostavnu činjenicu k'o Jobs, da su sve oko vas, oko mene napravili ljudi koji nisu puno pametniji od nas, shvatit ćete da i vi možete mijenjati svijet. Samo se trebate usuditi zamisliti. Dobro, a što ako ne znate koje ciljeve postaviti? Super, znate da trebate ciljeve, ali ne znate baš što želite. Ljudi često ili jako puno žele toga u životu ili žele jako malo toga. Probajte si smisliti par kategorija i onda u njima tražiti ciljeve. OK, dobra brada, znači, bitno mi je da si dobro izgledam, znači, u kategoriji izgled brada će mi biti jedan od ciljeva. Ili želim biti uspješan pa imam kategoriju - poduzetništvo.

Ako ste uzeli papir i onako, prazna vam je glava, ne možete si zamisliti ništa što bi htjeli, probajte razmišljati obrnuto. Napišite si sve što NE želite. Na primjer, ne želim da mi život bude dosadan. Napišete par tako stvari tako koje ne želite i vidjet ćete kako ćete brzo ćete znati zabilježiti i što želite.

Peta bitna stvar je da ne stavljate ciljeve onako ofrlje. Ljudi ne postignu ciljeve najčešće jer ne žele postići te ciljeve. Zadaju ih jer ih prisili škola, obitelj, posao, na internetu čuju da bi bilo o-kej imati cilj u životu. Vi ako vas vaš cilj ne vuče prema sebi nikad nećete doći prema njemu. Postavljajte ciljeve koji su vam uzbudljivi i ne pucajte nisko jer se kaže da mali ciljevi ne ubrzavaju srce.

Koristite koncept Granta Cardonea i svaki svoj cilj uvećajte za 10. Ako želite zaraditi milijun dolara u godinu dana, recite si kako mogu zaraditi 10 milijuna dolara u godinu dana. Ili još bolje, u 6 mjeseci. Napravite tu mentalnu vježbu i budite ljudi, slušajte Jobsa kad kaže da samo ljudi ljudi mogu napraviti lude stvari. Ne zaboravite da ništa nije nemoguće.

Nemojte držati svoje ciljeve za sebe. Puno ljudi ne govori o svojim ciljevima jer im netko može doći reći - haha, nisi uspio. Jedan od načina kako ćete se prisiliti da nešto napravite je baš to, taj pritisak da to nije samo nešto u vašoj glavi nego nešto stvarno. I Jobs je ispao s fakulteta i morao je napustiti Apple zbog Johna Scullya i bio skoro protjeran iz Valleya, ali se nije predao. Neuspjesi su samo pločice na putu do uspjeha.

Zadnji savjet je: imajte svoje ciljeve uvijek uz sebe. Dosta zgodna opcija je zalijepiti ih na frižider tako da kad recimo idete po sok ili nešto prigrust, da uvijek vidite svoje ciljeve, da su vizualno pred vama, a ne da vam se tisuću stvari mota po glavi.

Zadnjih nekoliko rečenica Žuti zapisuje popis svojih ciljeva na veliki papir. Objesi ih na konopac. Ciljevi su sljedeći: izgledati nabildano kao Witcher, imati uspješan podcast, isprobati 500 novih vrsta piva, do kraja godine imati 300.000,00 kn na računu i vlastiti biznis, živjeti s dva umjesto s četiri cimera/ica, naučiti raditi najbolji curry i valjati kore za burek.

Ako imate ciljeve, ne znači da ćete uspjeti, ali ako ste si postavili ciljeve onda ste sigurno na putu da uspijete.

Dream big or go home. (Ili: Sanjaj veliko ili idi kući i pokopaj se)

Ako se do kraja zaboravi na veliki papir s ciljevima, to je zato što je i Stanar I zaboravio na svoje ciljeve.

Ukupni javni dug iskazan prema metodologiji ESA 2010 krajem prvog ovogodišnjeg tromjesečja iznosio je 298,8 milijardi kuna, što je 74,3 posto BDP-a i 1,1 postotni bod veći udio u BDP-u nego krajem prošle godine, a analitičari kažu da je njegov daljnji rast neizbježan.
Trenutačni javni dug po stanovniku je 83.686,67 a po zaposlenom 284.902,99

5. KOMORNA DRAMA 1

U posjetu su roditelji Stanara 5.

Ostali Stanari su sakriveni po stanu. Pravimo se da ih roditelji Stanara 5 ne vide.

MAMA (*u ruci drži božićnu zvijezdu*): Da ti betlehemska zvijezda i krv Isusova blagoslovi tvoj novi stan.

Mama se osvrće po stanu. Nema pojma kamo bi sa zvijezdom.

Anton uzme zvijezdu, zazviždi, spusti se konopac, priveže ju.

TATA: Jel imaš ti kakav TV?

MAMA: A što će ti sad televizija?

TATA: Igra Bayern s Tottenhamom.

ANTON: Nema ćaća, ako nešto i gledam, gledam preko kompjutera.

Tata odmahne rukom. Nađe neku stolicu. Sjedne. Prisloni se na teletubbies razglas, čuje se utakmica. Sluša. Nikom ništa.

Bijeli šum nogometa.

MAMA: Nećemo se mi zadržati, idemo još kod tete Cvite, odnijeti ciglicu kave -

Tišinica.

ANTON: Imam sutra intervju za onaj posao, šta sam ti pričo.

MAMA: A je li? Bit će ono za Kauflanda?

ANTON: Ne, mama, to sam ti samo rekao da bi bia dobar posao. Al' oni traže nekog s minimalno 3 godine iskustva. Ne znam ja di će toga naći što ima 3 godine iskustva, a radio bi asistenturu, al dobro. Ne, ovo je za onaj odvjetnički ured, sjećaš se? To ako dobijem, to mi je odskočna daska za sve.

MAMA: A ne mogu ja to više povatat. Vi mladi sad simo sad tamo, sve nešto ubrzano, stalno nešto novo... Nekad prije si završio škole, našao posao i bio si na miru, do penzije.

ANTON: Dobro, sad, pa otkad već to nije tako, šta pričaš ti.

MAMA: Vidi ga, ja samo kažem. Ti od kako si se odselio na sve skačeš.

ANTON: Ne skačem, mama.

Tišinica.

MAMA: A jesi svećenika zvao?

ANTON: Što bi ga zvao?

MAMA: Kako ti to, "šta bi ga zvao". Da dođe, blagoslovi... (*najradije bi rekla nešto drugo, ali ipak kaže:*) kuću.

ANTON: Nisam.

MAMA: Imat će velečasni Zlatko neko predavanje tu, baš za mlade, tu u nekom centru će držat, negdje u gradu, znaš da se ja ne snalazim baš. Mogu mu ja javiti da dođe.

ANTON: Ne treb - - -

MAMA: - Sine

ANTON: - - a no, dobro, zovi ga, šta ću ti ja.

Tišinica.

MAMA: Antiša moj, reci ti što god hoćeš, ali to pomaže čovjeku. Mi smo se svi udaljili od Boga, evo vidiš u kakvom ludom svijetu živimo.

Anton da će zaustiti.

MAMA: Nemoj, pusti ti to, svi ganjaju neki novac, a ne znaju da je zdravlje prije svega. Ja vidim da su ovdje elementi izvan balansa, naravno da nemaš energije jer nemaš nigdje zemlje u stanu, nedostaje boje, topline...

ANTON: A da je kauč crveni bi me bolje išlo u životu, je li? I kakve to ima veze s Isusom Kristom?

MAMA: Sve je to jedan Bog! Antiša, kako ti to razgovaraš sa materom?

ANTON: Oprosti.

MAMA: Vidiš o čemu ti ja pričam, svega tog, te živčanoće, bi se riješio da samo sjedneš i budeš u tišini s Bogom, promeditiraš malo nad sobom i nad tom negativnošću.

Netko je zabio gol. GOOOOL!

MAMA: Kolko je nama sati, Mate, ha? Mi bi trebali kretat.

TATA: Ne znam ja ništa, ti određuješ.

MAMA: Ajde sine, nismo mi tebe došli gnjaviti. Imaš ti svog posla. Jel nisi rekao da imaš taj razgovor za posa?

ANTON: Je, jesam.

MAMA: Molit ću za tebe. Kad si već tako odlučia...

ANTON: Ne razumin?

MAMA: A tako, tako živit i patit se u gradu...

Tata ga potapša po leđima, već je izašao.

MAMA: Ajde, sine, teta Cvita nas već čeka, neki je kolač pekla...

ANTON: ...Jasno.

Tišinica. Mama zastane u okviru vrata.

MAMA: Slušaj, ja mogu pitat tetu Cvitu, ako možda Lovre ima kakvi posao za tebe -

ANTON: Jel? Da trpam kamione? To bi ti da ja radim?

MAMA: Vidi ti njega! Ti ko da si na zlatnoj žlici odrasta. Nijedan posa koji donosi kruha na stol nije sramota. Bolje i to nego ovako.

ANTON: A kako?

Anton u afektu slučajno zvekne božićnu zvijezdu koja visi. Uhvati ju prije nego što se rasuje po stanu.

ANTON: To je uvijek tako na početku.

MAMA: Ne znan, sine, mi smo uvijek živili skromno, Bog zna... Ali svoje dostojanstvo nismo dali, prihvatili smo svoj križ. Ti znaš da doli uvijek ima posla. Barba Tonči uvijek triba par ruku u berbi.

ANTON: Mater, pa neću cili život brati mandarine.

MAMA: Dobro, ja sam samo rekla. Svak' se snalazi kako zna, valjda će Bog pomoć.

ANTON: Je, hoće, hoće.

Anton ju sad već želi predati teti Cviti.

MAMA: Ja bi ti dala šta novaca, ali imam samo nešto sitno za misu -

ANTON: Neka. Pusti. Čuvaj ti to za svećenika.

MAMA: Ah da. Bože, daj nam snage da prihvatimo ono što ne možemo promijeniti...

Mama zatvori vrata.

Anton izvadi vrećicu, složi jednu na stol i povuče.

Techno party. Anton je u momentu. Pleše.

ZBOR STANARA *u techno ritmu:*

Mama, nisam više dijete. Prestani se ponašat' k'o da jesam.

Da, tak' se ja to razgovaram s tobom.

Imam ja svog posla isto, znaš?

Ne, nisam gladan, jeo sam.

Dobro, zašto ti to sad meni govoriš?

Ne, nisam bezobrazan. Samo ti kažem.

Hoćeš me prestati pilati?

Da, imam sve što mi treba. Ne brini. Nisam dijete.

Hoću, ne brini.

Kad ti kažem da hoću.

Dobro... ajde... bok, bok! Jesam... Dobro... BOK!

Starac preminuo u listopadu: Psihički bolesni sin dva mjeseca živio kraj mrtvog tijela.

6. JE L' NETKO GLADAN?

Na rez:

BELLA: Ja sam gladna.

Opća ukipljenost. Nitko ništa.

BELLA: Nešto bih jela.

...

BELLA: Ne znam ni sama kaj.

...

BELLA: Baš sam gladna.

SINIŠA: Imam kiflu iz Mlinara. Ak hoćeš.

Siniša izvadi iz ruksaka zgužvani škarnicl.

BELLA: Mislila sam više na neš s vilicom.

Siniša slegne ramenima, krene jesti kiflu.

IVA: Preko puta je dućan.

ANTON: Ajme...

IVA: Kaj?

ANTON: Ajme tlake, tko će sad kuvat.

ŽUTI: Mogu ja! E radim jebeni Pad Thai, morate to probat. To mi je sad novo, učim kuhati, neka je ideja za par godina znati hrpu recepata. Nisam još baš puno kolača radio, to moram još naučiti slagati, ali... Ovo me naučio prijatelj, on je radio u Wok and Walku, bio je sous chef, to je točno recept kak oni rade.

BELLA: Obožavam Pad Thai, ajmo to! Ajmo to!

ŽUTI: Dobro, ljudi, idemo onda - organizacija. Ti možeš preko u dućan uzeti mrkve, paprike, češnjaka i piletinu. *(pokazuje na Stanarku 4)*

BELLA: A ne kozice?

ŽUTI: Dobro, možemo i te planktone jesti. Al' ti častiš! Ti možeš do Kineza, tu je, dvije tramvajske stanice dalje. Trebat će nam Nuoc Mam i rižini rezanci. *(pokazuje na Stanara 5)*

Imamo wok tavu?

ANTON: Šta Nuoc?

SINIŠA *dok žvače*: Ja sam okej.

IVA: Možda za početak da probamo nešto jednostavnije.

ŽUTI: Znam i KungPao piletinu raditi. Ali za to nam treba Hoisin - (*pokazuje na Stanara 5*).

ANTON: Nemoj gledat mene, ja znam samo paštu u vodu stavit. Mogu za sve skuhat paket hrenovki, eto. Ili eventualno ako oćete da janje okrenemo?

IVA: Sorite ljudi (*pa uvuće slinu*) ne želim biti jedna od "tih", ali ja meso jedem samo petkom.

BELLA: Ja sam se sad nabrijala na Wok&Walk.

ŽUTI: Ma moj Pad Thai ti je bolji. To mi je čak prizno taj frend koji je radio tamo.

ANTON: Jel možemo mi šta normalno izjest? Nekog mesa i salate.

Bella prošeće do frižidera. Otvori vrata.

BELLA: Nema ničeg. Ne mogu vjerovat. Ajme, pregladna saaaaam.

IVA: Spustit ću se ja do trgovine. Usput nađem neku konzervu za sebe.

ANTON: E, a tko kuha?

Glazba sa Sinišinih slušalica umjesto dramske pauze.

ŽUTI: Mogu ja! Znači treba mi samo krastavci, sirutka (*baci pogled kratko na mobitel pa nastavi*) piletina - petsto grama, jaje, dva...

BELLA: Za kolko to napraviš?

ANTON: Šta je to sad?

ŽUTI: Marinira se jedno sat vremena, paniranje, pohanje. Jedno dva sata, gore-dolje.

BELLA: Umrijet ću dotad!

ŽUTI: Al' to će ti biti najbolja piletina koju si jela u životu.

BELLA: Jesi već radio?

ŽUTI: Ne.

IVA: Ljudi, idemo probati biti praktični.

ŽUTI: Kad vam kažem, samo se prepustite u ruke najboljem chefu u radijusu -

ANTON: 35 kvadrata?

Žuti samo trepne s plamenikom za kampiranje i plastičnim lavorom u ruci koje je iščupao od tko zna gdje.

Bella ga pogleda.

BELLA: Ja ne mogu više. Idem na Glovo.

Muk.

BELLA: Što, nitko nije gladan?

Čuje se nečije kruljenje želuca.

ANTON: A koliko je ono dostava?

BELLA: Ne znam, ovisi.

IVA: Ne možemo nam to biti praksa. Morat ćemo usustaviti neki sistem.

ŽUTI: Meni treba ostat 20 poslije za pivu.

Siniša zgužva škarnicl od kifle. Bella pogleda u sve stanare redom.

BELLA: Ja častim, samo pliz, idemo nešto pojest.

IVA: Pizza?

ŽUTI: Ee, tri ulice odavde je najbolja pizza u gradu. Moja i ekipa ja imamo jednom mjesečno degustatorska natjecanje, e i ovaj, natjecanje "pizza sa zapada grada", Bambinu smo ocijenili s 9,8. Ali pazite, nijedna druga pizzerija nije dobila više od 9,5.

BELLA: Glovo kaže prosječna ocjena 8,7.

IVA: Je l' mogu ja biti "ta" osoba i zamoliti da jedna bude bez šunke?

BELLA: Jedna margarita i jedna capricciosa. Gotovo. Tu je za 20 minuta.

Siniša se ustane, sa slušalicama, prošeće do ruksaka. Izvadi jabuku. Zagrize. Vrijeme za desert.

ŽUTI: Al' sljedeći put, morate probat moj Pad Thai.

Imućnost je važan faktor klase i u nekim slučajevima direktna je posljedica naslijeđenih dobara. Razlika u imućnosti produkt je mnogo različitih faktora, suvremenih i povijesnih, ali ta razlika u bogatstvu neće nestati samo s jednakim pristupom obrazovanju i istim primanjima. Na žalost, ljudi vole svoje bogatstvo, čak i u socijalnim društvima poput europskih, kad bi se pojavile porezne mjere za redistribuciju, događali su se politički revolti.

7. KOLIKO STANARA TREBA DA SE PROMJENI ŽARULJA?

Pregorila je žarulja. Stanari (se) igraju u mraku.

Stanar 1 skoči na kauč da bude bliže pregorenoj žarulji. Dotakne ju, opeče se pa dobije ideju.

STANAR 1: Ja, kad sam bio mali, rekao sam svojoj mami da ja kad odrastem neću biti star jer sa starim ljudima nitko ne voli pričati. Onda mi je mama rekla da sam zločest i da to ne smijem to govoriti, a ja sam joj rekao da zašto onda kad nazove dedu mu uvijek kaže da ne gnjavi doktoricu ili tetu u dućanu. Ona mi je rekla da ćemo svi jednog dana biti stari i da odem gledati crtić, a ja sam razmišljao o tome zašto Ash Ketchum iz Pokemona uvijek ima isto godina i kako on to može, a ja ne. Kad sam dobio kartu zlatnog Charizarda, čvrsto sam odlučio da ću biti Pokemon majstor kad budem star kao Ash.

Stanar 5 pritišće prekidač kao da se uvjerava da je žarulja sigurno pregorjela.

ANTON: Ništa.

IVA: Možda je iskočio osigurač?

Stanar 3 upali upaljač i njiše ga kao da je na koncertu.

STANAR 3: Kad sam imao 5 godina, baka mi je rekla da sam dovoljno velik da se mogu moliti Bogu. Rekla je da ne moram moliti baš sve - i Oče naš, i Zdravo Marijo, i Vjerovanje apostola, ali da uvijek prije spavanja izmolim barem Anđelu čuvaru, mili jer svatko od nas ima svog anđela koji nas uvijek pazi. Onda sam ispred crkve vidio jednog čovjeka bez jedne noge i s crnim zubima kojih uglavnom nije bilo, sjedio je na komadu kartona i imao praznu čašicu od jogurta i unutra manje kovanica nego što ih je bilo u mojoj kasicu-prasici. Stalno je ponavljao "da nas Bog blagoslovio". Pitao sam baku - gdje je njegov anđeo?, a ona mu je dala jedan novčić i rekla da ga čuva i pazi. Više se nisam molio tako da što prije mogu zaspati. Nisam znao što ću biti kad odrastem, ali ljutio sam se što je moja baka govorila da ću biti predsjednik države.

Stanar 1 otvori frižider, unutra ima svjetla.

ŽUTI: Čekaj, ako iskoči osigurač, onda fridž ne može raditi, kaj ne?

Stanarka 4 zvjera po stanu sa svjetlom mobitela. Traži nešto.

BELLA: Jel' imamo neke svijeće da zapalimo?

ŽUTI: Da, vidiš. Dobra ideja. Malo atmosfere.

SINIŠA: Nije nestalo struje. Samo je pregorila žarulja.

Stanar 3 želi odvrnuti žarulju s grla.

IVA: Pazi! Da te ne bi stresla struja? (*Antonu*) Jel' prekidač na dobroj strani? Trebao bi biti prema dolje.

Stanar 5 prevrne očima iako to nitko ne vidi jer nema puno svjetla.

ANTON: A ma to nema veze... - Što ne?

Stanar 3 hrabro ukloni problematičnu žarulju s grla.

Stanarka 2 ju preuzme i gleda u nju kao u čarobnu kuglu.

STANARKA 2: Mi, kad sam bila mala, živjeli smo u stanu preko puta puta kojeg je bio Tomislav. On je bio pet godina stariji od mene i nije mu smetalo ako se igramo s barbikama, a meni su svi za rođendane i poklone kupovali samo barbike. Prave. Moji mama i tata nisu voljeli da se mi igramo kod Tomislava jer je "njegov stan smrdio po vlazi" i s njima je živjela njihova stara baka kojoj je sve bilo glasno. Tomislav je jednom rekao da se nada da će baka brzo umrijeti jer se ljutio što ona jedina ima svoju sobu, a oni ne. Onda je Tomislavu umro tata. Pokušala sam plakati za Tomislavovog tatu, ali nisam mogla. Ni Tomislav nije plakao pa mi je bilo drago što nisam jedina koja ne plače. Kad sam Tomislavu za pet godina rekla da mi se sviđa, rekao mi je da sam mu kao sestra i onda sam plakala cijeli dan. Zamišljala sam da ću kad odrastem šivati odjeću za barbike.

ŽUTI: A kaj sad?

SINIŠA: Trebamo drugu žarulju.

ANTON: (*Belli*) Jesi našla nešto?

BELLA: Ne, ja sam tražila svijeće. Ali, nemamo ni to.

Stanarka 2 radi popis za trgovinu na slijepo.

IVA: Znači, trebamo: ...žarulju, svijeće, još bolje - mirisne svijeće, zobeno mlijeko za u kavu, što još?

ŽUTI: Šarafciger?

Stanar 5 prevrne očima, ali se baš i ne vidi jer nema svjetla.

ANTON: Ne treba nam odvijač da promijenimo žarulju... - Zar ne?

Stanarka 4 stavila je mobitel ispod brade, kao da priča strašnu priču na kampiranju.

STANARKA 4: Nisam više ni bila tako mala kad sam u vrtu jela blato. Mama mi je pustila da jedem blato jer je mislila da je to dobro za imunitet. Poslije mi ništa nije rekla jer je htjela da prestanem to raditi "u svom tempu", iako nisam više gradila imunitet. Meni blato uopće nije bilo fino i ne znam zašto sam ga jela. U bolnici sam bila samo jednom, ali ne zbog blaga nego zato što su mi operirali krajnike. Sa mnom je u sobi bio jedan dečko koji je imao osamnaest godina i ja sam mislila da je on div. Išao je na operaciju srca. Mene su stavili da spavam u kinderbetu iako sam već imala šest godina i skoro nisam stala unutra. Navečer se na mene sestra derala jer nisam htjela spavati, a ja sam stisnula oči i sretno zaspala. Div mi je rekao da ne brinem jer se nakon operacije krajnika ide brzo kući. Kad su mama i tata došli po mene nisam htjela ići iako su mi rekli da bez krajnika smijem jesti puno sladoleda. Diva nije bilo u sobi. Onda je došla sestra i rekla da moram doma pa sam izašla iz kinderbeta. Uvijek sam htjela biti gusar kad odrastem.

Stanar 3 zaviruje nosom u grlo žarulje.

ŽUTI: Kaj, potrgano?

IVA: Potrgano? Ne, ne mogu vjerovati, to je ispod svake razine gdje su oni nas smjest -

SINIŠA: - Ne, gledam samo koju žarulju trebamo.

BELLA: Ček', postoji više od jedne vrsta žarulja?

ŽUTI: Pa da, kaj se ne sjećaš da su uveli onaj zakon da sad svi moramo imati one kaj nas UV zrače da dobijemo rak?

BELLA: - To ne može biti istina, ti se šališ?

SINIŠA: Zapravo, upravo te žarulje izlaze s tržišta.

BELLA: To znači da smo već ozračeni?!

IVA: Ah da, to je sve prema novim regulativama, ali što je problematično je da njima zabranjuju i rasvjetu s žarnom niti u kazalištima. To zbilja nije u redu, to je pitanje umjetničkog izbora, pa to je kao da slikaru oduzmete crvenu boju. A o financijskom udaru na kulturni sektor da i ne pričamo -

Stanarka 2 mahne prema rasvjetnom pultu.

Stanar 5 je stavio sako iznad glave kao da glumi čudovište.

STANAR 5: Kad sam bio mali svi su mi rekli da se zovem Ante kao dida iako je moje Anton. Tako sam svima govorio, ali nitko me nije slušao. Moj je dida svakog jutra išao u ribe, a ja nisam volio ići s njime jer je imao grube i hrapave ruke i uvijek mi se povraćalo od mirisa svježe ulovljene ribe. Najviše od svega mrzio sam što dida mljacka kad jede jutarnju spizu i srče kad pije kavu. Kad sam jednom povratio u more, dida mi je rekao da nisam muško iako sam tada već znao da jesam jer muški imaju piškane, a cure pipicu. Potukao sam se s Josipom koji je živio iza kantuna kad mi je rekao da sam curica jer ne volim igrati baluna. Raskrvario sam Josipov nos, a dida mi je zato priljepio trisku koja je ekstra bolila zbog njegovih hrapavih ruku. Nitko mi više nikad nije rekao da sam curica. Sanjao sam da ću biti morski pas kad odrastem tako da pojedem svu ribu iz mora i pregrizem Josipov balun.

Stanar 5 počinje loviti sve ostale Stanare po stanu koji se skrivaju i vriskaju kao djeca.

Dok trče po stanu i hihoću se:

STANAR 3: Kad ja budem velik, nitko neće trebati anđele jer će svi imati sve noge i sve zube i kuće za spavati unutra.

STANARKA 4: A moj je tata rekao da su utorak ujutro uhitili čovjeka koji je ubio čak pet beskućnika na ulicama New Yorka i Washingtona.

STANAR 5: A ja, kad budem velik, više nitko nikoga nikad neće na ovom svijetu govoriti ružno nego će svi biti dobri prema svima. I nitko se više neće tući. - Ni ratovat'!

STANAR 1: Meni je mama pričala da čak trideset ljudi mjesečno umire od eksplozivnih ostataka u Siriji.

STANARKA 4: Ja kad budem velika onda će svi imati nekog da ih mazi i pazi i brine se da ne jedu puno blata, a brokula će imati okus čokolade.

STANARKA 2: Kad budem velika... Ja ću živjeti u svijetu gdje nitko nikad nije tužan jer svi uvijek dobiju ono što žele. - I dečki ne čupaju curice za kosu.

STANAR 5: Moj tata kaže da u Afganistanu prodaju djecu i dijelove tijela jer nemaju što za jesti. I da je njihova *ek-ekla-ekonomlija* u kolapsu.

STANAR 1: Ja, eh pa ja, jednom kad budem velik onda će svi zauvijek biti djeca i moći će se samo igrati po cijele dane. I neće imati bore i biti stari jer neće imati brige na ovom svijetu. I baš me briga što mi mama kaže!

Stanarka 2 se spotakne i padne. Igra je istog časa gotova. Stanarka 2 se suzdržava da ne plače poput male bebe.

ANTON: Ne možemo ovako živiti, ovo nije normalno. Moramo nešto poduzeti po pitanju te žarulje.

ŽUTI: Evo, ja ću, ja ću. - Samo mi recite što trebam.

SINIŠA: Uzmeš ovu staru žarulju i u trgovini tražiš prodavača istu.

ŽUTI: Eh, pa da, vidiš, stvarno, čovječe, pametno. - A di je?

Svi gledaju gdje je nestala pregorena žarulja.

BELLA: Posvijetlit ću ti ja s mobitelom. Tu je negdje -
Bella osvjetli Ivu. Iva krvari.

BELLA: Ajme, pa to je krv.

ŽUTI: Di ti vidiš... - Ajme, stvarno, gle', krv.

Iva se sad zbilja suzdržava da ne počne panično plakati. Napipala je krv.

IVA: Je li strašno?

BELLA: Ljudi, ja ne podnosim krv -

SINIŠA: Nije. - Barem koliko vidim.

ANTON: Treba joj to dezinficirati.

Iva pokušava ostati pribrana.

IVA: Um, dobro, imamo kakvog alkohola u blizini, nešto?

ŽUTI: Ima pive. Samo jedna doduše.

SINIŠA: Pritisni prvo s ovim.

Za Sinišu se niz konop spustila rola WC papira. Otrgni tri kvadratića i da Ivi.

BELLA: Njoj još ide krv, ne mogu... - Ljudi, mislim da ću se onesvijestiti.

ANTON: Stavi i alkohol na onaj popis za nabavku -

ŽUTI: Da, pametno, hoću, budem. - A di je popis?

Bam. Bella je uočila krajičkom oka krvavi WC papir. Bella se strovalila na pod.

ŽUTI: Bella? Bella?

Žuti se sprema dati Belli umjetno disanje.

ANTON: A ma što radiš, pusti joj zraka... Ne treba "usta na usta" kad netko padne u nesvijest. - Ne?

SINIŠA: Okrenite ju na bok. Ili podignite noge. Ili vode, hladne vode.

ŽUTI: Idem brzo po tu žarulju. - Ček!, a di su mi tenisice? DI SU MI ŠUZE?

Anton se dira po džepovima.

ANTON: Stani, posvijetlit ću ti ja - - Ne, pa meni nema mobitela. Ne, ovo se ne događa. Al' u zadnji džep sam ga stavia.

ŽUTI: Mogu i bos, tko ga je - -

Žuti vrisne. Na nešto je stao... što je krcnulo.

ŽUTI: A U *** ***. Tu je *** ŽARULJA!

SINIŠA: Nitko ni makac, ima stakla na podu!

ANTON: Pliz, daj me samo nazovi, ne znam di mi je mobitel - Isuse Bože, što ćemo sad?

IVA: Je li stalo? Ili još ide?

BELLA: Krv... ljudi... ne volim... krv...

ANTON: Jel se to čulo neko vibriranje? Jeste vi čuli? Alo, pa mi moramo zvati hitnu, di mi je mobitel?

SINIŠA: Samo bez panike. Be-z - - - pa-ni-ke.

ŽUTI: *** ***, kako boli!

ANTON: Zovi hitnu. Zovi HITNU!

Svi odjednom, kao djeca zapomognu: MAMA! TATA!

Upali se radno svjetlo.

ŽUTI: Aha, ups, nije žarulja. - Mislim da je to tvoj mobitel, stari.

Siniša pogleda gore gdje je bila žarulja.

SINIŠA: A ništa, barem radi.

8. NETFLIX AND CHILL

Sljedeći put kad se upali svjetlo stanari su obasjani plavim svjetlom projekcije, iza njih se pod titrajima svjetla nazire njihovo klaustrofobično skladište.

Stješnjeni su na kauču kao sardine. U sredini je Žuti koji drži kutiju s jumbo pizzom za ekipu - on jedini nema glavu naslonjenu na dlan.

Velike, smeđe površine saharske prašine mogu se vidjeti na brojnim satelitskim snimkama kako prekrivaju većinu Portugala, Španjolske i Francuske, dovodeći do upitne kvalitete zraka i mutnog neba.

BELLA: Buraz, niš mi se ne da danas.

IVA: Ni meni. Ove čudnovato vrijeme, meteoropatija mi je odmah alarmirana. Stignem poslije -

ŽUTI: - Ma opušteno. Imaš cijeli dan.

ANTON: - Baš je neki ponedjeljak za fjaku.

IVA: - Treba nekad pustiti mozak na ispašu.

BELLA: - Točno to, da se malo zbrojiš.

ANTON: - Posložim si neki raspored u glavi.

ŽUTI: - Ma tek je počeo dan.

BELLA: - Kaj da radim kad nemam inspiraciju.

ANTON: - Ne mora sve biti danas.

IVA: - Ionako smo konstantno pod stresom.

BELLA: - Odmor dobro dođe, poslije ti je sve jasnije.

ANTON: - Samo ću biti dekoncentriran, bolje sad odmoriti.

ŽUTI: - Chill.

S obzirom da se predviđa da će još više prašine do kraja tjedna stići u zapadnu i srednju Europu, u atmosferi će se skupiti obilne količine prašine koje bi kiša mogla spustiti na zemlju.

Kratka tišina. Siniša ima daljinski.

Zvuk Netflix-a pa zvuk špice Friendsa.

Epizoda 14, sezona 7 - The One Where They All Turn Thirty (Ona gdje svi navršše trideset).

ŽUTI: Ja sam točno ko Joey. Cuga odmah u 10 ujutro poslije umivanja, jedan kratki obavještajni razgovor s Bogom i vragom ako treba, al' nakon što što prođe dan i kucne ponoć - epifanija. To što imaš 30, nije pretjerano bitno, bitno je kak ti sebe vidiš u glavi.

BELLA: Trideset šmrideset, daleko smo mi od toga. Kaj, ti imaš 27? To je 3 gladne godine od tebe. Znaš koliko se toga napravi u 3 godine?

Žuti proguta knedlu - da, da.

SINIŠA: U većini slučajeva, ne puno.

BELLA: Ja od dvadesete ionako više ne slavim rođendane. Tako da ni ne brojim.

IVA: Bez brige. Drugi ti broje.

ANTON: Mene to ne dira. Znam kad stignem na taj prag i koraknem u 30, da sam čovik na svom mjestu. Neće ganjati auta kakav ima Ross jer ću već odavna imat bolji i manje seljački.

ŽUTI: To da možeš malecke kupiti po gradu?

BELLA: Malecke? Tko to još govori? Jesi ti siguran da imaš 27?

Žuti proguta knedlu broj 2 - da, da.

ANTON: Ne. Da se mogu voziti na posao.

IVA: Meni je u potpunosti jasno da, što god si zamišljao da će se do tog trenutka dogoditi, da jednom kad dođeš do te prekretničke točke, da svejedno pucaš. Napiješ se kao da si pubertetlija bez granica - baš ovako kao Monica. Bez obzira što možda nisi nezadovoljan time kamo ti život ide, svejedno ti život ide. To je teška pomisao.

BELLA: Zato kad imaš 30 ne zoveš starce na proslavu nego si lijepo pikneš frajera 5 godina mlađeg. *Rachel for the win. Hashtag, self-care.*

ŽUTI: Dame moje, samo da se zna, ja ne igram za tu momčad (*uputi značajan pogled Belli koja ona uopće ne registrira*), ali Tag, toliko je zgodan da bih ga i ja -

ANTON: - Sve smo shvatili, hvala. Bravo za tebe što nisi homofob.

Žuti ima upitnike iznad glave.

BELLA: Al' brijem da je to stvarno najpametnije što možeš napraviti. Ako si s mlađim tipom, tipušom, nebitno, odmah si i ti mlađa u glavi.

IVA: Ti znaš da oni prekinu na kraju ove epizode jer nemaju budućnost zajedno?

BELLA: Ajme, da, skroz sam zaboravila na taj dio da ga ostavi...

IVA: I da joj pokloni skuter?!

Bella zagriže jedan nokat.

SINIŠA: Godine su samo društveni konstrukt. Proslaviš 30.rođendan, nemaš više dvadeset devet, i? Da nema nekakvog lista papira koji ti broji godine i praktički ima vrijednost samo na crnom tržištu, ne bi znao razliku između jednog okretaja od drugog, ove decenije od one.

IVA (*koketno*): Ti nemaš neke ciljeve koje želiš ostvariti do 30.te?

Siniša se okrene prema njoj.

SINIŠA: Imam.

IVA: Na primjer?

SINIŠA: Ništa posebno.

IVA (*još malo više koketirajući*): Što je to "ništa posebno"?

SINIŠA: Baciti vodeni balon s najviše zgrade u gradu. Primjer.

Bella pukne od smijeha. Kratka tišina.

Rachel na "televiziji" izračuna vrijeme preostalo na biološkom satu.

BELLA: A da, ona izračuna da - ako hoće dijete prije trideset pete da mora upoznati pravog tipa tri, četiri, sad. Zato ga ostavi.

Iva kima glavom predugo.

BELLA: Taj dio sam potisnula, ali skroz.

ANTON: A tek kad ti dođe u glavu da za deset godina ćeš četrdeset punit.

Žuti razrogači oči. Baš kao Joey u epizodi.

ŽUTI: Nemoj to ni spominjat. (*pauza pa...*) Ne, ne treba se dati godinama. Pogledaj onu kraljinu Hugh Hefnera. Gospodin i dalje.

SINIŠA: Što nije on umro prije koju godinu?

Žuti je htio zagristi komad pizze pa ipak nije.

BELLA: Meni je ovo pretužno kak njih dvoje prekinu. Ne znam. Kaj je sve baš hladna logika?

ŽUTI: Najbolji je Joey, pobere skuter i bok.

IVA: A što nije ovako, kad gledaš s nekim odmakom, ova scena gdje ni zajedničkim snagama ne mogu izvući Rossovo auto s parkinga, apsolutna alegorija protoka života? Jednostavno si sa svih strana pritisnut, stiješnjen i ne možeš ništa nego ostati na svom mjestu i čekati da te vrijeme pojede. Samo više nisi ta nova i svježja pojava u svijetu i nitko te ne može spasiti?

BELLA: Ali, pa, oslobodi mu se auto na kraju.

ŽUTI: I onda ide najsmješnija scena, kad prođe pored onog ljigavca koji ima isti.

Dolazi ta scena. Žuti se nasmije grohotom.

ANTON: Ross je barem dovoljno radio u životu da si u krizi srednjih godina može auto kupiti. Za razliku od ostalih.

Odjavna špica se bliži.

IVA: Ako ćemo već tako, Ross je jedini koji bi si uopće mogao priuštiti tako komotan stan i to u blizini Central Parka. Rachel je pola serije na konobarskom minimalcu, Joey pola vremena nema centa u novčaniku i zapravo je... propalica, Monica duže vrijeme traži posao nakon što dobije otkaz u restoranu, a svejedno se ne mora odreći stana dok Chandler u najboljem slučaju ima prosječnu plaću s kojom, navodno, sve održava. I još zaštedi za vjenčanje, sjećate se toga?

BELLA: Jebote da, oni svi žive u dva trosobna stana u New Yorku.

ANTON: S balkonom. Ajde, jednim.

SINIŠA: I Ross i Phoebe imaju svoje stanove.

ANTON: Phoebe ima cimericu. Ross je jedini koji živi sam i ima stabilnu doktorsku karijeru. Da mu Monica nije sestra... Ma nema on veze s njima.

ŽUTI: Joey zaradi na sapunici, ljudi! Čovjek je bio TV zvijezda.

ANTON: I ode u dugove. Odmah posli.

SINIŠA: Mislim da producente serije nisu mučile sitnice kao što su novac i stvarnost.

ANTON: To si dobro rekao. Ross nikad ne bi bio hetero u stvarnom životu. Taj bi tražio jednog kojeg može doma ko mačkicu maziti.

ŽUTI: A Rachel?! Što s najzgodnijom ženom devedesetih i mokrim snom svih mojih frendova iz 5b?

ANTON: Fikcija. Iluzija. Viruj mi. Sve ti je jasno kad pogledaš da mu prva žena ispadne... šta? Gay. Nisi nikad čua za ugovorene brakove između pedera i lezbi?

BELLA: Čekaj, kaj? Sad sam tek pozbrojila. Njih 6 živi u 4 stana. 4 trosobna stana. Jebote...

SINIŠA: I piju kavu na jednom kauču svaki dan.

ŽUTI: Jebote...

Svi se osvrnu oko sebe i svog jednosobnog stana.

Tišina.

BELLA: Malo me ovo zbediralo.

IVA: Meni govoriš, tebi bar 30.ta nije iza ugla.

SINIŠA: Nije 30 strašni vuk koji grize. To je iluzija.

IVA: Za muškarca. Ako pitaš moju majku, to je zadnja postaja u ženinom životu za ukrcati se na vlak za dostojanstveni život koji je, pogađate, u dvoje pa troje, četvero... - Naravno, nije da to ima ikakve veze sa mnom ili kako ja -

ŽUTI: - Kužim ja tu spiku “ženama je teže”, al svi starci si briju da kad dođeš do 30, da trebaš biti cijeli paket, to je bolesno -

ANTON: Moja mater računa na bar jednog unuka dotad.

IVA: Svejedno ga ti ne moraš roditi.

ŽUTI: Moj frend Zvone je završio na psihijatriji jer je tak, radio sve kaj su mu propisali da treba i sad je lagano na tabletama i potpisuje papire za rastavu. Ista ti je stvar. - Sva sreća, mene nikad nisu tako forsali. I kad sam fljosnuo razred, nikom ništa.

IVA: Za svaku pohvalu.

ŽUTI: Da, ma moji su totalne legende koje skoro nikad nisu bili kod kuće pa sam svejedno skužio, kak sam stariji, da bi mi zaboravili džeparac. To ko off/on, te godine, ne trebaš niš, niš, niš i onda odjednom sve.

ANTON: Ti si bome dobro proša. Ja sam za svoj “džeparac” radia od prve decenije i nitko me nije pita imam li domaći za raditi, neke škole, interese, eventualno, možda...

SINIŠA: Koga se još na ovoj planeti nešto pita? Nas sigurno ne.

BELLA: Ne znam. Mene su nonstop nešto ispitivali. O svemu smo mogli “otvoreno razgovarati”. - Ali me nitko nikad nije pitao je li želim razgovarati. Ja ne znam tko još želi pričati o ama baš svemu? S roditeljima?

IVA: Baš nitko. Pogotovo kad te s druge strane ne slušaju... zapravo. - U redu, Iva, ne budi nezahvalna. Ne mogu reći da nisam imala potporu.

ANTON: Blago ti se.

IVA: Da, valjda.

BELLA: E! E! Jesu vas uvijek uspoređivali sa svima drugima?

- DA!

ANTON: Jesu vas ikad ozbiljno pitali “kako ste”?

- NE!

IVA: Je li se i vama ne žele petljati u život, da bi se onda petljali?

- DA!

SINIŠA: Misle da ste njihov produžetak, a ne osoba?

BELLA: Mogu vas izbaciti iz takta kao nitko drugi?

- DA!

IVA: Oslušivali su što trebate?

- DA!

ANTON: Pružili neuvjetovanu potporu?

- NE!

SINIŠA: Krivi za bar jednu traumu?

- NE

ŽUTI: Dobro, je li sad dosta?

- DVE, TRI, DESET! I POL!

ŽUTI: Ja? Da sam htio pasti u ovakvu komu, otišo bi kod Zvoneta. Chillamo, kaj ne?

- DA! NE! A TI?

IVA: Valjda. - Ma chillamo. Zbilja nemam snage za ništa danas.

SINIŠA: Što drugo? Kao da išta možemo promijeniti.

ANTON: Starce sigurno ne.

IVA: Možeš jedino pupčanu vrpcu prerezati.

Niz konopac se spuste jedne škare. Nitko ih ne primi.

BELLA: Ljudi, takav je dan.

ANTON: Jedan ko nijedan.

SINIŠA: Neće svijet stati.

IVA: Nadoknadit će se.

ŽUTI: Daj pusti sljedeću epizodu, ta je jebena.

- DA!

ŽUTI: Drago mi je da smo na istoj valnoj duljini, ekipa.

9. RATNIK 2

Kauč je pogurnut prema dubini i stješnjen sa stvarima u pozadini.

Naprijed je oslobođen prostor da Iva i Bella mogu raditi jogu. Same su u stanu. Vježbaju uz pomoć videa.

IVA (*u položaju psa prema dolje*): Nemaš pojma koliko mi je ovo trebalo.

BELLA (*radi chaturangu*): Ti ovak briješ svaki dan inače? - Znači, kad gledaš video izgleda k'o neko protezanje, još te instruktorice ni zrno znoja ne puste, a zapravo je crkavi - - - ca.

Belli se tresu ruke - ide nekako, ali jedva.

IVA: Inače da, ali otkako sam ovdje, nemam baš prilike.... A ni mjesta. U joga studije više ne idem pa prođe neko vrijeme da ništa ne radim. Što je loše. (*izdah pa...*)

- Ne znaš koliko mi je drago da su ostali otišli.

BELLA: Zašto?

IVA: Bit ću iskrena s tobom: ne mogu više tu mušku energiju. Smrdljive čarape na kauču, prljave čaše i ljepljivi stol od piva i kave.

BELLA (*pogleda prema kauču*): Sori, to su moje čarape.

IVA: A-aha. Oprosti, nemoj me shvatiti krivo, nisam ja neka čistunka. To je priča naših baka.

Nije do toga. Više je što oni - i sad ne želim njegovati stereotipe, ali ne mogu se drugačije izraziti - ne razumiju neke stvari. Uzmimo za početak da nitko za muškarce nikad nije dizajnirao cipele koje služe za mučenje cijelog tijela.

BELLA: Aha. Dobro, al' nisam te to mislila pitat.

IVA: Nego?

BELLA: Mislila sam zašto ne odeš vježbati u neki studio? Kad tu nema mjesta.

IVA (*nevjerojatno smireno iako se kreće*): A to. Pod broj jedan, skupo je.

BELLA: Da, aha, da, da -

IVA (*nastavlja*): Ali čak nije presudno pitanje novaca... Jogu sam počela raditi samoinicijativno, uz YouTube i počela sam jer mi je trebao neki način da... kanaliziram negativnu energiju.

Opustim se. Onda sam se upisala u studio jer sam mislila - dobro, ako želim otići razinu više, trebam neko stručno vodstvo. Trebalo mi je neko vanjsko oko da se uvjerim da radim pravilno i da vidim gdje sam u usporedbi s drugima.

BELLA (*zadihano*): I?

IVA: Onda je postalo bitno tko može nogu preko glave ili dubiti na jednoj dlaci, i kad sam shvatila da sam jedina koja nema sparene tajice s bojom mata, odustala sam.

BELLA: Dobro, kaj te boli briga?

IVA: Kako to misliš?

BELLA: Pa kaj te boli briga, ti imaš rasparene tajice i mat i vrtiš svoj film.

Bella se ispruži na trbuh k'o nasukani kit.

BELLA: Sori, meni je ovo preteško.

IVA (*u skleku*): Razumijem ja što ti hoćeš reći, ali zbilja ne znaš kako zagušujuće to može postati - doslovno. Svi odjednom lebde oko tebe kao oko invalida samo zato što ne možeš napraviti stoj.

“Ne boj se, ja ću ti pridržati noge. Samo probaj. Polako, uspjet ćeš.” - i blablabla...

Iva pogleda u trbuščić koji joj visi u psu dolje.

IVA: - Kako sam se zapustila, vidi ovo (*misli na svoj sloj viseće kože s trbuha*).

BELLA: Ne znam kaj gledam, da budem iskrena.

IVA (*u pozi ratnika*): - To je svakako stav koji olakšava stvari, to što ti zoveš “vrti svoj film”, ali mi ne živimo u društvu gdje je to moguće.

BELLA (*još uvijek mrtva na podu*): Zašto ne?

IVA: Dat ću ti primjer. I sad, prije svega, uzmi u obzir kad ti ovo govorim da je meni ovo treći fakultet, a ne osnovna škola gdje se natječemo koga će učiteljica prije prozvati.

BELLA: Um, ja sam u osnovnjaku skrivala pogled od učiteljice da me ne prozove, ali dobro.

IVA: - Da, ma i ja sam, kad ne bih bila sto posto sigurna da znam. Hoću samo reći, nije mi ovo prvi put. Nisam naivno šarmirana s riječi “seminar” i kad netko kaže da si “pametna kolegica”, ne patim od tih kompleksa.

BELLA: Kužim, da... (*nema pojma o čemu Iva priča*) Pa da, tebi je ovo, kaj, treća diploma?

IVA: - Da. I da, pitali su me ljudi “što će mi treći fakultet u životu”, ali ja sam si priuštila Modni dizajn jer sam htjela ispoljiti svoju kreativnu stranu, biti dio promjene u industriji koja je kontaminirana brzom modom, ne-ekološkim praksama i unformiranju femininog.

BELLA: Da, jebeno, super mi je to... A ček', stvarno, kaj ti nije dosta?

Iva na moment izgubi ravnotežu u poziciji drveta.

IVA: Što? Kako to misliš? Studija? Ne znam. Ne. Volim biti na izvoru znanja. U nekoj strukturi.

BELLA: Vječiti student.

IVA: Dobro, sad, ne bih se loptala tako teškim riječima, jednostavno mislim da... Zašto ne ako možeš? Možda ovo socijalno obrazovanje nije najbolje, ali omjeri cijene i kvalitete nisu loši.

Onda, zašto ne skupiti što više vještina za *dalje*?

BELLA: Dalje kao odrasli život, posao, karijera, to?

IVA: Da, to...

Iva izdahne, opusti glavu i ruke prema podu. Bella se jedva digna s poda. Nastavlja pratiti Ivu.

BELLA: I, kaj, kako ti je na tom Modnom dizajnu?

IVA: - Dobro. Uskoro završni rad.

BELLA: Si sretna?

IVA: - Ne znam. Jesam. I nisam. Nisam se ni snašla, a već je gotovo - -

Iva se isteže:

- - To je ono što ti pokušavam reći. Uvijek si na nekoj skali. Kad sam predložila mentoru kolekciju od održivog pamuka, suptilno mi je istaknuo kako postoji jedna Lara koja je skoro desetljeće mlađa i već je lansirala svoj brand ručno šivane odjeće od trošnih ribarskih mreža koji ima dostavu na području cijele Europe, i to s minimalnim ugljičnim otiskom o kojem će pisati dizertaciju. Ili jedna Simona koja nikad nije kročila u Zaru jer joj je mama nabavila člansku iskaznicu Greenpeacea kad se rodila i podojila na second hand odjeći, a koja će dokumentirati povijest obiteljskog ormara.

BELLA: Oh, wow.

IVA: Da, točno tako, wow. A na konzultacije nose svoje salate od kvinoje i boba u ambalaže od pčelinjeg voska dok ja živim na budžetu i trpam u sebe štrudle od višanja jer je to jedina stvar ne-životinjskog porijekla u pekari i polako, ali sigurno taložim ovu orbitu oko trbuha.

Iva još jednom gleda očajno u svoju viseću kožu s trbuha. Suzdržava se da ju ne potrga sa sebe.

BELLA: Pa dobro, što se toliko stresiraš, je li bar dobra štrudla?

Iva legne na leđa. Otphune.

IVA: Ne znam, nije loša.

Bella se sretno pridruži, ljuljaju se kao male bebe s prigrljenim koljenima - da, to je joga poza.

IVA: Nemoj me krivo shvatiti, nisam ja ljubomorna. Daleko od toga, ta ženska toksičnost je nešto što nam je usadio u glavu ovaj sustav -

BELLA: Valjda. Nikad nisam brijala ko sve cure ili kao svi pa ne znam -

IVA: - Ne, ne. Sve što sam htjela reći je da, svaka originalna misao to nije, i kad misliš da si je uhvatio za rep, shvatiš da je netko već ima na uzici kao ljubimca.

BELLA: Oprosti, ne znam kaj da kažem.

IVA: Ništa. Nije važno.

Iva je odlučila pokušati za kraj napraviti stoj. Prije nego legne u mrtvi položaj.

BELLA: Ček', daj da i ja probam... Znači, kaj, laktove na pod i dižem noge?

Iva iscijedi kakav "mhm". Ne može nikako prebaciti noge, ali zato Bella može.

BELLA: Ovako? To je to? Ha, tko bi reko! Ovo mi je još najlakše dosad.

IVA: Pa ne mogu vjerovat... ..

BELLA: Kaj kažeš?

IVA: Ništa, ništa. Ma, pukao mi je nokat.

Bella se vrati u sjedeći položaj do Ive.

BELLA: Ajoj, baš sam htjela reći kako su prepredobri. Daj da vidim, možda ga možemo spasiti?

IVA: - Ne.

Iva legne u mrtvi položaj. Bella legne do nje. Čudna tišina dok video ne završi. Namaste.

BOŽIDAR BOŽIĆ

S obzirom na to da sam dobio prigovore na svoju neprimjerenu reakciju na Martinin komentar htio bih razjasniti pozadinu stvari.

Mogu shvatiti njezinu frustriranost otkazom kojeg je dobila kod nas. Otkaz je bio opravdan i dobiven na osnovi neadekvatnog ispunjavanja poslovnih zadataka. Umjesto da uživa na novom radnom mjestu, ona se fokusira na tjeranje "pravde" osjećajući se moćno jer radi za veliko ime. Pitanje je bi li uopće bila tu gdje je da je mi nismo zaposlili prvo.

Želim da se jasno i javno navedu imena i prezimena osoba koji su zlostavljali i u kojem kontekstu. U protivnom se potvrđuje da se te stvari nisu dešavale dok je bila zaposlena kod nas.

MIRNA MIRIĆ

- Wat? Ček, sorry, znači cura kaže da je bilo seksualnog zlostavljanja kod vas u firmi i onda ti dođeš i kažeš joj ona mi je problematična zbog toga što je jednom pokrenula igru "boce istine"? Ne kužim, problematični su ti frajeri koji su se ponašali k'o govna, a ne cura koja je to stavila na net.

BOŽIDAR BOŽIĆ

- Zlostavljanja nije bilo, to je izmišljeno ili se ne tiče nas. Drugo, ovakve stvari se odrađuju prijavama, a ne dramu se preko TikToka, to su ozbiljne stvari. Ovdje se radi o narušavanju ugleda firme.

MIRNA MIRIĆ

- "zlostavljanja nije bilo" je činjenica koja je utvrđena istraživanjem i prikupljanjem dokaza ili tvoja osobna procjena? Ovakve stvari se odrađuju kako god osoba koja je zlostavljana odluči da joj je najugodnije to riješiti. Dakle, skini se sa svog anatomskog stolca i pogledaj si firmu i vidi dal se takve stvari događaju i zaštiti svoje djelatnike.

SLAVKO SLAVIĆ

- postoji sud za takve stvari. Ne mozes blatiti cijelu firmu pred svijetom

BORNA BORIĆ

- Ono kad ti žena kaže "ovo je hrpa bullshita" a ti ne vidiš njenu poruku jer si ju blokirao

SILVIO SILVIĆ

- Svaku optužbu treba shvatiti ozbiljno gledajući s pravne strane, a i kao polugu za zaštitu žrtve. Ukoliko su lažne i neutemeljene, treba snositi posljedice za izrečeno. Ovakvo javno omalovažavanje s obje strane je totalno neprimjereno i jednom, i drugom.

JOHN DOE

- amerikanizejšn, smrdi na PR stunt. bilo je samo pitanje vremena kad će se ovak neš probati isfurati kod nas.

LIDIJA LIDIĆ

- Samo ću nadodat da ona s ovim ne pomaže nama ženama iako misli da je. Ako je ovo neistina onda će se dogoditi da se pravim žrtvama nasilja danas-sutra neće vjerovati plus ovi komentari zašto uopće zapošljavati žene, a ako je istina nije poduzela ništa po tom pitanju jer se ne zna tko/di/šta i nadrapat će sljedeća žena.

MARKO MIKI MIKIĆ

-Tipična droca. Koliko puta je imala benefit jer je žena.

10. SUTRA (NI)JE NOVI DAN

Vlasnikov sin rekao je za Dnevne novine da su imali “imali negativna iskustva s homoseksualcima iz Mađarske, koji su u hotelu orgijali i ostavili velik nered, nakon čega su odlučili da neće više primati homoseksualce”.

Stanar 5 se sprema za ozbiljan razgovor za posao - pegla odijelo, oblači odijelo, precizno veže kravatu, stavlja dobar aftershave na lice...

Upalio je glazbu za pobjednike, ide neki beat - tuctuctuctuc.

ZBOR STANARA:

- STANAR 1: Sutra... ću istražiti kako otvoriti firmu u Švedskoj.
- STANARKA 2: Sutra... počinjem učiti kineski. To je budućnost.
- STANARKA 4: Sutra... gledam stanove u Berlinu. To je *place to be*.
 - STANAR 3: Sutra... zovem dilera.
- S2: Sutra... brišem Tinder. Jednokratni seks je primitivna distrakcija.
- S1: Sutra... ću napisati scenarij za onaj brutalni film koji sam smislio na pivi.
- S4: Sutra... radim portfolio i prijavljujem rezidenciju. Do ponoći imam vremena.
 - S3: Sutra... ću zatvoriti račun u banci. Što mi mogu?
 - S1: Sutra... počinjem kuhati svoj gin.
 - S4: Sutra... čistim desktop.
 - S2: Sutra... meditiram uz izlazak Sunca.
 - S3: Sutra... ću napisati pjesmu o govnu u travi.
- S2: Sutra... kupujem mašinu i šivam odjeću za napuštene mačke.
 - S4: Sutra... radim barem 6 sati. Barem.
- S1: Sutra... je prvi dan na mom putu da postanem milijunaš.

Stanar 5 je spreman - rasturit će taj razgovor za posao i sutra je prvi dan ostatka njegovog života. Povučje još jednu lajnu i izade van.

Fast forward.

Netko donese koji karton pizze. Netko zaboravi zaliti biljku. Netko je donio neki nepotreban komadić namještaja na pozornicu.

Anton se vraća, ljut k'o (morski) pas.

Na kauču je Siniša. Piše novu pjesmu na ukulelama. Iza kauča, na podu, drijema Žuti - to ćemo shvatiti kasnije.

Anton uđe, skoro se spotakne preko Žutog (iako još nitko ne zna da je to Žuti). Opsuje. Dođe do stola lijevo. Uzme jedan karton pizze i baci ga negdje (u pičku materinu). Uzme drugi pa ga polomi preko koljena. Karton ne pukne.

*Baci se na kauč pored Siniše. Siniša privrši skladanje i iz torbe za ukulele izvadi frulu. *frula - drugo ime za joint ili smotanu marihuanu spremnu za pušenje
Zapali.*

Pogleda Antona. Ponudi mu dim. Anton povuče. Puše travu.

ANTON: Ovo je jako.

SINIŠA: Mhm.

Tišina neko vrijeme.

ANTON (povlači dim): Pičku materinu i ovaj svijet.

SINIŠA: Yup.

Anton razveže kravatu.

ANTON: Nabijem ja sve njih -

SINIŠA: Yup.

ANTON: Jesam ti ja kriv što se nisi mogao outat prije 30 godina -

SINIŠA: - Jebiga.

ANTON: I još si djecu napraviš. Šta, da imaš kog osramotit za 20 godina kad ti pukne film i dođe ti iz guzice u glavu da ti se teško mali diže na ženine sise? -

SINIŠA: - Nisu sise za svakog.

ANTON: I šta, onda ja popušim posao, najbolju moguću jebenu priliku, ja!, jer sam točio piće, za studentski džeparac, mladim majmunima koje je potkupljivao za seks? Šta, ja sam kriv što utorkom imaš "poslovne sastanke" u pederskom klubu, je li? -

SINIŠA: - Pft, kakva korposranja.

ANTON. Da si vidio kako je razrogačio oči kad sam uša u prostoriju. Sjeća se on... I meni je htio ući u gaće al sam mu rekao da ne padam na tatice. Tu se uvrijedio. Šta sam ja debil znao da je tip sudski tumač najjačim odvjetnicima u gradu. Da sam znao, popio bi taj pelin samo tako. Ma popio bi tri, taman da mi pari dobro.

SINIŠA: - Šta ćeš, još se nije pojavio Doc s vremeplovom.

ANTON: Kako nisam poveza tko je on. DEBIL!

Na to se probudi Žuti.

ŽUTI: Stari, čemu dreka?

SINIŠA: Sudski tumač je prekriveni homoseksualac i Anton nije dobio pripravništvo.

ŽUTI: Ne kužim?

ANTON: Ajde upali mozak.

Žuti gleda Antona neko vrijeme, pokušava shvatiti.

ŽUTI: Ne kužim i dalje.

Anton odustaje. Žuti nastavlja rješavati križaljku u glavi dok se razbuđuje iz popodnevnog sna.

ANTON: Najbolji sam kandidat bio. Najbolji. Životopis mi je besprijekoran, imam više referenci i preporuka nego što si drugi mogu zamislit.

SINIŠA: Znam.

ANTON: Ma ne znaš ti ništa. Kad si tako pametan, znaš tko je dobio posao?

SINIŠA: Ne.

ANTON: Nećak od glavnog suca.

SINIŠA: Ha dobro, onda nisi ni imao šanse.

ANTON: Ma da sam ja njemu dao ono što je tad htio, nema te krvi koja je gušća od -

SINIŠA: - Oš zadnji dim?

Anton povuče zadnji i zakašlje se.

SINIŠA: Lakše malo, to je samo posao. To ti je kao da se ljutiš kad igraš "Čovječe, ne ljuti se".

ANTON: Zvučiš ko moja mater.

SINIŠA: Ne znam kakva ti je mama, ali ovo je čista opresija sustava. Isprali su ti mozak da misliš kako trebaš imati neki "veliki posao". I da jedini način kako da se u vezi sebe "dobro osjećaš", je da crnčiš za pokvareni sustav.

ANTON: A šta ti, molim te, predlažeš? Da dignem noge u zrak dok ne umrem od gladi?

SINIŠA: Nisam to rekao. A i prilično sam siguran da bi te gravitacija vratila na noge.

ANTON: Nemaš ti pojma. Mi smo za kraj svakog mjeseca morali kopati po kasici da bi mogao otići po kruha u pekaru. Uvik se živjelo sa minusom na računu. Meni to ne pada na pamet.

SINIŠA: Minus na računu nipošto. Opet stavljaš nepotrebno novce u džep magnata.

Siniša rola još jednu frulu.

ŽUTI: E, stari, oš mi donijet poslije smjene jedan Royal Cheese menu?

ANTON: Raditi za McDonalds je znači u redu? To nije korpogovno?

SINIŠA: Bolje za McDonalds nego za BigPharmu.

Anton se odjednom cereka - lupilo ga je.

ANTON: Ti si lud. Osim toga, što bi BigPharma s tobom, da im radiš sendviče u kantini?

ŽUTI (*pogleda Sinišu*): Da, sendviče. Dali bi oni Siniteju da svašta miksa.

Anton ima pokoji upitnik iznad glave.

SINIŠA (*ignorira Žutog*): Ne vidim problem pa u McDonaldsu je sve jasno. Znaš da ćeš raditi za minimalac i ljudi su barem svjesni da su došli po govno. Nitko ne tvrdi da je McDonalds zdrav, isto ne možeš reći za lijekove, a znamo koja su njihova obećanja. Znaš da je refluks simptom McDonaldsa, nemaš pojma koje su potencijalne opasnosti Andola.

ANTON: Nisam ti ja jedna od tih luda koji misle da se glavobolja liječi meditacijom, a ne Andolom.

SINIŠA: Okej.

ANTON: I branio bi na sudu i farmaceutskog giganta, ne bih se ni počeošao po glavi. Naravno, ako me dobro plate i ako to meni ide u korist.

SINIŠA: Zašto?

ANTON: Šta zašto? Zato što bi s takvim parama mogao kupiti dvosoban stan bez kredita i ljetovati na Bahama, ako me volja.

SINIŠA: Što će ti to sve? To su samo materijalne gluposti. Noge možeš točati i u kadi.

ANTON: Bolje da živim ovdje, je li?

ŽUTI: Šta nam fali ovdje?

Žuti isto hoće dim, nitko ga ne doživljava.

SINIŠA: Živi gdje god hoćeš. Slobodan si da radiš što god hoćeš - ako si to dozvoliš.

ANTON: I hoću. Naći ću neki jeben posao i odmah pakiram odavde. CV mi je (*jedva izgovori*) bes-prije-koran, samo je pitanje dana.

ŽUTI: Ma najvrijedniji su ti ljudi. Poznanstva. Trebaš biti dobar s ljudima, to ti je ključ okretanja svakog biznisa. Vjeruj mi.

ANTON: Je, tako si misli i moj rođak Šime pa se pretvorio u pokretni inventar lokalne birtije Oliva čakulajući o poslovnim planovima. Poslije nije mogao dobiti ni posao u butigi kod vlastitog strica jer se ovaj bojavao da će mu isprazniti frižider od pive.

Siniša se sad cereka - lupilo ga je.

SINIŠA: Šime, koje ime... Šime - koje ime.

ANTON: Šime pije pive.

Sad se i Anton cereka.

Žuti se cereka iako ga ništa nije lupilo.

Siniša se odjednom diže.

ANTON: Di ćeš?

SINIŠA: Na posao.

ANTON: Nakon što smo dvije popušili?

SINIŠA: *(slegne ramenima pa kaže...)* Ak' stavim jedan krastavac manje u hamburger, uštedio sam društvu iz Opela 3 kalorije. Što se gore od toga može dogoditi? Rekao sam ti - u McDonaldsu je svijet jednostavan.

ŽUTI: To je istina, ja uvijek mogu pojest jedan čiz.

SINIŠA: Royal si rekao?

ŽUTI: Da. Hvala ti, stari, najbolji si!

Siniša izađe.

ANTON: Možda McDonalds ima neku korporativnu poziciju, ha? Mogao bi poslati otvorenu molbu. Oni su strana firma, vole zapošljavati šareno, njih to neće smetati.

ŽUTI *(sad je tek shvatio)*: Stari moj! Pa ti si pe - gay!

Anton se pukne smijati.

11. KOMORNA DRAMA 2

Kartoni od pizze su u smeću, a limenke u vreći za recikliranje. Je li to netko počistio?

U stanu je Siniša. Zvono na vratima. Siniša otvara - ulaze Mama i Tata, dostojanstveno i ozbiljno odjeveni do te mjere da Tata ima odijelo, a Mama bisernu ogrlicu.

Siniša se nakloni njima, oni se naklone Siniši, Siniša ih uputi za stol.

Na stolu su tri šalice čaja i tegla meda. Svi sjedaju za stol, posljednji od njih Siniša. Sjedaju i šute. Jedino što proizvodi zvuk je nepotrební komadić namještaja koji škripi ispod Sinišine guzice.

Šute, srčuci tu i tamo svoj čaj, ne uzimajući ni žličicu meda.

Šute.

U jednom se momentu Mama i Tata ustanu. Vrate stolice pristojno za stol. Tata iz aktovke izvadi nekoliko priklamanih papira, Mama iz pisma-torbice izvadi nalivpero.

TATA: Jesi siguran?

Siniša zastane, ali onda zakima.

MAMA: Onda ćemo te moliti jedan potpis tu i inicijale na svakoj stranici.

Mama pruži Siniši nalivpero. Siniša potpiše. Dobije svoj primjer ugovora, Tata spremi njihov.

Šute.

Mama i Tata žele otići, Siniša pročita namjeru i odvede ih do vrata. Tamo se rukuju. Iziđu, a Siniša zatvori vrata.

Sjedne za kauč i nekoliko trenutaka gleda u prazno s zgužvanim primjerom ugovora.

Šuti.

U stanu se stvori Bella. Pozdravi Sinišu. Siniša Šuti. Bella prošeće, uzme iz frižidera čašicu pudinga i sjedne na kauč. Jede.

Slučajno joj padne puding s žličice u krilo. Spusti pogled dolje zbog toga pa vidi zaglavlje papira i pročita nešto što ne bi smjela. Ostane joj puding u grlu.

Oboje šute.

12. OPĆA OPASNOST

Zvukovi hitne pomoći, policije. Nešto se na ulici događa, ali pozornica-stan nema prozora.

U stanu su Bella, Žuti i Siniša.

ŽUTI: Nisu u prolazu. To je nešto blizu nas.

BELLA: Kaj je bilo?

SINIŠA: Neka nesreća. *(i slegne ramenima)*

BELLA: Idem guglat.

Čekaju da Bella pretraži Google.

BELLA: Niš ne piše.

ŽUTI: Čovječe, mislim da su onako tu. Ulicu dalje.

Žuti traži neki način da vidi kroz zidove - bezuspješno.

BELLA: Oćemo izać? Da vidimo kaj je bilo?

Nitko se ne pomakne.

SINIŠA: Vjerojatno prometna.

ŽUTI: E pa da! Ja sam neki dan, idem iz Lijevog poslije pive, nije bilo ni kasno, i idem preko ceste i tip - vrruum - ovako *(pokazuje koliko blizu)* ovako smo si blizu bili, skoro me zgazio. E, prevrtio mi se cijeli film unatrag.

BELLA: Strava. I kaj si napravio?

ŽUTI: Niš, došo u stan i začorio.

Još jedna hitna služba.

SINIŠA: To je kvarta. Ni-nu, ni-nu. Vatrogasci.

Siniša odsvira neke tonove na ukulelama.

BELLA: Briješ da je požar?

SINIŠA: Je li stvarno važno što je? Kao da mi tu išta možemo.

Ulazi Anton.

ANTON: Kakav kaos, ljudi moji.

BELLA: Kaj se događa?

ANTON: Ne znam, neki auti jesu, bit će da je prometna. Ma takva je gužva, ljudi se ko galebovi sjatili, samo sam pobjegao od te mase i općeg kaosa.

BELLA: A jel neš strašno ili su se malo skucali?

ANTON: Ne znam ja, to se cijeli čep stvorio, ništa ne vidiš, a ne pada mi na pamet da idem među rulju i guram nos u svaku zdjelu. Imam dosta i svojih briga na pameti.

ŽUTI (Belli): Pogledaj sad na netu, možda je netko poslao sliku za 500 kuna.

Bella ne nađe ništa.

Ulazi Iva. Mahne svima i šuti. Svi su pogledi upereni u nju.

IVA: Što?

BELLA: Kaj nisi vidla što se vani događa?

IVA: A to. Prošla sam ulicom, vidjela sam da je Hitna odvezla nekoga. Bio je lančani.

BELLA: Jel osoba pri svijesti ili?

IVA: Stvarno ne znam. Ako sam dobro vidjela, imao je otvorene oči. - A možda i nije. Nisam htjela previše gledati, nemam ja želudac za to.

ŽUTI: Niš ti to ne znači - jel gleda ili ne. Moj frend je imao potres mozga, pehaka smo došli s njim do bolnice i na kraju je hitno morao na operaciju. Lubanju su mu otvorili.

BELLA: Čovječe, trnci me prolaze.

IVA: Ček', imali ste prometnu?

ŽUTI: Ne, napili smo se i frend je pao preko klupice u parku. Kladio se da ju može preskočiti. Spušio na kraju i to žešće.

IVA: Ali sad je dobro, što ne?

ŽUTI: Ma daaa, samo ne može gledati dugo u svjetlo, onako božićne lampice i slično.

Bella je jedina razrogačila oči.

Siniša odsvira a-ritmično par akorada na ukulelama.

Zvukovi panike s ulice i dalje, ali nitko se više ne obazire - Anton je zapalio cigaretu. Žuti se smije Internetu, a Iva je slučajno uhvatila neku paučinu u ruku koju trese na pod.

Bella stoji nasred prostorije. Razmišlja da izađe na ulicu izviditi situaciju, možda pomoći?, uzme jaknu, otvori vrata i ... ostane pred vratima.

Okrene se preko pete i zalupi vratima.

Sjedne pored Siniše koji nonšalantno "svira".

Odjednom...

ANTON: Ljudi, jeste vi vidjeli ovaj mail od Ministarstva?

Svi provjeravaju mobitele. Dobili su mail.

Sukladno čl. 30 Zakona o društveno poticanom osamostaljivanju mladih, Ministarstvo rada i socijalnih politika Republike _____ donijelo je sljedeću odluku:

OBAVIJEST

o drugom ciklusu državnih poticaja za subvencionirano podstanarstvo mladih

Obavještavamo sve mlade Republike _____ i trenutne korisnike mjera za subvencionirano stanovanje da je u Saboru odobren sljedeći natječaj za poticanje osamostaljivanja mladih u pogledu stambenog pitanja.

S današnjim datumom osigurano je dodatnih 100.000 stambenih kvadrata i planira se da će se zadana kvota od 200.000 metara kvadratnih osigurati do otvaranja natječaja.

Ovom prilikom obavještavamo sve trenutne i buduće korisnike mjera kako je, s ciljem općeg dobra i mogućnosti odobravanja većeg broja zahtjeva, moguća restrukturacija trenutne podjele državnog stambenog prostora i dodatno opterećenje sustava kako bi svi naši mladi dobili priliku za samostalan život.

Korisnici koji su od prvog do otvaranja drugog natječaja prevršili 33.godinu starosti, morat će uputiti posebnu molbu na Ministarstvo kojim dokazuju kontinuiranu nemogućnost samostalnog osiguranja stambenog pitanja kako bi im se ponovno odobrila državna subvencija. U iznimnim slučajevima, zahtjevi mogu biti odobreni i boravak u subvencioniranom stanovanju produljen za 3 mjeseca.

Sve upite vezane uz natječaj i benefite koje osiguravate prijavom možete uputiti Uredu za mlade pri Ministarstvu rada i socijalnih politika R_.

Svi su razrogačili oči.

Žuti pogleda na sat. Nije mu dobro. Ode do frižidera. Popije cijelu pivu u jednom gutljaju.

BELLA: Ant, oni to mogu?

ANTON: Otvorio sam Zakon. Tražim članak. - - - Nema ga *online*.

IVA: Što sad to znači, mogu nas restrukturirati na cestu?

ANTON: Ne, s te strane smo zaštićeni osim ako...

IVA: Nemaš 33 sutra, taj dio razumijem.

ANTON: U svakom drugom slučaju bismo trebali biti sigurni. Ako su papiri prošli prvi put, a trebali bi i drugi... - - - Valjda.

Žuti ode po drugu pive. Nema više. Počne hodati bezumno po stanu i šuti.

BELLA: Ali mogu nas raseliti, na druga mjesta, to je to?

ANTON: Ne znam. To bi se uklopilo u “restrukturaciju”, da.

IVA: Mogu onda i “restrukturirati” rang listu prioriteta, zar ne? I ako nema dovoljno kvadrata...

S strika se spuštaju brojevi minusa i pluseva na računu: Žuti ima 20 za pivu, Anton je u maksimalnom dozvoljenom minusu, Ivini se novci tope konzistentnom brzinom, za Bellu su nedostupni podaci (XXX) i Siniša je prvo bio u plusu, ali taj je iznos prekrižen i umjesto njega stoji velika 0.

Stanari pogledaju prema svom dobitnom broju.

ANTON: U teoriji... Da. Ali ne doima mi se to kao izgledna situacija -

IVA: Super, krasno -

SINIŠA: - još bolje, mogli bismo dobiti -

ANTON: - najizglednije, novog stanara.

Zastor?

13. REŽI VIŠKOVE

Žuti spava na kauču. Jedinom koji postoji u stanu odnosno na pozornici.

Iva i Anton ga gledaju kako blaženo hrče.

IVA: Mislim da smo zakomplicirali stvar. Trebamo ga samo uhvatiti - ti za ruke, ja za noge, suptilno ga iznijeti i ostaviti ispred vrata, neće se ni trznuti. I kad se probudi, vidjet će da je na ulici, slegnuti ramenima i shvatiti da što je tu je.

ANTON: Ae prestani. Ne moraš uvijek biti tako fina i racionalna. Mi ne smijemo ovdje podcijeniti neprijatelja. To ti je k'o kad ti se žohari zavuku u stan, nećeš ništa rišit ako ih opankom mlatiš, moraš staviti otrov u svaku poru iz koje mogu ispuzati, da ne bi slučajno...

IVA: Dobro, a što ćemo drugima reći?

ANTON: Vrlo jednostavno: svatko sljedeći tko pojede zadnji komad pizze bez odobrenja... si je potpisao smrtnu presudu.

Iva proguta knedlu. Ona je pojela zadnji komad pizze prošli tjedan.

IVA: A što ćemo reći njegovim roditeljima? Što ako mu mama dođe, da vidi je li živ, što ima, i mi otvorimo vrata i kažemo... što? Sranje jebote, zlo mi je čim si zamislim. Sranje, super, sad još i psujem.

ANTON: Lipo neka sljedeći put izrodi nešto šta nije neotesano govno koje ne zna školjku iščetkat poslije sranja.

IVA: Okreće mi se želudac -

ANTON: A nego šta nego ti se diže želudac! I meni se diže kad si sitim kako miriši posli ovog ovdje kad ga ispusti nakon cijele noći tankanja lošim vinom. I još to onda ne počisti za sobom, pa da, kome se želudac ne bi izvrnuo od ovog govneta -

Anton izvrišti podcrtane riječi u uho Žutog. Žuti samo zahrče i zamljacka, baš mu je dobro.

Siniša se aktivirao. U principu je cijelo vrijeme slušao glazbu u kutu pa nije bio pretjerano bitan za scenu. Sad ide na toalet pa će proći između Ive i Žutog.

Trenutak tišine. Zvuk puštanja vode u wcu. Opet Siniša, vraća slušalice na uši.

Iva i Anton nastavljaju šaptati za svaki slučaj.

ANTON: Sranje... Mislio sam da bar ti imaš muda.

IVA: Što želiš reći?

ANTON: Vrlo jednostavno. Ako drugi ne znaju računati, da bar ti, tako sva pametna i s 10 diploma u džepu, znaš.

IVA: Što, bojiš se da ne znam da je $2 + 2 = 4$?

ANTON: Ne, bojim se da ne razumiš da ako imaš 2 jabuke i oćeš biti fer, da ih možeš samo razdiliti na 4 jednaka djela. A ako imaš 5. usta za hraniti, onda će svi ostati gladni i najgore od svega – nećeš moći podijeliti kako spada. Svi će djelovi biti nejednaki.

Žuti prdne. Glasno. Smrdi. Smrdi toliko da se moraš uhvatiti za nos. Da, Iva i Anton dalje pričaju začepljenih noseva.

IVA: Okej, kupio si me, ja sam za, ajde.

ANTON: Di je jastuk?

Ako nismo dosad shvatili, sad smo sigurni da je Iva cijelo vrijeme iza leđa držala jastuk.

ANTON: Ja ga držim da ne mrda, a ti mu samo stisni jastuk preko nosa.

IVA: Zašto ja radim sav prljavi posao?

ANTON: Stvarno? Hoćeš ti biti pored njegovih nogu?

I složi ekspresiju od koje nam je jasno kakvog su mirisa stopala Žutog.

IVA: Dobro, imaš pravo, da, idemo -

Odjednom...

SINIŠA: Jeste vi znali da se razina kortizola kod vukova podiže kad član čopora umre? To je doslovno jedina situacija u kojoj su spremni prihvatiti i vuka samotnjaka u svoju grupu.

Iva se smrznula, jastuk je još uvijek iza njenih leđa.

ANTON: O čemu ti?

SINIŠA: Slušam podcast o čoporativnom ponašanju. Jasno, u osnovi čopori postoje kako bi se lakše održala vlast nad teritorijem, ali sviđa mi se ta romantična ideja o vukovima koji plaču. Grabežljivci koji žaluju za prijateljem. Auuuuuuu!

Siniša plače kao vuk. Na moment se čini da će to zavijanje probuditi Žutog. Ali onda Siniša prestane.

ANTON: On je sljedeći.

IVA: Čekaj, tebi to nije bilo poetično?

ANTON: Što? Koliko sam ja čuo, sve se vrti oko teritorija. Zauzmeš ga i onda ga braniš. Eh sad, ja sam ovog jutros zatekao kako komotno srče kavu iz moje termosice, kao da je njegova, a nije... Baš bih je njemu skuvaio! On misli da može pišati po mom teritoriju i da ja neću to nanjušiti, ali nema on pojma -

Da, Anton bi ga najradije zadavio golim rukama.

IVA: Što ako samo nazovemo policiju?

ANTON: Policiju? Što je tebi? "Halo policija, da, imamo govna od čovjeka i mali stan, možete li hitno doći?"

IVA: Možemo mu mamu nazvati?

ANTON: Ne znam baš. Da ga je mater odgojila i malo za uši potegla kad je bio mali, ne bi on bio takvo neotesano govno kakvo je.

Iva postaje nervozna. Gleda u Žutog, zna da je govno, ali ne zna što da radi s tim.

IVA: Sranje, evo, baš govno -

ANTON: Da, tako je, on je govno. Ajde. Samo daj. Napraviti ćeš uslugu svijetu. Samo se sjeti što ti je pričao neki dan, točno ovdje, za ovim kaučem -

Instant erupcija u Ivi.

IVA: Jebi se govno neotesano! Ne možeš curi spuštati samopouzdanje da bi je "ulovio". To nije tehnika zavodjenja, to je tehnika debila! AAAAAAAAAAAAAAAAAA!

Iva prignječi Žutog jastukom. Anton navija. Siniša se ne obazire – možda ne čuje, možda ga jednostavno nije briga.

Iva se cijela unijela u zadatak, ali ništa se nije dogodilo: Žuti i dalje spokojno spava kad mu makne jastuk s lica.

IVA: Je l' mrtav?

Anton mu provjeri disanje.

ANTON: Diše... Što sam ja rekao? Žohar.

IVA: Možda to s jastukom ne funkcionira?

ANTON: Gledaj, nož je preprljav, to će biti puno dokaza protiv nas. Ovako samo kažem da se ugušio u snu. K'o Jimi Hendrix.

IVA: Da, ima smisla.

Evo i Belle. Stvori se Ivi za leđa.

BELLA: Kaj radite, ekipa?

Iva zavrišti, prepala se.

BELLA: Sooooo-riiii, šta si tako našpanana?

ANTON: Otkud si se ti stvorila?

BELLA: Zaćorila sam u kadi. Sad sam se razbudila.

IVA: Što nije Siniša maloprije...?

BELLA: Da, da... približi se Ivi... i škicknula sam. Ovoliki, stara... pokaže zavidne centimetre... Dobro si ti rekla.

Iva ušutka Bellu laktom.

BELLA: Gladna sam k'o pas, jel' ostalo nešto one pizze?

ANTON: NE, NEMA JEBENO NIČEG JER OVO GOVNO PIJANO UVIJEK ISPRAZNI FRIŽIDER KAD JE MAMURAN I NIKAD NIŠTA NE KUPI!

Anton skoči na kauč i pokušava ugušiti Žutog s jastukom.

Napokon, Žuti se probudio i bori se. Svi gledaju što se događa. Zapravo, Siniša i dalje ima slušalice na ušima tako da je i dalje pitanje obraća li pozornost.

ŽUTI: Dobro, stari, što je tebe spopalo?

Iste sekunde Anton se ohladi. Kao džentlemen ustane s kauča i sabere se.

ANTON: Ne, znate što? Nije ovo mene vrijedno. Ja sam bolji od ovog. To zna čak i Štefa s burze koja tipka raport sa savjetovanja jednim prstom. Jel' to vama jasno?!

Elegantno i teatralno prošeće do vrata. Pritisne lagano kvaku, želi otvoriti vrata, ali sranje – vrata su se zaglavila.

Pokuša mirno prodrmati, jednom, dvaput, ali treći put već upire nogama o vrata, a četvrti lupa po njima. Vrata se svejedno ne otvaraju.

BELLA: Hej, pa sve je okej, naručit ćemo drugu pizzu.

Sekunda tišine pa... IVA: Je l' možemo vege?

Istraživači procjenjuju prema trenutnoj Zemljinoj populaciji i prošlim pandemijama da možemo očekivati 3.3 milijuna smrti od zoonoza svake godine u budućnosti.

14. SUBOTA POSLIJEPODNE: PREKASNO ZA KAVU, PRERANO ZA PIVU

Siniša ulazi u stan, baca se naglavačke na kauč.

Ostali stanari su svaki za svojim laptopom/mobitelom/preokupirani ekranima. Nitko nije ni primijetio da se Siniša vratio sa smjene.

Ta je informacija očita jer i dalje ima McDonalds uniformu na sebi.

Anton počne tresti laptop odjednom:

ANTON: Ajde u... i staro... od laptopa. Ne mo'š mi sad trokat. Alo!

IVA: Možeš malo tiše? I drugi pored tebe pokušavaju raditi.

ANTON: Ne mogu! Ne mogu jer mi je ovo smeće zbugalo tako da više nemam ni slovka motivacijskog pisma. I, ja bih sad nekome oči iskopao.

ŽUTI: Kaj se nervaš, stari? Druga verzija ti sam' može biti bolja nego prva.

ANTON s prenaglašenim purgerskim: Kaj se nervam? Pa da, nema nervoze kad sidiš cili dan na dupetu. Nemamo svi tu privilegiju da ne radimo ništa i drkamo...

ŽUTI: Eh, pa dok sam ja lijepo sjedio na guzici, moj BitCoin je radio za mene i porastao čak 3,5%.

I pokaže mu Žuti kako je njegov ekran u zelenom.

ANTON: Čestitam, zaradio si ravno...

Odjednom:

BELLA: ŠŠŠŠŠŠŠ!

ANTON: Što je tebi?

BELLA: Kaj ne vidiš? Siniša spava. Možete malo tiše.

Iva je u međuvremenu stavila slušalice i hoda po stanu, čita s laptopa - pripreme za seminar:

IVA: Ono što je u ekološkoj kritici brze mode često ispušteno je socijalna neravnoteža štetnih utjecaja na okoliš koja je sastavni dio lanaca proizvodnje u brzom modi. Drugim riječima, ne samo da je količina vode potrebna za proizvodnju jednog odjevnog komada alarmantno visoka, nego se ista crpi u zemljama u razvoju i trećeg svijeta gdje su industrijski pogoni brze mode, zahvaljujući niskim cijenama radne snage, primarno smješteni. Održivost tako nije samo pitanje ekološke nego i socijalne pravde...

Bella joj se prišuljala pažljivo iza leđa i potapšala ju po ramenu. Iva odskoči od straha kao lik iz Tommy and Jerry showa.

Neverbalno iskomuniciraju da moraju biti "vewy vewy quiet" jer Siniša spava.

Atmosfera u stanju se mijenja. Stan postaje Sinišina noćna mora, a stanari likovi iz njegovih potisnutih traumi. Drugim riječima, Žuti nije Žuti, Iva nije Iva i tako dalje, nego su privremeno tijela koja daju glas random ljudima - mušterijama McDonalda.

Samo je Siniša Siniša u svom snu.

ŽUTI: Kaj ti ovo zoveš sladoled, stari?

SINIŠA: Pardon?

"Žuti" gura plastičnu čašicu u nos Siniši.

ŽUTI: No, kaj? Tebi je ovo sladoled? Sve je otopljeno.

SINIŠA: To je normalno, pred kraj se oto -

ŽUTI: Oš reći da lažem? Gle, stari, platilo sam sladoled, hoću sladoled, ne - ono, kužiš - mlijeko.

Kaj ti ja izgledam ko da sam glup?

SINIŠA: - Ne, gospodine.

ŽUTI: Kužiš, ja ti možda nisam neke fakultete studirao, al' sam pametan, buraz. I ovo ti stari, nije sladoled nego pljuvačka.

SINIŠA: Mogu vam samo dati iz iste mašine kao prije -

ŽUTI: Pa kaj čekaš? Jebote, pošteno platiš, još te ekipa s tri razreda osnovne zakida.

Žuti mu gurne tu čašicu u pleksus. Izbije Siniši dah.

ŽUTI: Nekim ljudima fakat treba pokazati gdje im je mjesto.

Žutio je dobio drugu čašicu sladoleda. Gleda u Sinišu i hračne u sladoled.

ŽUTI: Nepismeni ološ.

Sljedeća slika.

BELLA: Čekaj, tebi ovo nije studentski job?

SINIŠA: Ne.

BELLA: Puziraš pa si malo zarađuješ?

SINIŠA: Ne.

BELLA: Tražiš drugi posao?

SINIŠA: Ne.

BELLA: Nije mi jasno. Nisi išao na faks?

SINIŠA: Jesam.

BELLA: I radiš ovdje?

SINIŠA: Da.

BELLA: U, čovječe, mislila sam da su to samo priče za clickbait... Baš mi je žao. Ja sam zato upisala farmaciju. Tako da budem sigurna da imam posao kad završim. Ljudi s mog faksa prime diplomu i sutradan su već u laboratoriju. Ovo mi je samo tako malo za džeparac. Dečko i ja planiramo na jug Francuske...

SINIŠA: Aha. Znači, uglavnom, kad isprazniš ovu fritezu, odmah stavljaš sljedeću - *Sljedeći film. U njemu je puno vrišteće djece:*

IVA: Lovro, što ćeš ti? - Znači, jednu fantu. Jedan shake vanilija. To je s hamburgerima.

SINIŠA: To nije u meniju.

IVA: - Kaže striček da ne može shake. Ne možeš dobiti i colu i shake. Dora, prestani divljati u javnosti. - A ne možete baš nikako joj staviti to umjesto cole?

SINIŠA: Ne.

IVA: - Evo, jesi čula, Dora? Dora! Ne možeš reći stričeku da je glup. Ispričaj se odmah. Jesi me čula?

SINIŠA: U redu je.

IVA: - Okej, okej... Znači, za Luku tamo će biti jedan hamburger bez krastavaca. Ma otkad ti, Lovro, ne voliš krastavce? Dobro, onda dva burgera bez krastavaca. Je l' zapisujete vi?

SINIŠA: Mogu zapamtiti, hvala.

IVA: Nemojte onda poslije da bude nešto krivo. - Dora, rekla sam ti da prestaneš divljati. Bratu ti je rođendan. - A baš bi i mogli malo progledati kroz prste. Ipak slavimo tu rođendan. Naplaćujete tu k'o, k'o... puno!, a ne znam ni sama što nudite.

SINIŠA: - Gospođo, nije do mene...

IVA: - Ma dobro, da, to Boga pitaj do koga je. Nećemo se mi više tu vraćati. Bolje da sam naručila pizzu kod kuće nego da tu skupljam narudžbe k'o kelnerica. Ne znam što vi radite uopće kad ja radim vaš posao.

SINIŠA: - Gospođo...

IVA: - Joj, zaboravila sam vas pitati. - Čekajte, djeco, sad ćete sve dobiti. Polako! - Jeste spremili tortu?

SINIŠA: Tortu?

IVA: - Da, rekli smo da nećemo vašu tortu nego da će suprug donijeti našu.

SINIŠA: - Ali, gospođo, ne... To ne možemo -

IVA: - Isuse Bože, pa vi niste spremili tortu! I što ćemo sad?

SINIŠA: - Ali torta vam je uključena u ci...

IVA: - Ne morate vi meni objašnjavati što ja plaćam. Ja sam htjela priuštiti djetetu da ima svoju tortu sa Spidermanom, a sad mi vi kažete da toga nema. Znae vi kakvih će tu krokodilskih suza biti, ha? Hoćete vi onda spašavati stvar? - Dora, molim te, rekla sam ti već, striček ne da shake. Da, striček je malo glup. Nećemo tu više dolaziti. Ma ne cmizdri bezveze, naravno da ćeš ići opet u McDonalds. Da, ali ne kod zločestog strička.

Rez.

Anton prilazi Siniši koji riba pod oko pisoara, ima pločicu s imenom i titulom voditelja smjene.

ANTON: Onda ćeš ti zaključati glavni ulaz? Ne zaboravi na WC za invalide. Obavezno pusti vodu i provjeri školjku, znaš da je uvijek zaštopaju s tim kondomima. Ne treba nam poplava opet u jutarnjoj smjeni.

SINIŠA: Nema problema.

ANTON: Hvala ti, Siniša.

...da će otići pa se ipak okrene preko pete i razvuče smiješak.

ANTON: O-kej, trebao bih pričekati sutra voditelja poslovnice da ti ovo kažem, ali preuzbuđen sam. Ne mogu izdržati.

SINIŠA: Što je bilo?

ANTON: Joj, imam odlične vijesti za tebe.

SINIŠA: Da?

ANTON: Voditelj poslovnice i ja smo se složili da si ti definitivno jedini zaposlenik na kojeg se možemo uvijek osloniti i -

SINIŠA: I?

ANTON: I još kad smo saznali da si završio fakultet, bilo nam je jasno da ti naprosto moramo dati to promaknuće. Čestitam, Siniša, postat ćeš prvi zamjenik voditelja smjene! To znači i viša satnica, i bolje osiguranje, i izuzima te iz čišćenja školjki, ali u potpunosti.

SINIŠA: Ne.

ANTON: Kako to misliš - ne?

SINIŠA: Odbijam ponudu. Ne.

ANTON: Možda me nisi shvatio, ali to dolazi sa svojim benefitima, ovo je samo prvi korak u tvom napredovanju -

SINIŠA: Ne. Molim vas.

ANTON: Siniša, oprosti, ali morat ću inzistirati, odgovorna i obrazovana osoba poput tebe ne može biti... što god. Ne mogu ti ponuditi svoj posao... još, nadam se da to razumiješ, ali kad ja napredujem do voditelja poslovnice, ovo mjesto je sigurno tvoje.

SINIŠA: Ne. Ne. Ne hvala.

ANTON: Siniša, molim te da se sabereš.

SINIŠA: - Pustite me na miru! NE! Što nije jasno? Neću! NE!

Siniša udara mokrom metlom po podu. Frcaju kapljice prljave vode.

Statika.

Iva i Žuti su figure iz Sabora. Dvodimenzionalne. Smještene u televiziji.

ŽUTI: Prema našim saznanjima, preko 2000 mladih odlučilo se za korištenje našeg paketa mjera

-

IVA: - A kako objašnjavate to da je fond stambenih jedinica u porastu, ali da je statistika prenatrpanih domova i dalje u porastu? To je samo dokaz da su vaše mjere kozmetičke i da ovaj plan ne rješava ključno pitanje priuštljivosti stambenih jedinica te dodatno polarizira ovo društvo.

ŽUTI: - Molim vas, gospođo zastupnice, što je točno vaša stranka učinila za mlade u ovoj zemlji? Ovo je više nego što ste vi i vaši stranački kolege dosanjali u vašem mandatu! -

IVA: - Niste mi dopustili da dovršim, poštovani zastupniče. Vaša Vlada dopušta da se ovaj balon napuhne dok ne pukne... Cijene nekretnina bujaju bez pokrića, a vi trpate ljude jedne na druge kao sardine i govorite o nekim benefitima -

Crnilo.

Mama i Tata Sinišini se pojavljuju iz propadališta s oblakom dima.

MAMA: Ne znam što bi ti točno htio, sine.

TATA: Molim te, prestani nas sramotiti i skockaj se.

MAMA: Ili ćemo morati -

TATA: - morat ćemo inzistirati -

MAMA: Da se odrekneš svog nasljedstva i stana.

To je finalna epizoda prije nego što se Siniša probudi znojan i buncajući. Iznad njega je nagnuta Iva.

IVA: Siniša. Hej, Siniša! Jesi dobro?

Siniša ništa ne kaže. Svi gledaju u njega.

ŽUTI: Sorry, stari, upalili smo vijesti jer je Bella vidjela da će nešto govoriti o nama -

ANTON: - Nismo te htjeli probuditi. Žuti je pojačao jer je nagluhi...

BELLA: Što si to sanjao? Nešto si mrmljao o čizburgeru?

IVA: Siniša, ti si se preznojio.

Iva se pretvorila u medicinsku sestru, nešto pokušava zaliječiti na Siniši.

BELLA šapće Antonu na uho: Kužim je da je to noćna mora od posla, ali da je takav stresić...

Brijem da ću početi ostavljati napojnice u Meku.

IVA: Hoćeš da ti donesem nešto? Čašu vode? Imam Xanax u torbi. Ako trebaš.

Siniša još uvijek ošamućen se samo nasloni na Ivu, polugrli je. Iva je rastopljeni sladoled.

Siniša se polako odvoji od Ive i krene prema vratima.

IVA: Gdje ćeš? Siniša?

Siniša otvori vrata. Pokuša izaći, ali umjesto toga završi u propadalištu. Popne se natrag u stan.

Sjedne do Ive na kauč koja iskoristi trenutak da ga dotakne.

Žuti proučava propadalište, ponadao se da je možda riječ o vinskom podrumu.

Na televiziji su krenule reklame. Anton je sada glas reklame. Bella također.

ANTON: - uklanja 100% kamenca i ostavlja ugodan miris u vašoj WC školjci.

BELLA: - Otkad koristim SANIRKO prezadovoljna sam i moji su ukućani sigurni da uvijek sjedaju na čistu dasku.

15. KOMORNA DRAMA 2

Došli su Bellini roditelji. Bella se potrudila ispratiti svačiji raspored tako da nitko ne bi bio prisutan.

Bellini Mama i Tata su u stanu. Izgledaju kao ljudi koji zbilja imaju novaca - sve je na njima decentno, ali znaš da je skupo.

Mama i Tata šetaju po stanu, razgledavaju.

MAMA: Nije loše.

TATA: Nije uopće. Malo je, kako se to veli, boemski.

MAMA: Je, točno tako. Podsjeća me mrvicu na moju studentsku sobu.

TATA: Misliš na onaj studio stančić u kojem si živjela pola godine?

MAMA: Sjećaš se?

TATA: Kako ne. Ali tvoja mama, Bella, nije bila pravi boem kao ti. Preselila se vrlo brzo u stari bakin stan koji je imao dvije sobe umjesto jedne s dijeljenom kupaonom.

MAMA: Oprosti, taj stan sam poslije koristila kao atelje.

TATA: Što se dogodilo na kraju s tim stančićem? Prodali ste ga?

MAMA: Kako si to zaboravio, znaš da je pokojni tata dobio onu dobru ponudu od gospodina Kovača i onda je te novce uložio u onaj veliki stan na zapadu grada?

TATA: Ah, puno je djeda mešetario, tko bi sve to popamtio. A kakva to je nekad bila šikara. Da ti samo znaš Bella... Svi su mislili da je tvoj djed poludio. Nekretnina usred pustopoljine.

MAMA: Uh, mama mu je danima i noćima kvocala da je bacio novac u vatru.

TATA: A kad ono...

MAMA: A kad ono...

Pauza. Bella se isključila - prihvatila se mobitela ili čega god da si skrene pozornost.

MAMA: Skoro sam zaboravila od priče... Bella?

BELLA: Hm?

MAMA: Bila sam na kavi neki dan s profesoricom Lazareti.

BELLA: Um, dobro, kakve to ima veze sa mnom?

MAMA: Pa, naime, dotakle smo se i tebe. Pitala me čime se baviš trenutno i...

BELLA: - I?

MAMA: Ne moraš se osjećati obligatorno, da odmah jednu stvar raščistimo, znaš da je odluka potpuno u tvojim rukama.

TATA: Profesorica Lazareti ima određene personalne, ali i profesionalne konekcije s kuratoricom Suvremenog muzeja.

MAMA: I ponudila se da ugovori jedan susret između vas tri.

TATA: Mogla bi joj pokazati svoje fotografije.

MAMA: Neminovno bi dobila konstruktivnu kritiku s njihove strane.

TATA: Razmisli o tome, Bella. To može biti vrijedan pomak u tvom profesionalnom razvoju.

MAMA: Lazareti je pisala znanstvene radove o svim velikim fotografkinjama 20.stoljeća.

TATA: A o širokom dijapazonu suvremenih umjetnika s kojima je surađivala kuratorica ti ne moramo ni govoriti.

Bella šuti pa samo ispali kratko:

BELLA: Ne.

MAMA: Zašto ne? To bi bio jedan neformalni susret.

TATA: Ne moraš se osjećati kao ... -

BELLA: - Da mi je sve servirano na pladnju?

Mama i Tata ne kažu ništa.

TATA: Za svačije umjetničko stasanje važno je to "drugo oko".

MAMA: Razumijem da se ti potencijalno osjećaš kao da je riječ o ...

BELLA: - Iskorištavanju.

TATA: Ali nije, ne odlaziš ugovoriti izložbu bez prethodne evaluacije, a poslije...

MAMA: - Tko zna.

BELLA: Ne, ne fala. Moš reći profesorici Lazareti da pogleda moj webpage pa ćemo vidit.

MAMA: O, uspjela si postići koncenzus s web dizajnerom? Bravo milena.

BELLA: Zapravo, nisam još. Ali budem. Ostali su samo detalji. -

TATA: Možda bi mogla prije toga svejedno -

BELLA: - U roku tjedan dana najviše će sve biti gore.

MAMA: U redu, kad završite, pošalji mi onda link da proslijedim Lazici.

TATA: A odgovara li ti ovaj stan?

BELLA: Kaj?

TATA: Jesi produktivna u ovom prostoru, možeš se skoncentrirati na svoju fotografiju?

MAMA: Ako slučajno trebaš kakav prostor ekskluzivno za svoj rad...

TATA: - Mislili smo da možda iskoristiš bakin stan.

MAMA: - Od kako smo je smjestili u rehabilitacijski centar

TATA: - Stan je u potpunosti prazan, ne?

MAMA: - Nama više prostora nije potrebno... Imamo ga i previše, ne?

TATA: - Kaj veliš? Znamo da ti je bitno da imaš nešto "svoje".

MAMA: - I u redu, znamo da si ti više bila za to da ti pomognemo s molbom za subvenciju preko tatinih kontakata u Ministarstvu, da možeš "kak i svi ostali živjet" -

Bella se trgne, kao da je to netko možda čuo.

TATA: - I dobro, sad si malo probala kako je "mlađariji" kojoj nema tko pomoći.

MAMA: - U redu, nisi htjela da ti pripicuknemo i kupimo kakav stan -

BELLA: Mama, molim te.

TATA: - Ovo bi moglo biti idealno rješenje. Zapravo bi ti nama radila uslugu kad bi brinula za bakin stan.

MAMA: - Tako je. Ali znaš da mi, u krajnjoj liniji, poštujemo sve što ti odlučiš.

Bella ih gleda, gleda stan, gleda njih, gleda stan...

@Carmen Katz

Moj izvor iz njujorške policije rekao je da je sve mnogo groznije i ozbiljnije od materijala na Weinerovom uređaju. E-mail opisuje DETALJE putovanja Weinerja, Billa i Hillary avionom njihovog prijatelja milijardera-pedofila, Lolita Expressa. Da, Hillary ima dokumentiranu sklonost prema maloljetnim curicama i gospodin Weiner jednostavno nije mogao a da se ti detalji izbrišu. Govorimo o internacionalnom krugu porobljavanja djece za seksualno izrabljivanje. Čak ni najveći pobornici i branitelji Hillary neće moći opravdati OVO!

@KW MILLER ZA KONGRES (FL-18)

Beyonce nije čak ni Afroamerikanka. Pretvara se da je zbog popularnosti. Njeno pravo ime je Ann Marie Lastrassi. Talijanka je. Ovo je sve dio Soroševe agende za Crni Životi Su Važni-pokret. Beyonce, you are on notice!

#velikobuđenje #QAnon

@Roseanne Barr

Predsjednik Trump oslobodio je toliko djece koja su držana u ropstvu diljem svijeta. Stotine svaki mjesec. Uništio je prsten trgovine ljudima na visokim mjestima posvuda. Primijetite to.

@Alex Jones

Razumijte ovo: Cenzura ovih Inforatova samo opravdava sve što smo govorili. A sad, tko će se suprostaviti
Tiraniji i tko će se boriti za slobodu govora? Svi smo mi Alex Jones sada.

16. PIZZA SE JEDE BEZ TANJURA

Bella sjedi na kauču. Na njoj je spotlight.

U krilu ima bilježnicu. Ništa ne zapisuje.

Gleda ispred sebe. Titra donjom usnicom - namjerno. Izgleda smiješno. Kao da će se rasplakati teatralno, s krokodilskim suzama, u stilu lika iz crtića, ali ne plače.

Ostali stanari su tu, samo nisu na kauču.

Iva maše kaladontom u ruci.

IVA: Pardon, ali ja naprosto ne-mo-gu. ne razumijem kako je tako nedokučiva ta logika da istiskuješ odozdola prema gore, odozdola prema gore, a ne da k'o gorila stisneš u sredinu pa što god.

Anton puši cigaretu, ali nije mu to dosta.

ANTON: Što ćemo danas izjesti? Nešto sam gladan.

Diljem svijeta, više nego dovoljno hrane proizvede se da nahrani svjetsku populaciju, ali više od 811 milijuna ljudi i dalje je gladno.

Žuti se prešetava u boksericama.

ŽUTI: Ekipa, ako ste za, danas je Taco Tuesday, mogu nam neke tacose složiti. Radim odličnu domaću salsu. Ubija, u-bi-ja. Mislim, malo pecka i gore i dolje, ali vjerujte mi, žrtva se isplati.

ANTON: Ajde pusti me s tim svojim splačinama. Kad se samo sjetim kako sam dušu ispustio nakon one tvoje ching-chong piletine... Gore nego u pravog Kineza.

IVA: Anton, pliz.

ANTON: Aha, da, pardon...

Anton se ispričava nevidljivoj publici.

ANTON: Moje duboke isprike svim kineskim građanima u bližoj okolini i svima koji ih oplakuju dok su odjeveni u Made in China od glave do pete.

Siniša se javlja s poda. Leži dolje i ravna leđa.

SINIŠA: Imam ti ja jabuku u ruksaku. Ako hoćeš.

ANTON: Jel' ti stvarno meni nudiš jabuku za ručak?

ŽUTI: To ti je jabuka iz McDonaldsa.

ANTON: Onda je valjda isto kao da jedeš burger?

IVA: Baš moramo imati meso na tanjuru svaki dan?

Ujedinjeni narodi žele odvratiti od proizvodnje mesnih i mliječnih proizvoda, primarno u zemljama s visokim prihodima. Ipak, industrija mesnih i mliječnih proizvoda nastavlja rasti.

Bella si pokuša iščupati dlaku iz nosa. Ne ide pa ni ne može pustiti suzicu.

Uštipne se, jednom. Trzne se, ali i dalje nije dovoljno bolno da zaplače.

Počinja se cijela štupati - gdje god stigne. Koža joj je crvena, ali nije vlažna od suza.

ANTON: Ima još hrenovki u frižideru?

ŽUTI: Eeeee pa daaaa! Možemo napraviti hot dog špagete.

ANTON: Možeš ti nešto izjesti za što nema recept na internetu?

SINIŠA: Sve ima recept na internetu.

Siniša jede jabuku. Iva se u međuvremenu prošetalala do frižidera. I izvadi...

IVA: Nemamo hrenovki više, ali imamo špagete. (...*Da, samo špagete.*)

Bella grize olovku. Napiše jedno slovo, prešara ga.

Napiše jednu cijelu proširenu rečenicu, gleda ju i grize olovku. Izgrize kraj olovke.

Još nema suza.

BELLA (*kao da recitira pjesmicu za učiteljicu*): Život je patnja... i patnja je život... i patnja je osnovni preduvjet svakog umjetničkog iskustva... i raste u trbuhu... grana se do srca... grca u grlu... izlazi na oči...

Bella dignu pogled, i stisne cijelo čelo i čeljust ne bi li zaplakala. Izgleda kao da nešto ne može pročitati tamo u daljini. Nije iscijedila ni kap iz oka.

ANTON: Ne možemo jesti suve špagete.

SINIŠA: Hoćeš pola jabuke?

ANTON: Neću jabuku! Hoću nešto što se jede pinjurom.

Žuti gugla recepte za špagete.

ŽUTI: A juneći ragu s špagetima? Kaže ovako: petsto grama mljevenog mesa, lovorov list, dva deci kvalitetnog crnog vina...

IVA: Opet meso.

ANTON: Dobro, jel' znaš ti neko jelo koje nema spisak sastojaka k'o kineska abeceda?

IVA: Nisam!

ANTON: Što ti nisi?

IVA: Odbijam biti zadužena za trgovinu.

SINIŠA: Ja sam oke. ...Siniša je pojeo jabuku.

42-godišnja udovica iz Nigerije primila je za ruku svog 7-godišnjeg sina Victora i svoju 5-godišnju djevojčicu Comfort, i ušla u prenapučeni gumeni čamac na obali Sabrathe, u zapadnoj Libiji.

Bella je zatvorila oči. Meditira do plakanja.

Otvori ih i provjeri ima li koja suza desnim kažiprstom - nema.

ŽUTI: Mogu ja ići samo mi treba keša. Nemam niš' sad kod sebe.

IVA: Koliko?

ŽUTI: Moja gruba procjena... Bar 200.

ANTON: Ti nisi normalan. Možemo mi nešto izjesti za što ne moramo založiti kauč?

Spontano pokaže na Bellu koja se sklupčala poput fetusa i pokušava izgledati depresivno.

ŽUTI: Siniša, imaš ti kaj kod sebe?

SINIŠA: Imam 100.

ANTON: Želudac će mi pojesti samog sebe dok se dogovorimo. Ajmo samo nešto što je brzo gotovo, jeftino i da ćemo se najesti.

IVA: Meni je svejedno. Samo da nije mesno.

ANTON: Bilo što, ljudi, bilo što... Crijeva mi se već frču.

Siniša demonstrira prljavu, demoliranu spužvicu.

SINIŠA: Samo da znate, nemate ni tanjura. Ne mogu niš' oprati s ovim.

IVA: Ajme odvratno.

ANTON: Čiji je red bio za trgovinu?

IVA: Žuti je trebao ići, ali je bio mamuran. Baš me briga, meni je dosta toga da sam jedina koja pazi na kako-takav red.

Svi preokrenu oči Ivi, čak se ni ne trude sakriti. Iva se namršti.

SINIŠA: Da, jako je uredno oko nas. (Nije.)

ŽUTI: Uvijek je Žuti kriv, a da Žuti ne klikne tu i tamo na roombača, živjeli bi u svinjcu.

SINIŠA: Um, ja bih rekao da ta roomba ne usisava baš ništa.

I Siniša suoči stanare sa zaštopanom roombom i planinom prašine.

ANTON: Vidi, nema šanse da mi to ogadi hranu trenutno. Možeš prestati.

ŽUTI: Jesi siguran? Trebaš vidjeti kako školjka izgleda.

IVA: Što si napravio, Žuti?

ŽUTI: Zakaj briješ odmah da sam ja?

Svi pogledaju Žutog. Ni ne trude skrivi da misle da je on. Žuti se namršti.

ANTON: Znaš što, toliko sam gladan da bih jeo i s školjke.

SINIŠA: Super, onda ne trebam prati suđe. Jer ja u trgovinu gdje se radnice potplaćuju, a lokalni poljoprivrednici ne isplaćuju, ne ulazim.

Bella se previja po kauču, drži se za trbuh, stišće se oko trbuha kao da želi iz njega istisnuti bol.

Onda se sjedne i počne se udarati po trbuhu. Prije će povraćati nego što će se rasplakati.

IVA: Što onda, pizza?

Svi pogledaju Iva. To je prvi razumni prijedlog danas.

IVA: Je l' smijemo Siniša?

Siniša slegne ramenima.

ANTON: Kad nema pinjura, može pizza.

ŽUTI: Eeeee, ima neka nova pizzeria u gradu, navodno je bru-tal-na. Imaju neku pizzu s francuskom kobasicom i tartufima.

ANTON: A je li? I koliko dođe?

ŽUTI: Ne znam.

Anton prevrne očima tako da ga vidi i zadnji red.

ANTON: Danas sam prošao pored jednog od onih beskućnika što prodaje magazin. Htio sam kupiti i posega sam u džep. Nisam imao dosta ni za tih 10 listova papira. Hoću reći, imao sam, ali to mi je bilo zadnjih 20. - Ja dajem 20, to je sve što mogu.

Bella je čula Antona, ispružila je ruke da ga zagrli, ali je stisnula samu sebe.

ANTON: Siniša, koliko ti imaš?

SINIŠA: 100.

ANTON: To je za dvi velike kod trovača.

IVA: Jel' može jedna bez šunke, pliz?

ANTON: Samo nemoj s 4 sira, ugušit ćemo se od Žućinih prdaca.

Humanitarni konvoj od 59 kamiona s hranom Svjetske organizacije za hranu napadnut je u ponedjeljak od strane naoružanih muškaraca blizu Gadianga.

Bella počne proizvoditi zvukove plakanja kao Baby Bjorn igračka, ali baš poput plastične lutke - ne ispušta suze.

IVA: Nisam!

ANTON: Što ti opet nisi?

IVA: Odbijam biti opet zadužena za naručivanje.

ŽUTI: Budem ja.

ANTON: Ne, nećeš jer ti svaki put zagnjaviš tipa na telefon svojim idiotnim prohtjevima... Ko zna koliko smo hrački već pojeli.

ŽUTI: Imam pravo dati dobronamjerni prigovor chefu kuhinje, molim lijepo.

ANTON: Ne, ja ne mogu više. Ne mogu više razmišljati koliko sam gladan. Siniša, daj nazovi čovika.

Anton se zavalj na kauč, Bella se sad toliko sklupčala i ukusala u sebe, u nadi da će pronaći atom tuge u sebi, da ju Anton ni ne okrzne.

IVA: Jednu vege, Siniša, s'il te plait.

Siniša se ustane s poda. Ima telefon na uhu. Dođe do kauča i nagne se iznad Belle. Potapša ju nježno po ramenu.

SINIŠA: Bella, hoćeš jesti? Naručujemo pizzu.

BELLA: Nisam gladna.

SINIŠA: Jesi sigurna?

Bella nekoliko momenata ne kaže ništa. Gleda u prazno, u zadnjoj nadi da će se rasplakati.

Alan Kurdi, 3-godišnji dječak iz Sirije kurdskog porijekla utopio se 2.rujna 2015.godine na obali Mediterana zajedno sa svojom majkom i bratom.

Odjednom, oglasi se Bellin želudac. Ugasi se spotlight koji je bio cijelo vrijeme skoncentriran na nju.

ANTON: Bella, jesi to ti ili ja?

ŽUTI: Hoće nam biti dosta dvije pizze za nas petero?

IVA: Ako ne bude dosta, imamo špagete.

ANTON: Kakvi sad mrtvi špageti opet?

SINIŠA: Ako si gladna, Bella, možemo naručiti još jednu malu ekstra?

ANTON: Ja nemam lipe u novčaniku.

IVA: Ja imam 10... i nešto sitno. 12 i pol'.

ŽUTI: Ja imam 20 za pivo poslije.

Siniši je upravo netko podigao slušalicu s druge strane.

SINIŠA: Dobar dan, molim vas - - - (pokrije slušalicu) Ljudi, što onda?

ŽUTI: Imaš nešto sitnog kod sebe, Bella? Skupit ćemo. Ajde, bar tri pizze za nas pet.

IVA: Možemo ti i ja sa sirom pola-pola.

ANTON: Jebeno, još ću ja na kraju jesti lonac špageta... Odlično... Baš dobro...

SINIŠA: - Jedna sir gljive, jedna capricciosa i -

Svi su pogledi uprti u Bellu.

Bella šuti. Izvadi 50. Anton ih joj uzme ispred nosa.

ANTON (šapće Siniši): - I daj još jednu picante.

SINIŠA: - I jedna picante, molim vas. Da.

Bella je krenula prema vratima. Želi izaći. Dođe do vrata. Polako pritišće kvaku. Okrene se preko ramena. Pogleda koga ostavlja iza sebe.

Iva je upravo na "stolu za blagovanje" pronašla...

IVA: O-kej, čiji je ovo mokri ručnik? Što je sljedeće u ovom zoološkom vrtu, prljave cipele na stolu?

ŽUTI: Hajde, Iva, schillaj malo. Prvo ćemo pojesti pa onda lagano...

IVA: - Super, pa tu je i lokva nečeg ljepljivog, što se tu dogodilo?

Bella udahne. Pokuša plakati po zadnji put gledajući u te ljude iza sebe. Ne ide.

Pritisne kvaku, ali su vrata zaključana.

Bella se želi rasplakati jer nema ključ. Ništa.

Okrene leđa vratima. Prolije se po vratima sve do poda i ostane tako. Anton na nju baci keš.

ANTON: Aha, super, ti ćeš onda pričekati dostavljača, još bolje.

ŽUTI: Za koliko je tu?

SINIŠA: 20 minuta.

IVA: Baš sam gladna.

ANTON: Ja umirem od gladi.

ŽUTI: I ja.

SINIŠA: Ja sam isto gladan.

...

BELLA: Ja ne.

Miris koaguliranog mlijeka širio se iz prijenosnog kontejnera punog smeća u Malezijskoj luci Klang dok je ministrica okoliša Yeo Bee Yin govorila grupi novinara u svibnju da bi to crvima infestirano smeće poslala tamo odkuda je i stiglo.

Yeo je govorila o problemu koji potresa cijelu Južnoistočnu Aziju i koji je pokrenuo medijsku lavinu vezanu uz preuzimanje neželjenog smeća od strane bogatih i razvijenih zemalja.

17. PIJANKA ili SVE JE U KU***

Počelo je u osam sati navečer, pucnjevima na Seitenstettengasse. Napad je izvelo više terorista naoružanih puškama. Napadi su se dogodili na šest lokacija. Jedna osoba je preminula, nekoliko je ozlijeđenih, uključujući i jednog policajca. Jednog napadača je policija ubila. Svi izlazi iz Beča su blokirani. Daniel Melcher, glasnogovornik "posebne jedinice za spašavanje", rekao je da još ne može govoriti o konkretnim brojevima, ali rekao je da u napadu ima više mrtvih i ranjenih.

Bella je sama. Oko sebe je posložila krug skupih boca alkohola, kao za kakvu egzorcističku seansu. Toči čašu Chivasa.

Ulazi Iva. Sjeda pored Belle. Toči čašu Tanqueraya.

I Siniša je stigao doma. Zazviždi. Spušta se konopac. Ostavlja McDonald's uniformu. Konopac ju odvede. Mota pljugu.

Žuti se vraća u stan, on je došao sa svojim pivama.

Anton je zadnji, prvo mu se ne pije, ali svejedno natoči čašu.

Bella zavrti jednu bocu, ako se i čep ne okrene prema njoj, namjesti ga da bude uperen prema njoj.

Započeo je prvi dio večeri, gdje utapamo tugu u alkoholu.

Važna napomena:

*Čarobna poluga ove večeri je da se bilo kad može upaliti s Teletubbies razglasa *tuc-tuc glazba* s popratnim strobom. Tad svi stanari divljaju kao u kakvom coming-of-age filmu kad protagonist(ica) proba prvi put drogu u klubu.*

BELLA: Istina ili izazov, Bella? / Istina. Za vas, samo istina. / Evo, ja sam u jebenoj banani.

Onako, da ne mogu ustati iz kreveta. A nemam nikakvog šugavog razloga da se tak osjećam. I to je najveća banana. Kad nemaš zbog čega patiti, a pati ti se i ti patiš... I jedino što znaš je patiti.

Pogledi prema Belli, više ili manje zainteresiran.

ANTON: Istina je da nisam zaspao bez alkohola ili tablete od 16. godine.

IVA: Ne, istina je da nisam sigurna kako se osjeća sreća ili zadovoljstvo.

ŽUTI: Ne, pazi ovo, istina je da sam se jednom tako zbedirao kad me ostavila cura da sam skoro završio na ispumpavanju.

BELLA: Istina je, ljudi moji, da ja nekad ne mogu disati od panične pomisli da je sutra novi dan.

SINIŠA: Istina je da nemam volje izaći kroz ova vrata.

ANTON: To je ništa, meni ja najgore kad izađem odavde, uđem u busa i uhvati me tjeskoba od pomisli na sinoć.

BELLA: Još je gore kad se valjaš po krevetu, znojjan i malo maštaš kako ćeš dobiti poziv i saznati nešto poremećeno tipa - da je netko koga voliš ostao biljka i da ćeš onda napokon imat dobar razlog za rascmoljiti se.

IVA: Ne, gore je kad uopće nemaš emocionalne mogućnosti imati bilo kakvu intenzivnu senzaciju jer si prazan iznutra.

ŽUTI: Najgore je kad su svi nonstop u nekoj bedari, a ti nemaš pojma o čem pričaju jer ti fakat ne daš da te takve stvari pokose.

SINIŠA: Mislim da se ništa ne može mjeriti s osjećajem potpunog besmisla.

ANTON: Ne, ne razumiš, gore je imati neki smisao. Onda ti taj smisao nikad ne da mira.

BELLA: Ne, kužiš, puno ti je gore kad bi htio neki smisao, al nemreš ga naći.

IVA: Jel' se ikad osjećate kao da ste lik u nekoj beskonačnoj igrici? Prolazite level po level i nikako ne možete doći do cilja?

ŽUTI: Ne, meni ti je ko da sam u matrici, onako, vidim što se događa i čekam sad da svi prokuže sve i da možemo nabaciti party.

BELLA: Meni je više filing ko da sam zarobljena.

ANTON: Razumin te skroz.

BELLA: Misliš? Kako kad ni ja ne razumijem ni samu sebe.

IVA: Ne, ali kako ne vidite, to je sve igra, mi smo prisiljeni igrati po pravilima. Koja su od samog početka *unfair* jer ne počinjemo iz iste pozicije.

SINIŠA: Iva je u pravu, čovjek se u suštini osjeća prazno jer ništa nije njegovo. Ni on sam ne može biti svoj. Možeš, ali svi će ti pokušati oduzeti to.

Ivi malo zasjaje oči na riječi "u pravu".

BELLA: Ma ne kužite vi, to su neke vaše filozofske brije, ali ja imam dijagnozu, meni je i psihijatrica rekla da imam problem s koncentracijom. Ono, strokam se i ostanem tak ukopana, zablokirana. Ne kužim kak sam tak polomljena.

IVA: Razumijem te.

BELLA: Ne znam, koliko ja vidim po tebi, mislim da nemaš pojma kaj znači "trokati".

IVA: Ne, ti ne "kužiš", može na papiru biti sve u redu, ali ti svejedno znaš da postoji nekakva praznina u tvojoj utrobi koju možda nikad nećeš znati zapuniti.

ANTON: Totalno.

IVA: Nisam sigurna da smo se shvatili.

ANTON: Ne, ozbiljan sam, ja ako ne uspijem pokrpati sve te rupe, ja ću se ubiti.

SINIŠA: Znaš što...

ANTON: A nemoj me zajebavat, sad bi se i ti ubijao, je li?

SINIŠA: Što napraviti drugo ako shvatim u jednom trenutku da sam duševno mrtav?

Pauza. Žuti ustane.

ŽUTI: Ekipa, treba nam još alkohola.

XXX dodaje nešto svojoj priči:

Ovo je biosigurnosna, farmaucetikom predvođena agenda koja će porobiti čovječanstvo i lansirati nas u distopijsku noćnu moru gdje će apokaliptične sile ignorancije i pohlepe voditi naše živote i uništavati našu djecu.

Druga polovica večeri. Ona kad si najpijaniji i najbrži na jeziku.

U međuvremenu su se boce gotovo ispraznile i natjecatelji su spremni za...

ŽUTI: Dobra večer i dobro došli u večerašnje izdanje PO-GI-BE-LJI!

Studijski pljesak?

ŽUTI: S nama su ovdje večeras ekskluzivno ne tri nego četiri vrsna natjecatelja - Iva, Siniša, Anton i Bella. Ohrabrite ih jednim velikim pljeskom.

Plješću sami sebi.

ŽUTI: Predstavimo kratko naše odvažne kandidate.

Krupni kadar na Ivu pa redom dalje. Iva maše.

ŽUTI: S nama je u studiju ove večeri Iva, mlada intelektualka s čak dvije diplome u džepu i trećom na putu. Voli sve što vole pametne žene pa tako Iva provodi svoje vrijeme gledajući europske filmove i proučavajući veganske kuharice. Ivi je najdraži hobi nedjeljom se prošetati po bazaru i kupovati odjeću iz druge ruke, a opušta se uz videe smiješnih mačaka te se nada da će jednog dana imati vremena i da sama "bude mama jednoj dlakavoj curici".

Pored Ive nam je i Siniša. Pozdrav Siniša. Iako tih, Siniša je omiljen među svojim prijateljima koji ga cijene zbog njegove blage energije i glazbenih sposobnosti ili bolje rečeno, nesposobnosti. *(usiljeno) Hahaha.* Siniša je trenutno zaposlen u industriji brze prehrane i snima pjesme za YouTube, ali i to se već sutradan može promijeniti jer je Siniša *magnum cum lauda* diplomant molekularne biologije. Nije li tako, Siniša?

Svi se u čudu okreću prema Siniši. Nikom ništa nije jasno. Iva pokušava prikriti znojno čelo pa procijedi:

IVA: Wow, čestitam.

SINIŠA: Na čemu? Nisam sad diplomirao.

ANTON: A šta ti čekaš, a stari?

Anton ga lupi muški po leđima, ali Siniša ne trza.

BELLA *(više za sebe)*: Fakat sam brijala da je malo klošar, ko Žuti, a vidi ovo.

ANTON: Ko bi reko za tebe da si takav genijalac, a?

IVA: Magna cum laude, se kaže.

Siniša sve ignorira i brzo situaciju nadglasa Žuti.

ŽUTI: Obzirom na svoje opširno znanje i političku stručnost, Iva je prešutni favorit publike, međutim... Međutim, Siniša joj može ozbiljno konkurirati. Vidjet ćemo hoće li se Iva snaći u znanstvenoj kategoriji i je li Siniša redovito čitao lektiru.

Iva se usiljeno smije. Nitko ne zna zašto. Anton se nakašlje.

ŽUTI: S nama je i Anton, ambiciozni apsolvant Pravnog fakulteta kojega bi svaka majka htjela za zeta, ali ga na žalost, ne može imati.

Anton se NAKAŠLJE.

ŽUTI: Bivši predsjednik Studentskog zbora, plijeni pažnju svake prostorije, voli konstruktivne rasprave i sobno bilje. Jednog dana volio bi imati vlastiti vrt i robota koji će umjesto njega pospremati kuću.

I posljednja, ali ne i zadnja natjecateljica večeri, najmlađa među nama, Bella! Bella je završila Primijenjenu školu i od kako joj je otac poklonio prvi fotoaparata s 13 godina, bavi se fotografijom i snimanjem. Kao tinejdžerici radovi su joj bili izloženi na mnogobrojnim školskim izložbama, a uskoro se sprema i lansirati vlastitu web stranicu. Bellina su strast azijska kuhinja, iako sama ne zna kuhati, njezini prijatelji online i offline i naravno, video igre za koje je jednom izračunala da je na njih potrošila gotovo pola svog adolescentskog života. Molim pljesak za naše natjecatelje!

Plješću si.

ŽUTI: Pa predstavimo večerašnje kategorije! Posebno za vas nudimo GLOBALNE KATASTROFE, BURE BARUTA što se referira na povijesno značenje te fraze, APOKALIPSA DANAS pri čemu je riječ o doslovnom značenju te sintagme, LOKALNE TRAGEDIJE i OPĆI KAOS

Iva, koju kategoriju ćeš nam ti otvoriti?

Iva razmišlja.

IVA: Ja ću odabrati... BURE BARUTA!

ŽUTI: Za 300 - Iva, 3.svjetski rat izbija zahvaljujući jednom događaju.

Otkucava sat. Cijelo vrijeme.

IVA: Što je izraelsko-iranski rat i prekidanje protoka nafte na svjetskom tržištu?

ŽUTI: Točno! Siniša, kategorija za tebe?

SINIŠA: Opći kaos, za 200.

ŽUTI: Svjetska glad.

SINIŠA: Što je porast temperature i manjak zaliha vode?

ŽUTI: Točno, Siniša. Prihvatili bi i jednostavno - klimatske promjene.

IVA: Samo malo, ali na sve se može odgovoriti klimatske promjene.

ŽUTI: Možda, a možda i ne, za to ćemo se morati nastaviti igrati. Antone, ti si nam sljedeći.

ANTON: Lokalne tragedije, za 200.

ŽUTI: Korupcija koja je proždrijela cijelu jednu ekonomsku silu i utopila je u smeću?

ANTON: Što je Indija?

ŽUTI: Bravo, svaka čast Antone. Bella, jesi spremna?

BELLA: Mhm. Apokalipsa danas, za 300.

ŽUTI: Svijet prestaje postojati u roku od pola godine, a uzrok ne dolazi iz svemira?

BELLA: Što je smrtonosni virus i globalno tržište?

ŽUTI: Studio i režija, prihvaćamo li? / Bravo, Bella, to će biti točno.

IVA: Može Globalne katastrofe?

ŽUTI: Katastrofalni prosvjedi diljem svijeta.

IVA: Što je umjetna inteligencija koja zamijenjuje radnu snagu?

ŽUTI: Tako je. Siniša?

SINIŠA: Apokalipsa danas.

ŽUTI: Ljudi gube kontrolu nad tehnologijom kojom su "poboljšavali svijet"?

SINIŠA: Što je bioinženjering?

ŽUTI: Čini se da večeras jednostavno ne možemo pogriješiti.

ANTON: A kako bi pogriješili kad nam zvoni zvono cijelo vrijeme.

BELLA: Ja sam zihher da će nas na kraju udariti asteroid, da do ničeg od ovog što sami kuhamo neće ni doći. Al fakat, šanse su nam dobre, svakih 100 do 300 godina padaju na Zemlju, a zadnji je bio 1908. u Rusiji. Ozbiljno, gledala sam na National.

ANTON: Možda će i neki vulkan popizditi, aktivirati se i onda se svi pogušimo od stakleničkog efekta.

IVA: Rekla bih da je opasniji raspad ekosustava i dalje. Prašume smo gotovo posjekli, ledenjaci se tope, sadimo monokulture, čak 30 000 vrsta nestaje svake godine, znate vi što je to?

SINIŠA: A industrijski toksini? Kapitalistički profit će nas sve otrovati i prije kolapsa ekosustava. Teški metali u zraku, pesticidi u hrani, fertilitet ljudi će samo kolabirati.

IVA: Znate što? Gotovo bih se okladila da će geopolitičke trzavice i ekonomsko natjecanje, prije svega, pokrenuti globalni rat, a tu priča završava jer znamo kakva smo oružja dosad razvili. I pitanje je koja oružja nam još i prešućuju da posjeduju.

ANTON: Svi će prije toga svisnuti, čini se meni. Kažu statistički da su problemi s glavom postali druga najčešća bolest u ljudi. Hodat ćemo nadrogirani antidepressivima i bit će ka zombie apokalipsa. Ne, još bolje, svi će biti ljudi ušmrkani, rave apokalipsa.

BELLA: A izvanzemaljci? Čudno da ih još nema. Brijem da nema šanse da su nam to neki budući frendači u svemiru.

ŽUTI: E, a slušajte ovo, možda se samo jednog dana svi probudimo i skužimo da je ovo bio san?

Tišina. Koliko god može trajati.

Poznati ruski molekularni biolog Aleksandar Saša Kaganski pronađen je mrtav u Sankt Peterburgu, javlja M1.

Kaganski (45), blisko povezan sa Sveučilištom u Edinburghu i poznat po radu u borbi protiv karcinoma, u subotu je pao s 14. kata stambene zgrade, navode britanski i ruski mediji. Bio je u donjem rublju i na tijelu je imao ubodnu ranu.

Treći dio večeri - kad se svi volimo, bez obzira.

Netko je razbio teglu s biljkom, zemlja je prosuta po podu. Jedna se boca kotrlja po podu i nitko je ne diže. Bella, Anton i Žuti leže poput sardina, jedno do drugog i gledaju u strop kao da vide zvijezde. Na drugom kraju, metar do dva dalje, Iva je uspjela je izdvojiti Sinišu koji ne pušta ukulele iz ruku.

BELLA: Taj filing bespomoćnosti, brijem da to nikad ne nestane.

ANTON: Ljudi misle ako staviš odijelo, da si kao nešto. Što je dobro. Dođe ti kao da si Superman, sve riješiš kad se kostimiraš. Ko će ti vidit kolobare ispod očiju sutradan? Nitko.

ŽUTI: Ma dobro je ekipica, mladi smo.

ANTON: Imaš pravo. Trebali smo na onaj after. Možda su još tamo, poslat ću im poruku. Di mi je mobitel?

BELLA: Pa da, koje su šanse da baš nas potrefi smak svijeta?

ANTON: Velike, ali nema veze.

IVA (*Siniši na uho koji nabada po ukulelama*): Znaš, ja se nikad nisam imala potrebe ograničavati, mislim da su te seksualne barijere potpuno bespotrebne. Muško, žensko, monogamija, institucije, sve nas to sputava. Slažeš se, zar ne?

BELLA: Za ovo, za ovo vrijedi živjet. Ti neki super trenuci kad gledaš u strop i kužiš da si malen ispod zvijezda i boli te ona stvar. Umjetnost, to jedino ima smisla. - AJME NE!

ŽUTI: Kaj? Kaj je bilo?

BELLA: *Shit*, opet sam zaboravila uzet baterije za bljesku. A fakat sam vas htjela fotknuti, u ovom jedinstvenom momentu pod zvijezdama. Dok smo tu. Sad.

ŽUTI: Ma ljudi, ljudi su najbolja stvar na svijetu.

ANTON: E, pa da, ništa mi ne bi imali od ovog da nije bilo čovjeka.

BELLA: Mislim, svi se trudimo, ono odvajamo papir i plastiku, mislimo o životu.

ŽUTI: Ma no, nije niš tak strašno, pa pogle kako smo tehnološki napredni, snaći ćemo se. Prilike su svuda oko nas. Imam frenda koji tu nije imao prebite u džepu, sad u Australiji mlati lovu.

IVA (*i dalje šapuće*): Moram ti nešto priznati, ali ne smiješ reći drugima, dobro? Svi su oni meni simpatični koliko-toliko, svatko ima svoje prednosti i mane, ali ja osjećam da se ti i ja baš razumijemo. Na onoj nekoj višoj razini. Mi si intelektualno pariramo.

BELLA: Ja sam shvatila, meni se nikud ne ide. Meni je baš o-kej u ovom mom kutu svemira.

ANTON: Ma di bi ti išla?

BELLA: Kaj ja znam, svi nekud idu.

ŽUTI: Meni je s vama jebeno. Društvo, ljudi, tu se gradi priča. Dobra ekipa i šta ti više treba? Osim pive.

BELLA: Mene samo strah -

ANTON: - Znam što ćeš reći.

BELLA: - Ajde, kaj?

ANTON: Da nam netko ovo ne pokvari.

IVA (*još se malo približila Siniši koji sve i dalje ignorira*): Mene ti ne pale površne stvari kao izgled ili gluposti kao novac. Mene ti najviše uzbuđuju nečije intelektualne sposobnosti. Ta neka zdrava mentalna energija. Od toga sam vlažna u sekundi.

ŽUTI: Nemre ti nitko niš pokvariti ak ti to ne dozvoliš. Snaga volje, to ti je jedino važno.

ANTON: Mhm, a kad ti država pošalje dopis, i banka sjedne na račun, tu isto samo upotrijebiš snagu volje, je li?

BELLA: Mene fakat kronično plaše nove stvari, ozbiljno vam kažem.

ANTON: Prošao sam malo zakon i nema nekog propisanog ograničenja. Mogu što ih je volja.

ŽUTI (*pitanje je je li i sam siguran u sljedeću izjavu*): Opusti se, stari, neće to nitko provjeravat.

ANTON: I to šta neće, ovo im je skoro pa predizborna kampanja. Nešto će se dogodit, sigurno.

BELLA: Išla sam sad provjerit vijesti, slučajno i pazi ovo - eksplozija u Beirutu.

Gledaju video ušokirani. Bar za kratko.

IVA: Ako te brine što smo tu, u istom stanu, ne mora te to ništa kočiti. Nisam jedna od onih tipičnih cura koja će te zbog jedne noći htjeti privezati uz sebe. Uopće mi nije problem da smo si sutra samo na bok, bok dok pijemo kavu. U redu, možda nešto klikne između mene i tebe, ali s tim se ne moramo danas zamarati, večeras se samo možemo mrvicu voljeti.

ANTON: A jel piše šta za natječaj?

BELLA: Ne.

ŽUTI (*tješim sam sebe*): Neće oni to ni objaviti, tko će im se na ljeto prijavljivati? Zna se što se na ljeto radi. Cuga i galebari.

BELLA: Ljudi, mene strah.

ŽUTI: Nema te čega biti strah, mi smo tu.

Žuti bi najradije došao nekako do Belle, ali ne može preko Antona.

ANTON: Samo mi još to treba u životu, da nam se netko uvali i sve pokvari. A taman sam otupia na Žučina stopala. Ma mogu me odavde nositi samo mrtvog.

BELLA: Niš, držat ćemo se zajedno.

ŽUTI: Kažem vam, previše brinete -

BELLA: - Gle, ak se to dogodi, samo da znate, ja vas fakat volim.

IVA (*Siniša se konačno okrenuo prema njoj, ali gotovo ne trepće*): Znaš, meni je presexy što si ti tako... privatan. Osjećam se zbog toga nekako sigurno u tvojoj blizini. U to ime, i ja mogu biti zbilja diskretna. Primi ovo.

Iva diskretno stavi svoje gaćice u Sinišino krilo.

IVA: Ja sam već sve isplanirala. Otići ću ponovno na WC, reći ćemo svima da me boli trbuh i ti ćeš ući za mnom da mi pomogneš... svi znaju da voliš pomagati. I onda ću ti raditi sve što poželiš. Samo da znaš, i stražnja vrata su opcija.

Iva namigne Siniši. Ugrize ga nježno za uho. On ju pogleda. Ona ustane i ode u WC.

SINIŠA: Iva, mislim da si nešto zaboravila. Trebat će ti kad obaviš nuždu.

I želi joj vratiti donje rublje, ali Iva ništa od toga nije čula. Siniša nastavi svirati ukulele.

BELLA: Ne, fakat, ne serem, totalno mi je jebeno s vama. Mogla sam već tri put otići, ali nekako sam tu... ne znam, sigurna.

ANTON: Ma di to? Di bi mi mogli otići i da očemo?

ŽUTI: Je, čovječe, baš smo se udomaćili. Samo se broj prljavih gaća mijenja, a i to je nekak postalo rutinski.

ANTON: Osim ludila kad otvoriš vrata, to te uvijek iznenadi.

ŽUTI: Siniša je uvijek upušten, Anton je stalno nešto ljut, Bella uvijek kupi slatkiše -

ANTON: - Iva čupa kosu jer ima tisuću i jednu obavezu -

BELLA: - I Žuti spava osim ak ne cuga vani.

ŽUTI: Molim lijepo, Žuti radi na svojim poslovnim planovima.

BELLA: Ma dobar si ti, Žuti, volim ja tebe.

ŽUTI: Kak ćeš me tek voljeti kad probaš moj Pad Thai.

ANTON: Sad mi se gledaju Friends.

I njih se troje sjati oko jednog mobilnog ekrana - gledaju u zvijezde zvane Friends.

U međuvremenu, Siniša je napisao svoju pjesmu. Spreman je za snimanje, upali mobitel, namjesti kameru, a iza njega projuri ljutita Iva.

Iva je cijelo ovo vrijeme provela u WC-u sama. Izašla je uplakana i ljuta, ali to nitko nije primijetio.

Iva pakira kofer dok drugi polako sklapaju oči.

18. DORUČAK, NAJVAŽNIJI OBROK DANA

Provlačeći se kroz početak stoljeća, s avokado tostom u ruci, Milenijalci su pokazali da su ojađujuće studije točne. Tijekom recesije, polovica diplomanata nije imala mogućnost pronalaženja posla, formalna stopa nezaposlenosti Milenijalaca kotirala je od 20 do 30 posto. Veliki postotak nezaposlenosti, niske plaće i stagnacija u stopi zarade pratile su ih kroz cijelo desetljeće. Velika Pew studija ustanovila je da su Milenijalci s diplomom i stalnim zaposlenjem zarađivali do 2018. otprilike koliko je Generacija X zarađivala 2001. Ali Milenijalci koji nisu imali visoko obrazovanje i nisu pohađali fakultete su bili siromašniji od njihovih pandana u Generaciji X ili Baby Boom generaciji. Ekonomski rast, drugim riječima, je održao najbolje od Milenijalaca na površini, a ostavio one na drugom kraju da se utapaju.

Ivinih stvari trenutno nema u stanu - oputovala je na Erasmus u Italiji. Stan svejedno ne izgleda manje klaustrofobično iako osoba nedostaje.

Stan je blatan jer nitko nije počistio razasutu zemlju. Košara s gaćama je puna.

Žuti spava iza kauča - to još uvijek ne možemo vidjeti pa tako ni znati.

Siniše nema, valjda ima smjenu. Bella sjedi u jednodijelnoj, čupavoj pidžami na kauču. Jede sladoled iz kutije. Oko nje je gomiletina "hrane".

Anton izlazi iz WC-a. I on je u pidžami. Sjeda pored Belle na kauč. Zajedno se ubijaju u hrani, doslovno.

ANTON: Koji je danas dan?

BELLA: Nemam pojma, utorak?

ANTON: Sranje, trebao sam imati onaj intervju za posao danas.

BELLA: Pa kad ti je?

ANTON: U 3 i kvarat.

BELLA: Sad je 1, još stigneš.

ANTON: Ne da mi se.

Anton izvadi malu vrećicu s bijelim prahom iz gaća. Posoli jednu žlicu Nutelle pa poliže, da malo Belli.

BELLA: Mislim da bi fakat trebo otić.

ANTON: Pisat ću Štefi na burzi da nisam mogao iz zdravstvenih razloga. Nije panika.

BELLA: Ma ne to. Trebaš ić da dobiješ posao.

ANTON: A je li? Ko i svaki drugi koji sam dobio?

BELLA: Dobro, nikad ne znaš.

ANTON: Ali znam. Kampiram na burzi otkako sam došao u ovaj stan i di sam dogura? Najviše što sam se približio poslu bio je drugi krug testiranja što znači da nisam ni HR stepenicu preskočio što znači da nisam ni do razgovora s šefovima došao, a kamoli do posla.

BELLA: Ne kužim pa tvoj životopis je...

ANTON: Je, besprijekoran. A šta ti to znači kad oglasa za posao gotovo pa nema. Mogu raditi izvan struke, al onda što sam studirao? Mogao sam sezonu raditi otkako mi je prva dlaka ispod pazuha prokljajala i mlatiti radnički sitniš dok mi ne počne opadat kosa sa glave, al nisam. Ne, nego sam si rekao da ću studirat, ciljati da si kupim apartman, ne da perem lancune u jednoga.

Bella želi zaustiti, ali Anton se navio.

ANTON: I pošteno sam odstudirao svoje, zajebavao se jesam, priznam, ali nikad nisam zajebao ocjene. A šta mi to sad vrijedi kad nitko ocjene ni ne gleda? Njih samo zanima jel imaš vezu, političku ambiciju ili hoćeš li im se prodat ko kakva kurva. Jesi bila ti kad na razgovoru za posao?

BELLA (*sramežljivo*): M-m.

ANTON: Ne znaš ti onda kakav je to pakao. Ma šta pakao, još je gore jer u paklu bar možeš vrištati, a ovdje se moraš cijelo vrijeme smješkat. Kako biste reagirali kad biste saznali da je vaš kolega pogriješio i oštetiio projekt? Koliki ste rizik spremni preuzeti za potencijalno ostvarenje benefita? Kako se nosite sa stresom i što radite u privatno vrijeme da ga minimalizirate? Vidite li se kao timski ili kao solo igrač? Koliko jezika pričate? Jedan? A jeste li spremni usavršavati se? Što bi nam o vama ispričali vaši najbliži? Što bi o vama pomislio netko koga ste tek upoznali? Kako biste mom petogodišnjem nećaku objasnili što je sudski proces?

BELLA: To su te sve pitali?

ANTON: Nakon dva sata testiranja i tri tjedna čekanja da mi odgovore na mail s molbom što sam im posla. A kad kažeš da bi kolegu cinkao šefu i oprao ruke, to im se ne sviđa, a to što bi ti i jetrene probe izvadili i pročačkali ti po traumama iz djetinjstva samo da bi ti dali ugovor na određeno, to im ni sporno.

BELLA: Kaj uopće kažeš kad te netko pita kaj o tebi misle stranci. Nemam pojma, nadam se da niš loše, kaj ne?

ANTON: Zaboli me. Jel ima još smokija?

Bella doda smoki Antonu koji ga istrese u teglu Nutelle i nastavi jesti pripremljeni specijalitet žlicom.

ANTON: Znaš što, najbolje da ja nađem neku babu koja živi sama, neku koja nije pretjerano dobra pa se rođaci u trećem koljenu neće brinuti o njoj, ali nije ni toliko zločesta da bih popizdio s njom. I da se lijepo brinem za nju, obavim sve što joj treba pa i ono o čemu se ne priča.

BELLA: Fuj.

ANTON: Operem ju ako treba, počupam brkove, kapitalce s brade... Odem joj na pijacu po svježeg špinata, pročitam zadnje tračeve iz Storya uz kavu jer joj se dioptriya i naočale više ne poklapaju... Ne bih je čak ni pokušao otjerati u grob, lijepo bi odslužio svoje da me nitko poslije na sudu ne može sumnjiviti kad mi baba prepíše stan i uštedevinu. I miran sam do kraja života. A šta to može biti? Pet, deset godina mog vremena? Bez posla, ionako ga imam na pretek, a poslije barem lijepo imam stan.

BELLA: Ti nisi normalan.

ANTON: Ili! Ili! A pazi sad ovo, skupim ovu mizeriju od pare koju imam na sebi, uzmem tu šaku uštedevine i paf, u kasino. Ča, koliko može biti teško pratiti te karte? I udvostručim, ma šta udvo, upeterostručim sve što imam i miran sam jedno par mjeseci. I onda lijepo opet kad zagusti. Ak neću sam znati, dam postotak Siniši. On sto posto može prokljuvit šta triba.

BELLA: Ili jednostavno nađeš posao?

ANTON: Buuu, bezveze.

Pa zagrabi još malo smokija.

BELLA: A možda bi ti ja mogla pomoć?

ANTON: A kak bi mi ti pomogla? Možeš ić na intervju za mene, al pari mi da se ne nosiš sa stresom najbolje.

I demonstrira Anton carstvo junk fooda ispred njih.

BELLA: To je drugo. Skužila sam da kreativne blokade najbolje liječim tak da odtugujem kaj trebam.

ANTON: Mhm. O-K.

BELLA: Al ozbiljno, mogu ti pomoć. Mogu ti srediti preporuku, ak ne i pravi razgovor. I da nije s psihologom, psihijatrom, kaj god.

ANTON (*smiješno mu je*): Pretvorio sam se u uho.

BELLA: Nije smiješno, glupane. Kaj misliš da mi je ono na Fejsu pravo ime?

ANTON: A nije?

BELLA: Ne, ja ti se prezivam... *i Bella kaže neko "zvučno" prezime.*

ANTON: NEMOJ-ME-JEBAT!

Anton se skoro teglica Nutelle razleti po podu, skoro.

BELLA: Daj se ne deri, još će te netko čut.

ANTON: Što radiš ti ovdje, luđakinjo?

BELLA: Gle, to ti je više ime nego bilo što drugo, nemaju ti moji toliko keša.

ANTON: Oćeš mi reći da ti gospođica...

BELLA: Ššš!

ANTON: ...nemaš di drugdi spavat nego ovdje u ovoj šupi?

BELLA: Ko prvo, šta fali ovom stanu? Roombač je sve jučer posisao, baš je čisto. A drugo, zapravo i nemam. Mislim, imam, al' to je novost. I opet bih morala režije plaćat.

ANTON: Bu-hu, imala bi svoj stan, ali bi morala režije plaćat. Evo mi suza krenula zbog tebe. Nemoj mi reći, stan je u centru?

BELLA: Je, ali je star i grijanje baš ne radi. No dobro, oš prestat biti kamenjarski kreten na sekundu i poslušati me?

ANTON: Debili, pa trebalo nam je odmah svima biti jasno kad si došla s tim Macom. Di još ima sirotinje umjetnika koji svaki dan naručuju preko Wolta? Ma mislim, znao sam ja, nanjušim ja pare, al' ovo nisam očekiva...

BELLA: Ant?

ANTON: Ajde, slušam Bellitos.

BELLA: Prvo, sori kaj ti to moram reć, al ti voliš pare puno više nego ja. Dokaz - duple porcije na mom Wolt računu i mobitel iz tvog džepa. *(Anton ima iPhone, što drugo?)* A drugo, ja ne brijem uspjeti u životu jer imam neko ime, ne želim da mi netko lajka fotke samo zato što sam to ja slikala, al mogu bar neš napraviti za druge, kaj ne? Npr. za tebe! I to ne bi bilo nikakvo varanje jer bi svejedno morao ići na razgovor i životopis ti je -

ANTON: - besprijekoran.

BELLA: Moraš mi samo obećati jednu stvar -

ANTON: - Ne smijem nikome reći tko si?

BELLA: - Pliz.

Anton se "premišlja", ali i ptice na grani znaju što će odlučiti. Službeno rukovanje prekine tek IZNENADNA zastrašujuća pojava ruke Žutog na kauču.

Anton i Bella vrisnu.

BELLA: Koji -

ANTON: - Jebeni

ŽUTI: - Penis? Zaš me niste probudili?

BELLA: Nismo ni znali da si tu!

ANTON: I što bi te mi budili, što nemaš ti ono jedno čudo moderne tehnologije što se zove budilica?

ŽUTI: Pas... Crkao mi je mobitel.

BELLA: Dobro, šta paničariš, sjedi s nama, ima punjenih krafni ak očeš. S Linoladom!

ŽUTI: Kolko je sati?

BELLA: Skoro je dva.

ŽUTI: Šta, prespavao sam cijeli dan?

ANTON: Ni prvi ni zadnji put, šta ne?

ŽUTI: Ne, ne kužite vas dvoje niš. Prespavao sam cijelu smjenu.

BELLA: Ma zicer su ti frendovi još u Lijevom, ne brigaj.

ŽUTI: Na poslu! Na posao sam zaspao!

ANTON: Ti imaš posao?

Bella i Anton se zbunjeno pogledaju pa se počnu smijati.

BELLA: O čovječe, ako Žuti imao posao, onda tebi hitno moramo srediti taj deal, Ant.

ŽUTI: Ak se spremim za 5 i treba mi recimo cca 20, 25 minuta do tamo... Stignem još doći na zadnjih sat vremena.

ANTON: Ma di ćeš? I šta ćeš im bogati reći kad dođeš tamo?

ŽUTI: Da mi ne daju otkaz? Da mi je ovo odskočna daska za karijeru dalje? Da mi treba to iskustvo za moj scenarij? Pojma nemam.

Bella i Anton gledaju Žutog kako panično trči po stanu i stavlja nesuvislu odjeću na sebe. Žuti izleti van iz stana.

Bella i Anton se neko vrijeme smiju Žutom, ali onda taj smijeh počne prelaziti u duboku depresiju.

BELLA: Ne mogu vjerovat da je ŽUTI korak bliže svom snu od mene.

Kratka tišina pa...

ANTON: Daj upali Instagram, idemo se smijati drugim ljudima i kako fejlaju u životu.

Bella odmah pristaje. Scrollaju.

Nakon prvog scrolla već su našli Ivine fotografije iz Italije.

BELLA: io amo la bella italia e il suo sotto voce cantando a me. imparo cosi tanto sulla moda e sulla vita. #inamore #viaggtoedelmondo #inspirazione

Sad i talijanski parla? Kaj još?

ANTON: A ne, dragi Bellitos, ovo ti je suštinski exemplare kako praviti od govna pitu. Za prijatelje i svakog tko te gugla.

BELLA: Al zalazak sunca je prekrasan na... La Pelosi, moraš priznat.

ANTON: Vidi je, i pocrnila je.

BELLA: E, Ant?

ANTON: Hm?

BELLA: Kaj ako sad dok mi skrolamo zapravo gledamo i slike nekih novih stanara? I tipa stavimo im srčeke na nešto i onda i oni vide nas.

ANTON: Da ima opcija, ja bih mu stisnuo slomljeno srce.

BELLA: Uh, vidi ovu fotku iz izbjegličkog kampa u Grčkoj. Prestrašno.

ANTON: Bože, kako ljudi sve žive...

BELLA: Srčeke, definitivno.

I tako, Anton i Bella bulje u fotografiju. Dok:

BELLA: Vidi, Iva je nešto novo stavila.

Pretapanje u sljedeću scenu.

19. IZA SEDAM MORA I SEDAM GORA... (NITKO NIJE ŽIVIO SRETNO DO KRAJA ŽIVOTA)

Barem jedan od stanara je uvijek na Ivinom Instagramu jer svaki put kad refreshaš možeš pronaći nešto novo. (Share and like prema tehničkim mogućnostima.)

Anton jedini nema vremena gledati Ivin Instagram profil jer se sprema za posao. Ovo je treća košulja koju je promijenio.

Iva stiže s aerodroma na scenu. Kotura putnu prtljagu.

IVA (OFF): "Ništa ne razvija um poput putovanja."

To je citat, nisam sigurna čiji, pročitala sam ga negdje, jednom davno...

Dobro, zapravo sam ga vidjela kao dio reklame za jednu putničku agenciju.

Da, ako ne putuješ, to je gotovo kao da si zapeo u mjestu, zar ne? Dopustio si da ti um zakržlja u paučini iznad kreveta... Okošta u razvoju kao kakva tužna bonsai dekoracija koja fingira sreću stješnjena u tvom polumračnom sobičku... u kojem nikad ne može biti dovoljno sunca kao pod otvorenim nebom... u kojem ništa ne raste... osim korijenja što se uporno širi iz tvoje gušterje kralježnice... poput korova, kojeg valja dobro i temeljito počupati... da ne zapneš u...

Netko od stanara ugasi razglas bez da podigne pogled s mobitela. Čuje se zvuk prekida zvučnika.

Anton otvori vrata, Iva uđe, Anton iziđe.

Kad prekorače prag, upali se pokretna traka - oboje stanu hodati/trčati u krug po stanu tj. pozornici.

Cijelo vrijeme odnekud iskaču i po njima se bacaju tijela, ruke i noge koje se poput dječjih ljigavaca pokušavaju zalijepiti za njihova tijela, štipaju im obraze, čvokaju glave, podmeću noge, razvlače, povlače....

IVA...odgovara stanarima koji se raspituju oko pojedinih slika:

- Mhm, dada, to je dormitorij u kojem smo bili smješteni. Nene, bilo je odlično, spavali smo na krevetima na kat, svi zajedno u jedno sobi tako da smo se zbilja zbližili na nekoj... drugoj razini. To je Sarah, putuje balkanskom rutom. Nene, jedna pre-zanimljiva cura. A što drži? Ne bi vjerovao, maskaru. Ovjekovječile smo tu... maskaru jer bi mi uvijek usred noći pala kroz daske

na glavu. A na krevetu je držala baš sve - od šminke do čarapa. Baš pre-zanimljiva cura. Nikom se ne ispričava za to kakva je. ...

... Baš nikom.

ANTON...*odgovara stanarima koji se raspituju kako mu je na novom poslu:*

- Jeje, plaća je pristojna. Mislio sam iskreno da će biti malo veća, ali rekli su mi da je to samo za početak. Tako da nema panike.

IVA:

- Mhm, dada, u ovom klubu se toliko napili jednu večer da se nismo znali vratiti. Nene, bilo je odlično, tu je moj talent za jezike - pa neću biti skromna - spasio stvar. Što ćeš, netko mora biti ta osoba. Vidiš, tu smo se taksist i ja slikali kad smo napokon našli pravi Palma hostel - nije baš nešto od smiješkanja, tipični južnjački patrijarh. Naime, što se dogodilo... U klub smo stigli s Giuliom koji je samo u jednom momentu nestao, i tako smo ostale Elka, Poljakinja i Marie, Španjolka i ja same i clueless - još sam tu večer Elki morala držati kosu iznad školjke, a Marie spasiti da ne počupa kosu lokalki s kojom je Giulio otišao. I na kraju ja zaspem na sutrašnji brief i Elka me ozbiljno posjedne i kaže: "Sve cool ako ti ne paše naš tempo"...

...No dobro.

ANTON: - Kolege su... u redu. Puno traže, naravno, ali to je normalno za takav ured. - Ne, ne družimo se baš. Puno je posla, jebiga.

IVA: - Ah, dada, to je Katharina, iz Frankfurta. Nene, baš nam je bilo odlično tu. Ona je bila najmlađa među svima, samo dvadeset. Ispostavilo se, baš na ovoj kavi, da ima sestru mojih godina. Ona živi u Munchenu s mužem i čekaju drugo dijete. Rekla mi je da ju podsjećam na nju, samo sam više "cool".

ANTON: - Šef? Ma dobar je. Pije jedno 6 kava dnevno, svaki put s žličicom šećera - nikako zrnice više ili manje. Ne znam kako ga još srčani nije strefio.

IVA: - Ah, pa da, to je na koncertu Musea. Nene, bilo je odlično. Makar sam išla sama. Ne, nije to problem, kao da trebaš nekog da slušaš glazbu. Čuj ovu smijuriju!, dali su mi nadimak

"boomerica" jer još slušam Muse. Objasnila sam im da slušam još puno toga, ali da mi je žao propustiti koncert. I dobro da sam otišla sama jer... A to ću vam pričati drugi put.

ANTON: - Ured? Lipi je. Ne znam što da ti kažem, ja sam tako - leteći, sjednem gdje mi oslobode mjesto.

IVA: - Nene, bilo je odlično. Ako bi dobili nešto potpuno nejestivo u lunch paketu, uvijek smo mogli u Marijevu pizzeriju... Najjeftinija pizza u mjestu! - - - Mislim da ne mogu vidjeti pizzu na neko vrijeme.

ANTON: - Nisam stalno prekovremeno, petkom uglavnom ne radimo dulje od 8 sati. - A ne, to se ne plaća, ali to tako stoji u ugovoru.

IVA: - Nene, bilo je odlično. Baš jedno neponovljivo, vrijedno, novo iskustvo. Napunila sam baterije iako nisam spavala kako spada dva tjedna. Svima bih poručila: samo putujte u životu!

ANTON: - Je, ma naravno da sam sritan što sam napokon našao posao, zašto me to pitaš? Samo sam malo umoran.

IVA (OFF): "Ceste su najsnažnija droga na zemlji, a svaka vodi na desetak drugih."
To je rekao... napisao, ne znam točno, Stephen King. Da, isti onaj koji piše horore i krimiče. Koji se često događaju jer je netko zalutao cestom kojom nije trebao...

ANTON: - To je tako. Svi to moraju proći, tako jedino možeš napredovati.

IVA (OFF): "Kako se volim osjećati bez lica u gradu u kojem nikad prije nisam bio", piše Bill Bryson.
Znači li putovati neprestano ostati bez lica? Ako nemaš grad u kojem jesi, u kojem bivaš, imaš li uopće lice?

ANTON: - Treba uvijek ići naprijed, sempre drito. Nikad ne znaš gdje su ti granice... obično su puno dalje nego što misliš.

IVA (OFF): "Samo onaj koji luta, otvara nove putove"

Norveška poslovice.

Koliko čovjek može dugo lutati? Koliko to puteva može otkriti prije nego što shvati da ništa novog neće pronaći pod suncem?

ANTON: - Ne smiješ pustiti da te išta slomi. Tko rano rani i poslije ne spava, najdalje će dogurati.

IVA (OFF): Koliko dugo prije nego što si obični ovisnik o cestama? Bezličan od neprestane metamorfoze? Prije nego što se novo izliže do istog?

"Što se stvari više mijenjaju, to su više iste."

"Što se stvari više mijenjanju, to su više iste."

"više mijenjaju, više iste."

"...to su više iste."

"iste."

Jean-Baptiste Alphonse Karr.

ANTON: - Nema stajanja... nema stajanja... do cilja... nema stajanja... stići ćeš... nema stajanja...
Iva odavno više ne može pratiti tempo, spotakne se i pretvori se u jedan obični kofer koji se vrti u krug, sam od sebe, u monotonom, sporom tempu trake za kofere (a ne za ljude).

Jedino Anton još trči.

Netko je u međuvremenu i zatvorio vrata (vjerojatno Žuti) - Iva je ostala unutra, Anton vani.

Bum-tras-ananas.

Nekoliko članica EU-a, uključujući Sloveniju, upravo podiže nove granične utvrde ili nadograđuje postojeće žičane ograde dok se uzduž poljske granice bilježe prvi smrtni slučajevi i hospitalizacije migranata. EU se našao u vrlo nezgodnoj poziciji zbog toga što je Bruxelles donekle okrenuo ploču u situaciji u kojoj su žičane ograde postale pravilo, a ne više samo iznimka u režiji autoritarnih europskih čelnika tipa Viktora Orbana.

20. THE REVOLUTION WILL NOT BE TELEVISED

Bella je zauzela stan-pozornicu s transparentima... prepuni su parola koje zauzimaju Bellini posteri.

Nije potpuno jasno što se želi reći s njima, ali se rimuju. Osim zadnjeg.

DOLJE VLADA, GORE FASADA
VEĆE KVADRATURE ZA NAŠE BRAVURE
SKINITE KRAVATE I DAJTE KVADRATE
IMAMO PRAVA, NISMO KRDO KRAVA (P.S. MESO JE UBOJSTVO)
DIGNITE ZASTOR, DAJTE NAM PROSTOR
KLJUČ OD VRATA, KLJUČ JE RASTA
NISAM IZAŠLA IZ PRANJA DA BUDEM STISNUTA!

Tu je i Žuti, on se brine za estetiku plakata pa boja trokutiće u slovima "a".

ŽUTI: Jebote, nisam znao da si takva, ono, poeta.

Bella je k'o navijena, citati joj ispadaju kao iz rukava...

BELLA: Trebamo svi izaći. Da -- baš svi - i - i - dosta! Jednostavno, dosta! Ne mogu nam to raditi ako svi izađemo na ulicu.

ŽUTI: Kaj ja znam, nije da je nama toliko loše -

BELLA: Ne, vidiš -- to je to, isprali su ti mozak... Ti misliš da je ovo normalno jer ne znaš za drugačije. To ti je onaj, Stuttgart... Sorry, hoću reći -- Stockholm sindrom.

ŽUTI: Brijem da ja to nemam.

Siniša izlazi iz toaleta, čuju se slapovi WC školjke. Bio je tamo s ukuleleom.

SINIŠA: Ja te podržavam, Bella.

BELLA: Fakat? Oćeš doć?

SINIŠA: Ne.

ŽUTI: Zaš ne, stari? Bit će sigurno dobra ekipa.

SINIŠA: Ne. Oprosti, Bella, to je kontra mojih uvjerenja.

BELLA: Kaj? Ti hoćeš reći da je ovo humano, da je ovo način kako jedna država može tretirati svoju radno sposobnu, fertilnu generaciju? Kao, kao... kokoši na farmi jaja?! Čovječe, pa mi smo njihova budućnost. Oni trebaju nas, ne mi njih.

SINIŠA: Jesam ja nešto rekao?

BELLA: Pa da -- eto! -- upravo to! Nitko ništa nikad nije rekao. To je problem!

Iva je cijelo vrijeme bila u kutu, pokušavala se skoncentrirati, napraviti mjesta od Bellinih plakata, ali...

...je u jednom trenu sve pogodi u neuralgičnu točku pa krene gaziti po Bellinim plakatima. Želi ih izbjeći, ali ne može i djelomično neće.

IVA: I što, misliš da će jedan prosvjed sve riješiti? Netko će puknuti čarobnim štapićem i svemir će se ekspanirati i svaki će kamenčić imati svoje mjesto pod suncem?

SINIŠA: Zapravo, svemir je u konstantnoj ekspanziji -

IVA: - To su političke borbe koje se vode na duge staze, a ne ad hoc.

BELLA: A kaj? Možda ak napišem neki super pametan esej il neku glupu predstavu koju nitko ne razumije, to je kakti jebeno konstruktivno?

IVA: Konstruktivno kao i fotografiranje praznih boca na cesti.

ŽUTI: Mijau!

U pravi čas evo Antuna s poštom. Stigla je niz konopce.

ANTON: Ljudi, totalno sranje, nećete vjerovat -

ŽUTI: Isss, odmah sam se naježio, daj reci -- ???

ANTON: - povećali su nam ratu za vodu. Nema više posebne tarife. Poslali su rješenje iz Agencije skupa s računom.

ŽUTI: A internet?

ANTON: Šta internet? O čemu ti?

ŽUTI: Jel to po istoj tarifi ili su digli cijenu? Stari, nemrem ja zaspat bez Jutuba -

ANTON: Glupane, internet ti plaća Sinišino cijedenje pomfrija iz friteze, a ne Država.

SINIŠA: Ne pojede internet cijelu plaću, imat ćemo i za vodu.

Anton bešumno i teatralno pokaže račun Siniši.

SINIŠA: Aha.

Tišina par momenata...

IVA: Dobro, što se događa?

SINIŠA: Ništa, morat ćemo organizirati raspored tuširanja.

ANTON: Ma ne pada mi na pamet!

Iva ide pogledati račun...

..."UH JEBOTE!" izraz lica.

IVA: To mora biti neka greška. Zvat ćemo Agenciju. Zvat ćemo vodoopskrbu -- pa ovo je ludo, tko troši toliko vode?

Bella cijelo vrijeme sumnjivo šuti i šara po hamer papirima.

ŽUTI: Ja ne, ja se ne perem svaki dan.

ANTON: Žuti --- --- --- fuj.

ŽUTI: Kaj? To nije dobro za kožu.

IVA: Ne mogu nam to raditi. Ovo zbilja nije humano.

ŽUTI: To je i Bella rekla. Kaj ne, Bella?

...svi gledaju prema Belli. Samo Siniša zuji.

Bella se nakašlje.

BELLA: Da, khm -- mhmhhm-- tako je! Tako je!

Anton je tek sad shvatio da nema gdje stati u stanu od postera.

ANTON: Kakvo je ovo smeće?

IVA: Bella organizira prosvjed.

ANTON: Zbog vode?

BELLA: Zbog svega! I ne organiziram samo ja. Pa nismo mi jedini -- ovo je veće od nas.

ANTON: Sretno ti bilo.

IVA: To sam i ja rekla.

BELLA: Nećeš doći?

ANTON: Čekaj da razmislim --- ne.

BELLA: Ali -

ANTON: - Hoće nam to platiti račun za vodu?

BELLA: Možda -- šta ja znam -- nešto moramo napraviti -

ANTON: Da, MORAMO platiti račun za vodu.

BELLA: Mislila sam da ćeš bar ti, od svih, znati koliko je važno -

ANTON: Di su oni keksi od jutros prasci jedni?

...da, ignorira ju i usredotočio se na sve druge.

Promjena atmosfere u stanu koji postaje Bellina pozornica. Sama izvikuje svoje parole prema publici.

DOLJE VLADA, GORE FASADA
VEĆE KVADRATURE ZA NAŠE BRAVURE

SKINITE KRAVATE I DAJTE KVADRATE
IMAMO PRAVA, NISMO KRDO KRAVA (P.S. MESO JE UBOJSTVO)
DIGNITE ZASTOR, DAJTE NAM PROSTOR
KLJUČ OD VRATA, KLJUČ JE RASTA
NISAM IZAŠLA IZ PRANJA DA BUDEM STISNUTA!

Odjednom je jako malena u tom svijetu.

Rez.

I opet smo u stanu... svi su tu negdje.

Bella im je okrenuta leđima.

IVA: Policija je službeno prebrojala oko stotinjak do pet stotina prosvjednika.

SINIŠA: Jako precizno.

ŽUTI: Pa to je fakat gro! Ja sam jednom bio na svadbi rođaku od ono, cca 200 ljudi i to je baš masa. Frajer je digao 10hiljada eura sve skupa.

IVA: Da. Zato je članak na regionalnim novostima. Jer je to "masa".

ŽUTI: Ja sam lijepo rekao da idemo --

IVA: I zašto nisi?

ŽUTI: A, zaspao sam. Jebiga.

Anton opet s poštom u pravom trenutku. Stiže niz konopce.

ANTON: Oni su pukli k'o kokice.

SINIŠA: Ima smisla.

IVA: Tko?

ANTON: Iz vodoprivrede su nam poslali da je zaprimljen zahtjev za promjenom platitelja računa...

IVA: Ha? Što to znači?

Žuti je u međuvremenu dobio screenshot poruku od frenda. Može se i pojaviti slika na pozornici.

ŽUTI: Issss, jeste vidjeli ovo?

Fotomontaža dvije Belle.

Jedna je slika s neke premijere, otvorenja, malograđanskog domjenka u neobaroknoj zgradi gdje Bella "pristojno odjevena" stoji zgusnuta među svojim roditeljima. Bella si je na toj slici napravila ranu u ustima.

Druga je slika Belle na čelu povorke hippieja 2.0 aka hipstera koji marširaju ulicom dok im i policija zijeva koliko su nebitni. Belli su na toj slici iskočile prve bore na čelu.

IVA (leti po tekstu): Unuka poznate... hmhmhm... kćer poduzetnika i profesorice... hmhmhm... uhvaćena na jučerašnjem prosvjedu za prostor. Sumnja se da je njezin djed... hm-mm...

Ekskluzivno saznajemo da... m--mmmm... je buduća nasljednica minimalno tri stana u centru grada.

ŽUTI: Čovječe, kaj je ona neka zlatna mladež? --- Pa kaj radi tu s nama?

IVA: Znala sam! Ma osjetila sam ja to, tu, u truhu... To je tipično ponašanje establišmenta. Njima je cijeli život samo jedan veliki lunapark. Ovo je ono k'o - k'o - k'o, kad se iz dosade prijavljuju na reality show.

ANTON: A nemoj srat. Nisam ja zna da oni imaju toliko para -

IVA: Što to nisi "zna"?

ANTON: Ništa -- ništa.

IVA: Ja ću nju prijaviti! Da, evo, odmah ću napisati mail. Pazi ti buržujku... Mi smo tu jer nemamo gdje drugdje biti, a ona je cijelo ovo vrijeme nama lagala - - - kakva malograđanska neopterećnost postojanja, ne mogu vjerovati -

SINIŠA: Meni je to za svaku pohvalu.

ŽUTI: Kaj, ovo s njenim djedom?

SINIŠA: To što je ona s nama. Zamisli - ona je to zapravo izabrala.

ANTON: A nećemo joj sad spomenik dizat. Šta je je, mogla je bar jedan stan podilit. Da sam zna -

IVA: - Ne, ne može to tako. Ne možeš se prikvačiti na lokomotivu na kojoj ti nije mjesto. I još, pazi! Prosvjedovati! Ne zna ni što je hegemonija, a dizala bi revoluciju. Nije fer! NIJE FER!

JEBENO NIJE FER!

Strelica je pogodila Ivinu neuralgičnu točku.

ŽUTI: Oke, mislim, bilo bi ful kul da imamo još malo mjesta ovdje... da možemo još neku ekipu pozvat', i tak malo...

ANTON: Ha vidi, meni je ona draga, ali bilo bi pošteno da onaj koji može izaći -- izađe.

ŽUTI: Jebote, pa možda bi nam stao veći frižider!

IVA: JEDNOSTAVNO - NIJE - FER!

Bella se okrene prema njima - odjednom je u stanu.

BELLA: Ljudi, moram vam nešto priznati -

Tišina. Napetost se može rezati nožem.

BELLA: Ja sam napucala račun za vodu. Sorite fakat - - osjećam se tak glupo, ali kad sam pod stresom onda si napunim kadu onako do vrha i zavalim se unutra. To mi pomaže da si malo raščistim ovaj - fijubriju - kaos. I bio je baš usrani mjesec, niš mi nije išlo od ruke i pretjerala sam - sori...

Svi šute.

BELLA: Fakat se nadam da mi možete oprostiti? Evo, kunem se na svoj fleš da ću naći način da sredim taj račun, oke? Vi niš' ne brinite! Ha, kaj kažete? Smo frendači?

Svi i dalje šute.

Scena se nekako tipično kazališno prekine.

21. KOMORNA DRAMA 4

Iva je otjerala sve iz stana. Osim Belle, Bella je tu, igra World of Warcraft na laptopu.

U posjet dolaze Ivini Mama i Tata.

Iva se sprema otvoriti vrata, duboko udahne, a kad ih otvori...

TATA: Gdje je tatina djevojčica?

Grljenje i još malo cmakanja.

Iza tate je lonac hrane i vreća s hranom.

TATA: Sva si se posušila. Ništa mi ne jedeš, znam ja tebe. Samo zujzuj kao pčela radilica i uopće ne misliš na sebe. Donio je zato tata nešto svojoj pčelici.

I odlazi spremiti hranu u frižider. Sav se zbuni kad shvati da nema mjesta za toliko stvari, ali pristojno se odluči baviti time kasnije.

IVA: Nisi trebao, tata. *(pa pogleda Mamu)* Niste trebali, zbilja.

Pozdravi se s mamom. Ljube se u obraz tako da si ne dotaknu obraze.

MAMA: Pusti ga. Bolje da se zabavlja u kuhinji nego da hoda po stanu i puše si u bradu.

Izluđuje me već s tim uzdisanjem.

TATA: A znaš kako je teško izluditi tvoju mamicu... *(i štipa Ivu za obraz)* Nego, u onom velikom loncu, vidiš?, eh - tamo ti je sarma. Samo staviš na štednjak i podgriješ, to ti je čas posla. Imaš negdje da si to malo ugriješ? *(zapravo ne, ali nećemo se sad time baviti)*. A u onoj vrećici sam ti složio svašta pomalo, budeš vidjela, unutra su i tvoji najdraži keksići, imaš i domaćih naranči -

IVA: - Hvala tata, stvarno ti puno hvala, ali ti znaš da ja ne jedem meso.

TATA: Koje meso?

IVA: Pa u sarmi, sarma je meso.

TATA: Ma to malo, to ti nije ništa, to ti je više tako - za imunitet. Moraš malo i mesa jesti, vidiš kako si mršava.

IVA: - Ali...

TATA: - Dobro, neću te ja ništa prisiljavati, ali svejedno neka ostane. Možda prijateljica voli.

IVA: Aha, mama, tata, ovo je Bella, moja cimerica. Bella, moji roditelji.

Mahnu si.

TATA: Hoćete jedan sok od naranče da vam iscijedim, curke? Malo, za moždane vijuge. (*i upire prstom u Bellin laptop, Bella je zbunjena*)

Mama je već izvadila cigaretu iz torbe i napravila oblak dima.

MAMA: Dobro, hoćeš ti pustiti cure na miru više?

TATA: Iva, što ja vas gnjavim?

IVA: Ma ne gnja -

MAMA: - Hah, kao da će ti ona to ikad priznati.

TATA: Zna moja Ivčica da sve može reći svom tati.

IVA: Zna -

MAMA: - Tko će tebe u mirovini izdržati? Ovako barem pola dana nešto korisno radiš, ne baviš se samo glupostima. Gdje je moja Iva, pa je li ona dobro, nije se ništa javljala, pa zašto je otišla, tu ima svoju sobu...

TATA: - Jesam ja kriv što ti ne voliš svoju djecu? Ja si ne mogu pomoći, meni moja Iva nedostaje i najradije bih da nikad nije odselila. Priznajem! - A zašto tebe Iva nema malo k nama? Kako si otišla, tako te ni vidjet' ni čut'.

IVA: - Dobr...

MAMA: - Ti se ponašaš kao svoja pokojna mama. Gledaš samo kako da se upetljaš u živote svoje djece. (*malo tiše*) Kao da mi nije bilo dosta tih perverzних, incestuoznih odnosa u životu.

TATA: - Ne petljam se ja ništa, moja Iva zna da je slobodna raditi u životu što god želi i da je ja u svemu podržavam i znam da će uspjeti u svemu što naumi jer je jedna inteligentna i ambiciozna mlada žena. Nema nikog boljeg i sposobnijeg od moje Ive. Nije li tako?

IVA: - D, da...

MAMA: - Da pa sad živi s nekom... curom umjesto da gradi obiteljsko gnijezdo. Znaš, godine joj ne idu u prilog, a to što je ti tako maziš, ništa ne pomaže.

IVA: - Mama!

Ivi malo zatitra usna, možda se pojavi i suzica u oku.

TATA: - Vidi što si sad napravila.

Tata istog časa obrgljuje Ivu. Iva plače po automatskom mehanizmu.

MAMA: - O svašta, ne smijem puhnuti u njenom smjeru već padaju suze niz obraze.

TATA: - Nije to tako mama mislila, Iva... Imaš svo vrijeme ovog svijeta da nađeš svog princa, a ako ne nađeš, tata će te uvijek voljeti.

MAMA: - Ako će tako dugo birati i prebirati bude zažalila kao i njena mama. Biraš, biraš pa govno izabereš, znaš kako se kaže?

TATA: - Je l' zbilja sad moramo to pred djetetom? Vidiš da je uzrujana.

Mama ugasi cigaretu na podu bez pardona. Odšuti.

TATA: Nego, pričaj ti nama, kako je bilo u Italiji? Lijepo si uhvatila boje.

IVA (*štucavo od plača*): Do-dobro.

MAMA: Trebala si ga čuti kad si poslala slike. Pa kako će ona tamo, ne govori jezik... K'o da si u Bangladeš otišla! Na vrh glave mi se popeo.

TATA: Opet ti. Jesi ti popila danas svoje lijekove, ha? Čini mi se da si se malo na lijevu nogu dočekala.

IVA: Ali tata, pa ni prvi ni zadnji put da putujem -

TATA: Znam, srce, ja svejedno brinem -

MAMA: Ne znam kad ćeš krepati više od tolike brige. Iva, jutros sam na frizuri bila, misliš da je primijetio? Meni je već sva kosa otpala s glave od toliko stresa. Ja sam došla u godine da moja djeca paze na mene, a ne ja na njih.

IVA (*još ima suze u očima*): Mama, znaš da -

MAMA: Znaš da ja tebe puno volim Iva i ja bih tebe odmah primila natrag u kuću, odmah, samo da mi s unučetom dođeš.

IVA (*i suze nestaju*): Mama, pričale smo -

TATA: - Ivice, nemoj ti nju slušati, malo je... izvan sebe.

MAMA: Kako ne bi bila! Kako ne bi bila!

TATA: - Hajde, pričekaj me u autu radije. Pusti me da malo popričam s kćeri.

MAMA: Da, je, to je tvoja kćer, tvoje maslo. Ti si to razmazio.

TATA: Rekao sam ti da me čekaš u autu!

Neugodno je. Iva i mama se pozdravljaju, neugodno na kvadrat.

TATA (*značajno ozbiljnije nego prije*): Slušaj, ovčice, mama još ne zna što smo napravili s bakinim novcima... Ona misli da su u crnom fondu.

Iva da će zaustiti, ali ju tata pretekne.

TATA: Govorim ti to samo da znaš, ali ništa ja tebe ne požurujem niti prigovaram. To su tvoji novci. Ti samo završi svoje studije, mama može izdržati bez nove kupaonice. Koga je još plijesan ubila?

IVA: Tata, razmišljala sam malo i -

Ali tati zvoni mobitel, zove mama. Čuje se samo glasno krčkanje s druge strane telefona. Jasno je da mama urla.

TATA: - Jesmo da, završili smo razgovor, hvala što pitaš. Neće majstor poljubiti vrata, kad ti kažem da neće. - Puno te pozdravlja, mama, ovčice. Malo je danas... Ma znaš.

Tata namigne Ivi. Još malo "da-dakanja", kolutanja očima i spusti slušalicu.

TATA: Idem. Jučer nisam nazvao majstora jer sam kuhao za tebe i sad je nabrušena cijeli dan.

Kao da je to važnije od -

IVA: - Što je bilo?

TATA: Ništa, ma te cijevi u kupaonici, malo je poplavilo... Ne brini ti ništa. Ti samo misli na sebe. I ako te netko gnjavi, ti ga ili nju samo tuži tati, dobro?

I Tata pogleda prema Belli kojoj nije jasno što se događa. Tata poljubi Ivu u čelo. Iziđe.

Iva zatvori vrata. Bella gleda u Ivu.

BELLA: Kaj-je-ovo-bilo?

IVA: *(očito imitirajući Bellu)* Kaj-te-boli-briga. - Možeš poslati poruku dečkima da se mogu vratiti, ja idem u kadu.

Iva navuče zastor improvizirane kupaonice u stanu-pozornici. Gotova scena.

22. VIRALNI HIT

Toma Panić nije propustio ni danas priliku da bude u prisustvu bivše devojke Paule Hublin sa kojom je prevario svoju nevenčanu suprugu i majku deteta Nadeždu Biljić. Iako u prvom trenutku Nadežda nije bila prisutna tu, ona se vrlo brzo pojavila, kada je shvatila da je Panić ponovo otišao da bude pored Paule. Upitala ga je gde je ostavio cigarete, što je bio samo način da mu pokaže da je videla da je tu.

Detaljnije u nastavku.

Siniša se opušta s laptopom poslije napornog dana na poslu. Žuti je pokušao počistiti stan, uvesti reda, ali ne možemo reći da je to njegova životna vještina pa stan najvjerojatnije izgleda samo gore. Uz to su i njegove gaće i čarape svuda po konopcima jer ih je konačno oprao.

ŽUTI: Razmislio sam malo o svemu i zaključio da sam se zapravo izvukao.

Facebook likvidira irske holding kompanije koje je koristio za prijenos bilijunskog profita kako bi izbjegao plaćanje poraza u SAD-u, Ujedinjenom Kraljevstvu i stotinama drugih zemalja. Facebook kompanije diljem svijeta plaćale su irskoj holding kompaniji korištenje Facebookovog intelektualnog vlasništva. Facebook International Holdings I Unlimited kompanija zabilježila je prihode od 30 bilijuna dolara u 2018.godini, više od pola zarade Facebookovog globalnog profita koji je iznosio 56 milijuna dolara.

ŽUTI: Ne, ozbiljno ti kažem. Nije da sad izmišljam ili okrećem priču - baš mi je drago da sam izgubio taj posao. To bi bila jedna slijepa ulica na mom putu do uspjeha.

Kužiš, ne zanima mene raditi za nekog drugog. Izgraditi nekome drugome super brend. Radio bih tamo kao junior u social media deviziji, navukao bi se na tu stalnu plaćicu i hop, i prije nego što se zavrtim u stolici, zaboravio bih na sve što sam isplanirao. Nije to to. To mi nije cilj.

Ja sam se tako, možda malo ustrtario jer sam mislio da ću završiti na ulici ili još gore, da ću morati plaćati stanarinu. Mislio sam, sad kad Ministarstvo objavi taj natječaj za subvencije da je gotovo pa sam se išo prijaviti. Konobarrio sam pola dana u Lijevom, to nije dobro završilo.

Zrinka me skoro prebila, prijetila mi se da više pivu na šanku neću moći dobiti. *(smije se sam sebi)*

Onda sam shvatio da je za mene bolje da negdje odem u ured, na sigurno.

Ali u principu, što je poanta?

Ak hoćeš pokretati pravi biznis, svoj biznis, moraš biti spreman riskirati. Nije ti toliko bitno ni iskustvo ni da ti nešto pretjerano znaš o biznisu kojeg vodiš - ti možeš prodavati traktore, a ne moraš imati položen vozački za traktor. Sve to prilično slično funkcionira - i ako prodaješ kukuruz i ako se recimo baviš nekim vidom entertainmeta. Najvažnije ti je da imaš neku viziju, u smislu, što TI hoćeš od firme i da se dobro pozicioniraš na tržištu.

Niš, sad sam se malo raspitivao, provjeravam malo s ekipom koja je neš otvarala, još gledam što ću, kako ću. Mislim, nisam još sto posto siguran što bi bio moj *product* ili *content*, ali već sam smislio da ću imati video podcast gdje ću onako reklamirati sebe i sve ljude koji se bave ili proizvode slične stvari. Nekako mi se čini onako da su nekretnine sad "*the thing*", svi trebaju neko svoje mjesto pod suncem, stalno netko treba neku sobu, stan, krov nad glavom - možda bi se na to tržište mogao ubacit. Zapisat ću si to, vrijedi razmislit.

Ma ti najbolje znaš od svih kako ne treba dozvoliti ovom sustavu da te sputava, da ti onako stavi neke okove i zatoči ti um. Zato tebi to sve i pričam.

Žuti napokon primijeti da je Siniša u nekom trenutku upalio pjesmu. Pjesmu koju je sam snimio. Minuta šutnje za Sinišinu pjesmu od dva akorda i s tekstom o četki za WC i žvakama zalijepljenim u javnom prijevozu.

ŽUTI: Šta je to, stari moj?

I Siniša mu pokaže video. Ima 323,698 pogleda na YouTubeu.

ŽUTI: 300+ hiljada viewova? Sinito, pa ti si viralni hit! Daj pusti ponovno.

Fade out iz scene sa Sinišinom ukulele pjesmuljkom i preuzbuđenim odobravanjem s "jebeno, jebeno" od strane Žutog.

23. NEDJELJA - DAN GOSPODNJI

Fotošop čarobnjakinja podijelila je dvije fotografije sebe: jednu koja nije uređivana i gdje ima samo mrvicu šminke i drugu gdje je ova tinejdžerka relativno normalnog izgleda drastično transformirana u izrazito mršavu kopiju Angeline Jolie.

Iako su upotrijebljeni digitalni trikovi na fotografiji, predana dvojnica je priznala kako je operirala nos, povećala usta i napravila liposukciju. Tabar je težila svega 39 kila kad je ovaj fotografski podvig napravljen.

Nažalost, Tabarine online aktivnosti bile su povod tužbe za korupciju mladih ljudi i nepoštovanje Islamske republike koja je pokrenuta protiv nje.

"Nedjeljno odmaranje" odnosno svi stanari su u nekom ležećem ili sjedećem položaju i oči su im uperene u jedan tip ekrana. Naprasito, od desno, ulazi Iva koja jedina dosada nije bila u stanu.

IVA: SVI VAAAAN!

ANTON: Koji ti je Bog, Iva?

IVA: REKLA SAM - VAAAAN!

Stanari shvaćaju da nemaju izbora, svi krenu prema vratima. Iva primi Bellu za majicu i povuče unutra.

IVA: Osim tebe, Bella. Tebe trebam.

Bella je zbunjena, ali se ne odupire.

ŽUTI: Nekog šora PMS.

SINIŠA: Žuti, molim te, šuti.

ANTON: Izbacit ću ja nju, neće ni morati doći po nju državni aparat.

I svi su vani, osim Belle i Ive. Iva izvadi ni više ni manje nego zapakirani test za trudnoću.

BELLA: Kaj je to?

IVA: Kak' misliš: "kaj je to?"

Bella pročita što piše na kutiji.

BELLA: Ajme! Pa nisi valjda...?

IVA: Ne znam. Možda. Valjda nisam. Kasni mi skoro tjedan dana.

BELLA: Jesi redovna inače ili?

IVA: Jesam. Ne znam. Znam da sam glupa i neodgovorna, ali ja to pratim, onako otprilike.

BELLA: Pa kaj bi rekla "otprilike"?

IVA: Da mi sigurno kasni.

BELLA: Sranje.

IVA: Jebote, ne znam što ću.

BELLA: Jebote, ti si opsovala. Nemrem vjerovat.

IVA: E jebote, nije mi sad do psihoanaliziranja, Bella. Ja ne mogu ovo. Prestresno je. Jel' tebi okej da budeš tu sa mnom? Ne mogu biti sama, molim te. Ti si zbilja jedina u ovom stanu pred kojom mogu...

BELLA: Da, naravno.

IVA: Okej, to je dobro. Nisam mogla dok su oni ovdje, mislim da od tog testosterona ne bih mogla ni kap ispišati sada.

BELLA: Sve jasno.

IVA: Okej, udah-izdah. Možeš ti to, Iva. U krajnjem slučaju, bolje da znaš nego da ne znaš. Gori je strah od nepoznanice nego od stvarnog problema.

BELLA: I kaj god odlučiš, mi ćemo te podržati.

IVA: Jebote, to mi je sad povećalo pritisak, nemoj mi to govoriti, molim te. Ne, Iva, znači za početak, postoji šansa i da test ispadne negativan. A i da nije negativan, ti danas imaš pregršt opcija.

BELLA: I tvoje je pravo da izabereš.

IVA: Naravno da je! Naravno-da-je. I nije to tako nedostupno i skupo više. Modernizirali smo se, nismo li?

BELLA: Ma da, i ti znaš da ja uvijek mogu -

IVA: - Da, to je najmanje što možeš nakon što si prešutila svoj bankovni račun. (*Belli je neugodno, naravno.*) Okej, spremna sam.

BELLA: Kak ćeš, hoćeš da ja isto izađem ili da s tobom ili?

IVA: Tu ću, samo, jel' možeš okrenut leđa? I inače sam sramežljiva kad je u pitanju -

BELLA: - Mhm.

Iva se sprema piškiti po testu, ali nikako da krene.

IVA: Jel' možeš možda onako žuboriti, kao "šššš"? Lakše mi je ako imam neki zvuk.

BELLA: ŠŠŠŠ, ššššš, šuuuuuš. Jesi?

I Iva ispusti mlaz po testu. Zakopča hlače i odnosi test na stol. Bella i Iva nagnute su iznad stola.

BELLA: Kaj sad?

IVA: A ništa, ako je pozitivno onda će se pojaviti plus, a ako je negativno onda minus.

BELLA: I koliko do rezultata?

IVA: A ovo je onaj jeftiniji test jer sam imala samo 30 sa sobom pa preporučuju da pričekaš 5 minuta prije nego što očitaš. Inače koristim onaj koji ti pokaže za 3. Što ti nikad nisam imala... lažnu uzbunu?

BELLA: Ne. Da budem iskrena, nemam pojma kad sam zadnji put -

IVA: Ti si bolja osoba od mene.

BELLA: A kaj, tko je taj koji te obeščastio?

IVA: Valdemar, s Erasmusa.

BELLA: Valdemar, to zvuči ko neko sexy vikinško ime.

IVA: Skoro. To su vikinci druge generacije. Roditelji su mu zapravo iz Nigerije odnosno mama mu je rođena u Ruandi, ali on je rođen u Europi. Dali su mu lokalno ime, da pokažu da su se asimilirali. Drag je, studira kulturnu diplomaciju. Kaže da su ga primili kao token studenta jer na njegovom sveučilištu kronično manjka ljudi tamnije kože i da inače nikada ne bi studirao. Oba roditelja mu rade nisko plaćene poslove pa...

BELLA: To bi bio dobar film.

IVA: Što?

BELLA: Da ovdje rodiš malu ili malog kojem su baka i deda iz Nigerije. Hit!

IVA: Glupa si. Taman sam se smirila.

BELLA: Jel' prošlo 5 minuta?

IVA: Mislim da ne.

BELLA: Hoćemo svejedno pogledat?

IVA: Ne, razumiješ, ja to ne mogu. Imati dijete sad, evo, evo, radije bih crnčila u nekom napuštenom rudniku u Britaniji do kraja života.

BELLA: Crnčila... (i krene se smijati)

IVA: Ne, nije smiješno, ja sam potpuno nespremna za ovu situaciju. Ima previše toga još u životu što želim napraviti za sebe, što još nisam postigla, a ti jednom kad imaš dijete - gotovo je, potpisao si taj doživotni ugovor da više nikad nisi sebi na prvom mjestu nego prije svega moraš gledati djetetov interes. Nema više rada na sebi pored tako važnog posla ko što je dijete. Ma ja uopće nisam mentalno dozrijela da sad uzmem to neko drugo amorfno i bespomoćno biće i oblikujem ga.

BELLA: Pa dobro, koliko ti ono imaš godina?

IVA: Jebote, što je tebi, jel' tebe možda obuzeo duh moje mame il' neke preminule gospođe iz 50.ih? Imam 29, ali to je potpuno irelevantan podatak jer bitno je ono kako si posložen u glavi, a ja - osim što ne želim dati svu svoju energiju i vrijeme u odgajanje nekog stvorenja koje će mi sutradan pljunuti u lice i reći da sam u svemu pogriješila - ne vidim ni razloga da itko više dovodi djecu na svijet.

BELLA: Mislila sam samo, ima i nesposobnijih i gorih ljudi koji imaju ili će imati djecu.

IVA: To i je problem, ljudi su umišljaju da je baš njihov genetski materijal ključan, a Zemlja je prenapučena. Ako mi nismo generacija koja će se ugušiti od manjka kisika i naći se na rubu egzistencije onda su naša djeca neminovno ta koja će se morati nositi s čipiranjem ako žele da im barem svijest preživi. Jer neće biti dovoljno hrane za njihova tijela i cijela će Zemljina kora biti otrovana, a jedini koji će preživljavati su mafijaši koji su se naoružali do zuba i čuvaju tri preostala izvora vode skupa sa stotinjak jedinih plodnih žena na planeti.

BELLA: Ti to ne možeš znati. Možda baš tvoje dijete spasi čovječanstvo nekim super znanstveno-fantastičnim izumom koji obnovi ozonski omotač.

IVA: Možda. Ali znaš što? Znam da neće. A znaš zašto? Znaš zašto? (*Grand tišina i onda...*)

Jer to rade djeca koju mame vole. A ja ne znam voljeti. Nisam sigurna ni da postoji, a već sada ga mrzim. *Iva krene natezati kožu na trbuhu...*

BELLA: Ma ne mrziš...

IVA: Da, mrzim! Mrzim ga jer se usudilo upetljati u moj život. Jer nije samo moje. Jer će tražiti sve što ne valja sa mnom da može jednog dana plakati na seansama kod psihijatra. Jer ga nitko ne treba. Mrzim ga jer ako izađe iz ovog tijela, ja ga ne mogu voljeti kao što ni, kao što ni - *I dok je Iva prepričavala distopiju iz svoje glave, Bella je vidjela da...*

BELLA: Iva... Negativno je.

IVA: Pa da, je - u meni je sve mrak, Bella. A za čovječanstvo nema svijetle budućnosti - je, negativno je. Nitko to ne želi čuti, ali negativno je. Sve je negativno.

BELLA: Ne, mislim, test ti je negativan.

Iva se trgne, odjednom izađe iz kade panike i samosažaljevanja.

IVA: Negativan je?

BELLA: Ništa od malih crnih vikinga.

Izdah. Veliki.

IVA: Hvala Bogu.

BELLA: Kaj, obećala si da ćeš postati religiozna ako te spasi od ove opasnosti? - Možda to nije loše, Iva. Ne bi bilo prvi put da čovjek nađe utjehu u Bogu.

Bella pokuša zagrliti Ivu, ali Iva to ne želi.

IVA: Ne, ne znam zašto sam to rekla. Da je Bog htio oko ičeg pomoći, mogao je odavno.

BELLA: Vjerojatno to ne želiš čuti, ali ja sam se razočarala kad sam vidjela minus. Brijem da bi tvoja djeca bila baš slatka. I ziher bi bili neki genijalci, ono 5.0 od prvog osnovne.

Iva šuti, previše je zauzeta guranjem osjećaja na dno trbuha.

BELLA: Mogu ti nešto iskreno reći?

Iva procijedi neki "mhm, da."

BELLA: Razumijem te. *Me personally*, brijala sam da će to uvijek biti kilometrima daleko.

IVA: Što, majčinstvo?

BELLA: Da, ali počinjem totalno kužiti zašto ljudi imaju djecu. Lakše ti je ak ne moraš mislit cijelo vrijeme na sebe, djeca su neka zdrava motivacija. Mame koje dižu aute ako su im djeca u opasnosti i to. Kužim da ne bih voljela da mi otkuca biološki sat i budem - kaj sad?

IVA: Upalit ćeš racionalni mozak i shvatiti da uvijek možeš posvojiti.

Iva gleda u minus za trudnoću. Uzme test i baci ga u smeće.

BELLA: A da valjda, iako mislim da to stvarno nije isto. Najbolje bi bilo kad bi jedno rodio, a drugo posvojio, tako si ja to nekako gledam -

IVA: - Bella?

BELLA: - Ono, s jedne strane prođeš to iskustvo cijelo nošenja, imanja bebe, a onda s druge nekoga spasiš -

IVA: - Bella? Molim te, zašuti.

Upada Žuti.

ŽUTI: Sori, nemrem više izdržat, upišat ću se.

LOGISTIČKI IZAZOV

Cjepivo osiguravaju policajci naoružani dugim cijevima: 'To je pitanje nacionalne sigurnosti'. U pitanju je također veliki novac što je također mamac kriminalnim grupama

24. GOVORI VAM SINIŠA

Siniša je sam u stanu i na pozornici s ukulelama u rukama. Terorizira nas puštajući svoj YouTube hit koji je zbog kakvog glitcha u matrici uspio doseći čak 400.000 pogleda.

Činjenica da je pjesma hit jer je toliko loša.

Istovremeno, bzz-bzz, Siniša dobiva poruke od drugih koje prekidaju pjesmu:

*“Ne budi pi*ka, dođi na cugu.”*

“Party pooperu, što uopće radiš sam u stanu?”

“E, nećeš vjerovat što se upravo desilo. Žutog je neka boomerica kiknula u jaja.”

“Sori, Žuti me sili da ti napišem ovu poruku. Kaže da ženska uopće nije tako stara i da ga je samo zveknula u preponu jer se izmaknuo.”

“Moš mislit. Tu je plakao 15 minuta jer ga je samo pogodila u preponu, mhm.”

Notifikacija: Pratite UŽIVO sjednicu Vlade: Predstavljanje novog Zakona o porezu na nekretnine i Zakona o socijalnom stanovanju. Oporba: haračenje građana neće stvoriti više prostora za mlade.

Bzz-bzz, poruke nastavljaju stizati, ali Siniša ih samo seena, više ništa ne čita.

Nekoliko trenutaka tako, a onda ustane. Stiša glazbu i upali kameru na mobitelu. Uperi je prema sebi i počne se snimati kao za Instagram story.

SINIŠA: Idemo napraviti brzu kalkulaciju?

Ako osoba zarađuje prosječnu mjesečnu plaću, samo da bi pokrila osnovne potrebe mora potrošiti oko dvije trećine svoje plaće. Kad govorimo o osnovnim potrebama onda se možemo složiti da su to hrana, voda i mjesto za život, ne? Da bi se nešto moglo nazvati mjestom za život trebalo bi posjedovati krov koji ne prokišnjava i ne propušta buru, WC školjku, pipu s vodom, kutak za konzumiranje hrane i neku vrstu aranžmana za spavanje – bilo krevet, kauč ili mjesto za odložiti vreću za spavanje.

Iako nije propisana i uspijeva biti fleksibilno mala, neka kvadratura je nužna da bi nešto bilo mjesto za život. Da bi ga tržište amenovalo i reklo: ovo je stan i vrijedi x i y novaca.

Da biste posjedovali tu famoznu stvar zvanu stan imenom i prezimenom, tu minimalnu kvadraturu u kojoj ćete imati moći i urinirati i oprati ruke poslije pa napraviti sendvič, a bez da obećate lijevi bubreg banci, morali biste raditi bez hrane i spavajući na ulici pored ureda 9 punih godina. Pored ureda, jer si, naravno, ne možete priuštiti trošak kao što je prijevoz. To je jedini način da sakupite x i y količinu novaca bez banke.

Ako živite na ulici i nemate mjesto za život, vi zapravo ne biste smjeli ni imati posao jer da dobijete posao prvo trebate prepisati svoje ime na neku adresu.

Ako nemate posao, ne možete ni zaraditi za svoje mjesto za život. A ni za hranu. A ako ne jedete, znanstvena je činjenica da ćete neminovno, u jednom trenu, polako i sigurno – umrijeti.

Naravno, ljudi ne voli biti gladni. Niti na ulici. Za sigurnost koju pruža krov iznad glave i puni trbuh, prosječna osoba živi s minusom-količinom novca.

Dosta apsurdno, ne? Živiš od novca kojeg nemaš, nikada nisi imao i nikada, najvjerojatnije, nećeš ni imati niti biti u mogućnosti posjedovati. Zato je tu minus.

A banke? Banke to amenuju. One se klade na to da ti, kao jedan prosječan korisnik njihovih usluga, nećeš nikada imati dovoljno novaca i da ćeš uvijek trebati još novaca da pokrpaš tu rastuću količinu novaca koje nemaš. Ako izgube okladu, što je najgore što se može dogoditi? Jednostavno će dobiti natrag svoj novac. S plusom.

Ne pristaješ li na tu okladu... Ti si lud. Društveni odmetnik. Ljudi prelaze preko tvog tijela na ulici i psuju u bradu jer im smetaš na njihovom putu. Jer zauzimaš prostor koji nije tvoj nego je svačiji, a svačiji u prijevodu znači njihov.

Ne, ne... Nije to tužno. Nije to čak ni nepravedno. To je tako. To je jedno svakodnevno ništa. Od kojeg ne osjećaš ništa.

Prije dva dana izbacio sam ovaj video. Na njemu pjevam i sviram ovu pjesmu...

Po posljednji put slušamo Sinišin viralni hit.

Danas je službeno dosegao 400.000 pogleda.

Danas je dan kad ću se ubiti.

Počeo sam svirati jer sam znao da nemam sluha. I da ne postoji nikakva realna šansa da ću ikad biti dobar u ovom. Nemam glas za pjevanje, nemam smisao za ritam, nisam talentiran. Počeo sam ovo raditi jer sam znao da s ovim ne mogu ništa zaraditi. Jer je ništa radi ništa. Jer nema poantu ni cilj ni smisao. Jer nitko to ne treba. Jer nitko to ne bi platio. Jer mi ne osigurava moja četiri zida niti gaudu u frižideru.

Trebate raditi ono u čemu ste dobri. Što volite. Što vam ide od ruke. Što bi vam netko platio. Da možete jesti. Da možete ne umrijeti od hladnoće kao lualica na cesti. Druga opcija je da radite sve ono što nitko ne želi raditi i spremni su platiti da radite umjesto njih: odčepļjavate sifone, skupļjate smeće, zidate kuće bez skela, pakirate njihove online narudžbe...

Ali ako želite smisao, trebate raditi ono u čemu ste dobri, što bi netko dobro platio. Ako želite kvadratić svog prostora sa smislom, onda nije dovoljno samo raditi, treba nešto smisleno raditi. Jer, zašto bi vam ovaj svijet dao vaše mjesto samo tako, po kojoj zasluži, za koji plus?

Danas je moj video dostigao preko 400.00 pogleda. I dobio sam šaku dolara na račun. S njima mogu kupiti danas gablec i ne biti gladan. Za razliku od... *i pronade informaciju na mobitelu...* 811 milijuna ljudi na ovoj planeti. To se zove uspjeh, zar ne?

Siniša čita komentare na glas:

Jazzilla2o: "Ovaj lik je toliko loš da je dobar."

Chillexxx3: "Stari moj, ovaj je cijeli glazbeni žanr sam po sebi. A žanr je katastrofa."

Gaby: "Susramlje na razini katarze. Ne mogu prestati slušati. Ovo je predobro."

Ping. Obavijest – netko je napisao novi komentar. Siniša pogleda, ali ne pročita.

Zaključio sam da jedino što mogu napraviti je... ubiti se.

Moja posljednja želja je da moju smrt netko objavi online. To je zadnja stvar koju želim dati ovom svijetu. Znam koliko volite gledati smrt.

Ured zastupnice RH: Odbijanjem zahtjeva sud nije utvrdio da je Hrvatska odgovorna za smrt djevojčice Madine.

Nadam se da ćete uživati. Like, share and subscribe.

Siniša pukne prstima i pred njega se odozgora spusti konopac. Povuč ga, testira je li čvrsto – čvrsto je. Počinje raditi čvor oko vlastite glave. Nije tako jednostavno kako se čini.

Napokon je spreman. Popne se na stolicu. Balansira telefon u ruci i stavljanje užeta oko vrata. Stišće uže oko vrata najbolje što može. Pokušava zadržati mobitel u ruci najbolje što može. Uzme posljednji udah na ovome svijetu i...

TRAS!

Četiri preostala stanara upadaju kao Kramer i kroz vrata – Anton, Žuti, Bella i Iva, cerekaju se i bauljaju. Spaze Sinišu s užetom na stolici. Nekoliko trenutaka odvratne tišine i onda...

ŽUTI: Stari, nisam znao da tog ima kod nas... Da netko brije na erotsko gušenje. To je baš hardcore.

Svi pogledaju sada u Žutog. Šute, šute... I onda se odvale smijati. Siniša skine uže s vrata, makne stolicu, uzme ukulele, mobitel i izađe sa scene. Uže se povuče ponovno prema gore. Opet tišina i onda Belli sleti misao na glavu.

BELLA: Jebote... Pitam se što vi svi drugi radite kad ste sami u stanu.

Svi se smiju. Pijano i glupo.

25. KOMORNA DRAMA 5 / HEPI BRZDEJ

Pokoja hrpica pometene prašine, prepuna košara prljavog rublja, dvije vreće smeća pored vrata... Akcija čišćenja je u tijeku i svi stanari su uključeni. Još uvijek nitko ne zna što očekivati nakon toga.

Žuti je na pauzi, otvorio je pivu i sjeo na kauč. Gleda u mobitel jer... očekuje video call od Mame i Tate kad napokon...

MAMA: Sine, se čujemo?

TATA: Jel' nas vidi? Daj malo udalji tu kameru.

ŽUTI: Tu sam, čujem vas.

MAMA: A jel' nas vidiš?

Mama i Tata mahnitno mašu kameri tako da se poziv blago smrzava.

ŽUTI: Vidim, ali mislim da vam je loša konekcija, prekida -.

TATA: - Što si rekao, sine?

ŽUTI: Loša vam je -

MAMA: SRETAN ROĐENDAN, SINE!

I Mama i Tata počnu pjevati SRETAN ROĐENDAN TIII!

Žuti odsluša tu isprekidanu verziju pjesmice hvatajući internet po stanu kako se ne bi poziv u potpunosti urušio.

ŽUTI: Hvala!

MAMA: Nadam se da se ne ljutiš što malo kasnimo -

TATA: - Jučer smo stigli na otok -

MAMA: - Jedva smo imali signala.

TATA: - I bili smo mrtvi umorni. Da samo čuješ kako ti je mama hrkala...

MAMA: - Znaš što, mislila sam da je taj jetlag glupost, ali bome nije šala.

ŽUTI: - Stara, u istoj ste vremenskoj zoni.

TATA: Jesi se ti dobro proveo jučer? Počastio društvo?

ŽUTI: Nisam, nisam slavio.

MAMA: Oprosti, sine, nismo te čuli, prekida nam se nešto.

TATA: - Deda je rekao ti želi uplatiti nešto za rođendan. Je li te dobio?

ŽUTI: Je.

MAMA: Jel' rekao da je? Nisam ga čula.

TATA: Mislim da je kimao glavom.

MAMA: Ili se to samo slika prekida?

TATA: Slušaj, sine.

ŽUTI: Tu sam, sve vas čujem.

TATA: - Mi ćemo te sad pozdraviti. Javi dedi da si dobro.

ŽUTI: - Ču, čuli smo -

MAMA: - Non-stop pita kako si, kako u novom stanu, a ja non-stop ponavljam kako uživaš s društvom.

TATA: - Dedi je dosadno pa zivka, ispituje -

ŽUTI: - Čuli smo se.

MAMA: - Nego, idemo mi do plaže. Da znaš kako je prekrasno vrijeme...

ŽUTI: Super, uživajte.

TATA: Ajde, sine, dobro se zabavi.

MAMA: Pozdravi društvo.

TATA: Sretan rođendan još jednom.

MAMA: Sretaaaan rooo -

Puf. Prekid veze. Ostaje samo smrznuta slika Mame i Tate kako mašu u ekran mobitela.

I ako nisu prislušivali, ostali stanari su čuli sve obzirom na intenzitet decibela s kojim se vodio ovaj razgovor (kao s Himalaje na Ural, a ne putem mobitela). I nisu mogli, a da ne prekinu svoje "proljetno čišćenje".

Venecija aktivirala sustav obrane od poplava: "Trenutak istine je u ponedjeljak"

BELLA: Žuti?

ŽUTI: Reci?

IVA: Zašto nam nisi rekao da ti je rođendan?

ŽUTI: Nije. Bio je, prije tjedan dana.

Svi imaju upitnike iznad glave, nemaju ideju što reći.

BELLA: Jesi siguran?

IVA: Žao nam je?

SINIŠA: Žuti, ti si zadnja osoba koja bi tako nešto prešutila. Kad malo bolje razmislim... koja bi išta prešutila.

ANTON: Ili propustila priliku da se napije.

IVA: Oprosti, nismo znali -

BELLA: - Da, nije kao da smo zaboravili (*Bella prekrije usta - nije ovo trebala reći, ups*).

SINIŠA: Zašto nam nisi rekao?

ŽUTI: Dobro, što je ovo, intervencija?

BELLA: Žuti? Jel' sve okej?

ŽUTI: Zovem se Karlo.

IVA: Ozbiljno? Nikad ne bih rekla. Sa mnom je u razred išao jedan Karlo i nimalo -

I Iva shvati da nije vrijeme za tu priču kad bolje pogleda Karlov izraz lica.

IVA: Nebitno.

Bella sjedne pored Žutog na kauč.

BELLA: Kužim te skroz zapravo. Ja sam zadnji rođendan provela pucajući vatromet sama u igrici! Nisam htjela izać iz kuće, čak nisam ni guildu rekla da mi je ročkas, samo sam čagala ispred auction housea. /dance, kosa crta - i pleši...

SINIŠA: Ne znam zašto si ti, inače neuništiv ko žohar, povukao se u neku rupu zbog... rođendana? Što se zamaraš s tim slastičarskim blagdanom. To nije ništa osim jednog okreta oko Sunca i to čak ne od prvog do prvog nego random.

ANTON: Mislim stari da će ti biti bolje ako samo proslaviš. Skineš ga ko flaster.

IVA (*se jako uozbiljila*): Pustite ga na miru, ja apsolutno razumijem da više u jednom momentu ne želiš brojiti godine više, to odgovorno izjavljujem kao najstarija ovdje.

ŽUTI: Nisi najstarija.

BELLA: Da, ja se već tri godine osjećam ko da sam ušla u šezdesete, a ne ko da sam u dvadesetima.

ŽUTI: Ne, crno na bijelo, Iva nije najstarija.

Veliko priznanje slijedi...

ŽUTI: Trideseti rođendan je nešto što sam ja već odavno utopio u šljivovici. Vidite ovu ogrebotinu iznad gležnja (*i digne nogavicu*). To je zato što sam se spotaknuo i rasuo po tramvajskim tračnicama na trideseti.

BELLA: Kaj, kaj to znači?

ŽUTI: Ljudi, ja sam jučer imao svoj... Trideset treći rođendan.

ANTON: Isuse, pa to su Isusove godine.

To priznanje nastavlja strujati zrakom stvarajući pogrebnu tišinu. Dok se Siniša ne počne smijati.

SINIŠA: Svi smo ušutili kao da imaš šest bradavica i dolaziš s planete Z.

BELLA: Meni niš nije jasno.

IVA: Ali samo malo, ako si ti navršio trideset dvije jučer -

ŽUTI: - Znači da se mogu službeno pozdraviti s ovim stanom.

Tišina.

SINIŠA: Imaš gdje biti?

Žuti kima glavom "ne". "Ne baš."

ANTON: Možemo pisati molbu na Ministarstvo? Mogu ti ja pomoć. Možda

ŽUTI: Kaj mi vrijedi? To je opet privremeno.

BELLA: Glupi natječaj, kao da nemamo dovoljno briga na ovom svijetu. Ne mogu nas bar još malo pustiti na miru.

IVA: Jebote, ja sam sljedeća.

SINIŠA: Žuti, mislim da si službeno alarmirao biološki sat kod Ive.

ANTON: Ako ti biologija ne zvoni u ušima nonstop, ja želim znati kojim tabletama se to hraniš.

BELLA: Trebamo proslaviti. Ovo je možda zadnja prilika da. Ako se slažeš, Žuti?

Žuti šuti.

IVA: Imam ideju. Žuti, koja je bila zadnja brojka koji su se veselio proslaviti?

ŽUTI (*razmišlja pa...*): 25?

ANTON: Sretan ti 25. rođendan, KARLO!

ŽUTI: Hvala, ali možeš me zvati Žuti. Tako me svi zovu.

Svi pjevaju Sretan rođendan Žutome. Melankolija ispunjava stan, ona tipična za još jedan okret oko Sunca. I opet, nitko nije počistio stan do kraja.

GOOGLE: WHAT YEAR WILL THE SUN DIE?

"Hidrogen u središtu Sunca iscrpit će se za pet bilijuna godina kad će Sunce biti 67% luminiscentnije nego što je sada. To označava kraj glavne sekvence života Sunca i iza toga ono će prijeći u subgigantsku fazu i evoluirati u crvenog diva.

26. UVIJEK ISTINA, NIKAD IZAZOV

Stan je ekstra uređen - netko se potrudio staviti šarene lampice (omotati ih oko konopaca) i napuhati nekoliko balona koji plutaju po kaotičnom stanu.

Atmosfera - kućna pijanka. Ne gubimo previše vrijeme na uvode jer je dovoljno alkohola već u krvi. Anton drži bocu, on je najviše posrkao. Zavrti je za "istinu ili izazov" i vrti ju dok se čep ne okrene prema njemu.

ZBOR STANARA: Istina ili izazov?

ANTON: Istina je da mi je Bella sredila posao jer da nije, Štefa s burze bi me skoro pa posvojila, skupa s mojim besprijekornim CV-om kojem se tako divila. Istina je i da sam ulupao cijelu plaću na klubove i kokain i da nisam ništa bliže da pakiram sad nego prije. I da dok me svi moji prijatelji u ormaru koji se beskrupolozno laktare po političkim mladežima mrze i kipte od ljubomore, ja pola radnog vremena stojim pred aparatom za kavu ili za kopirkom. Ne znam za što sam dobio pripravništvo - za baristu, tetu na šalteru ili odvjetnika, ali nitko me nije ni pogleda mjesec dana. Ništa nije kako treba i mislim da mentorici blago izlazim na jetra jer khm, prekriveni homofob. To je istina.

Anton gurne bocu Siniši u ruke. Siniša prvo ne želi, ali pijani Anton je uvrljiv pa je na kraju zavrti i odmah se čep okrene prema njemu.

ZBOR STANARA: Istina ili izazov?

SINIŠA: Istina je da sam otišao živjeti na dno hranidbenog lanca jer sam htio plivati kontra struje - ako će svi gore, ja ću dolje. Onda mi je Ali, naš novi zaposlenik u smjeni, rekao da sam kreten. I napokon sam se udostojio priznati da se osjećam kao jedan. Istinu koju nitko ovdje ne zna je da se na dnu isprazniš jer tako jedino možeš podnijeti da netko neprestano gazi po tebi. Ljudsko je prokletstvo što zna da može bolje... i bira najlakši put da to postigne: preko nečijih leđa. Ja sam prelomio svoja, u meni više nema ništa kontra, samo praznina.

Anton sad vrti bocu uporno dok ne uspije zavrtiti do Ive.

ZBOR STANARA: Istina ili izazov?

IVA: Istina je da nisam mogla dati povjerenje ni tako banalnoj stvarčici kao što je test za trudnoću i da sam svejedno obavila pregled. I dobro da jesam jer se više neću ispričavati što sam sebična. Istina je da mogu imati dijete sad ili nikad, i u tom slučaju, biram nikad. Od mene nećete čuti ispriku što ne vjerujem u dobro u ljudima i što ne želim trošiti vrijeme da budem bolja osoba. Na meni da je prozovem sve koji su prelako uspješni u životu i sve koji još uvijek misle da je samo dovoljno sudjelovati. Sve koji misle da su bolji jer još nisu bacili nikog pod vlak. Nema ljubavi. Svi smo mi govna zato #ostanizam.

Anton se više ni ne trudi zavrtiti bocu, samo pogleda Bellu.

ZBOR STANARA: Istina ili izazov?

BELLA: Istina je da mi nikad nije išlo niš osim likovnog i povijesti koju sam učila samo jer sam imala profku koja me voljela. A Bella, kao što znate, dolazi iz grande loze intelektualaca i nije mogla biti tako obična, prosječna... I tak, Bella je imala "dobro oko", tak su joj barem rekli i jedini drugi skill su joj bili bolesni statovi u first person igrama, al kad je Bella išla u školu to se još nije smatralo karijerom. I onda je Bella počela fotkat, i nije htjela odustat od toga ko što je odustala od sveg drugog čega se primila u životu: košarke, francuskog, glazbene... Istina je da nemam pojma jel me uopće to zanima, ko ni bilo kaj drugo na ovom svijetu - osim spavanja i hrane. Istina je da žele organizirati izložbu mojih radova samo zato što se knjižnica zove po mojoj baki. Dovoljna je bila jedna serija radova i eto, mala Bella je fotograf. Pozvana je čak i da fotka neke evente, a istina je da je Siniša veći artist nego ja.

ŽUTI: Još uvijek nemrem vjerovati da je Siniša uspio osvojiti internet.

ANTON: A di sam se ja pomaknuo dok je on okretao pljeskavice i pisao o masnom na gradelama? Ko je ono reka da se trud isplati?

SINIŠA: Maknuo sam video prije tjedan dana. Sve sam maknuo.

ŽUTI: Ne, zašto?!

Siniša slegne ramenima. Neko vrijeme svi zure u bocu.

I onda svi krenu čekati Žutog da uzme bocu.

ŽUTI: Ja ne igram.

*Dobije poglede u stilu "nemoj nas... ***"*

ANTON: Ne zanima me, to je najmanje što možeš nakon svih grizova i srkova što sam ti da!

ZBOR STANARA: Istina ili izazov?

ŽUTI: Inače više volim izazove, ali ajde, istina. Ne znam uopće što bih sad trebao ispričati, koje veliko priznanje, ali nešto ću smisliti onako po putu. Istina je da mi je žao što imam samo jednu jetra i pluća. Pored toga, šta bi me trebalo mučiti? Svi su se nešto u životu usrali, pristali raditi od 8 do 16 i nezadovoljni su. Jako su ponosni što plaćaju poreze, a pere ih frustra jer nemaju nikakvu kontrolu nad životom niti nad svijetom. Nešto rade, a ništa se zbog toga ne događa. Onda se poslije nađemo na pivi i vidim ja, iako se samo pravim glup, govore mi - "ma ti si car", a kad se doma ušuška u krevet s plusom od hiljadu eura na računu, misli si da sam neka propalica i da je on pobjednik jer je ušao u nekakav zlatni kavez, a zapravo se samo nije usudio sanjati, imati neki veći cilj u životu, dopustiti si da pomisli - čovječe, pa ja mogu mijenjati ovaj svijet.

ANTON: Jebemti, ljudi, Žuti je u pravu. Čvrsto sam sad odlučia: Dat ću im otkaz. Neće oni meni s diplomom u ruci da ja perem šalice.

Pauzica.

ANTON: Ne, još bolje! Lipo ću ih iskoristiti. Da, tako ću ja, lipo ih iskoristiti ko odskočnu dasku za sljedećih deset godina. Odradit ću pola godine, godinu dana kod njih. Taman da dobro izgledam na životopisu. Da mi CV blista. Dotad još mogu izdržati ovdi. I onda, ciao ragazzi svojim putem.

Pauzica.

ANTON: Osim ako se nešto ne promijeni. Ne znam, možda sam si prerano bacio mentoricu pod kotač? Koliko ona može znati, to je gospođa od 50 godina, ona vjerojatno ni ne sumnja da sam ja...

ŽUTI: Gay?

ANTON: Ma da, šta ona zna, u njeno vreme pederi su još radili dicu nekim jadnim starim curama. Možda sam preoštar, to je ipak ured na glasu. Velika stvar. Kako će izgledati na CV-u ako piše da sam radia tamo ravno 3 miseca? Znaš kako? Ko da sam neki luzer.

ŽUTI: Propalica?

IVA: Koja nije dorasla za ovaj svijet.

BELLA: Koja živi na grbači države.

SINIŠA: - društva.

ANTON: Obična pič***.

Pauzica.

BELLA: Odradit ću tu izložbu. Tko još odbija takvu priliku?

IVA: Nastavit ću studirati u Italiji. Priuštiti ću si to, naći ću način, ima stipendija, mogu ja to.

Zašto bih spuštala sidro kad ja želim jahati valove? Tko mi još može reći da je obrazovanje nešto loše?

SINIŠA: Dao sam otkaz u McDonaldsu, prihvatit ću doktorat.

Ovo dobije jedan "wow" od ostalih stanara.

SINIŠA: Tko još danas pruža otpor?

Pauza. Žuti misli. Ima ideju. Niz konop se spusti njegov zaboravljeni popis želja i namjera.

ŽUTI: Otići ću u Ameriku. Moj san je prevelik za ovo, ovdje. Kad me izbace iz stana, pokvarit ću im statistiku i zapaliti odavde. Tko još želi živjeti u ovom mjestu?

Motaj kablove. Fajrunt. Mrak.

27. EPILOG: ŠTO DA OBUČEM?

Na konopcima se spušta sljedeći natpis:

STANARI SE SPREMAJU ZA BELLINU IZLOŽBU I NOVI ŽIVOT.

NITKO NEMA NIŠTA U ORMARU.

Bella priča priču dok nas vodi kroz galeriju svojih fotografija: brendirana tenisica koja gazi opušak, limenke koje vire iz kontejnera za reciklažu, posteri u zraku natopljeni kišom, cura s rozim prameno preko čela koja pije jeftino pivo dok hoda cestom, jedan prosjak na cesti koji gleda u mobitel...

BELLA: Ima ta jedna bajka, basna, nemam pojma kaj je. Neka narodna priča, recimo to tako. I sad, ja uopće ne znam jel se ja tog dobro sjećam il' sam ja tu polu izmislila, ali ispričat ću vam.

STANARKA 2 prislanja suknju na sebe. Suknja ju naljuti. Pozove konopac. Pošalje je gore konopcem.

STANAR 5 provjerava koliko viška kože ima na vratu. Pozove konopac. Želi samog sebe objesiti za njega, ali neće.

STANAR 1 prebrojava koliko rupa ima na svojim hlačama. Izbrojat će ih minimalno pet. Izvadi papirić iz džepa, na njega zapiše: nove hlače i zalijepi si ga na čelo.

BELLA: Bila jednom ta jedna sokolica i ona je bila neka opaka sokolica. Cijela je se livada bojala. Lovila je ostale životinjice brzinom munje. Ono, vidio bi jednu crnu točkicu na nebu, to je bila ona i zum, sljedeće sekunde te više ne bi bilo.

STANAR 3 ima masnu kosu. Provlači prste kroz svoju kosu. Prvo ekstremno polako pa brže i brže. Zalicao je kosu. Stane. Namjesti svoj lijevi profil, namjesti svoj desni profil. Odluči razbarušiti kosu.

STANARKA 2 stavlja ruž. Radi krug po usnicama, a potom se taj krug počinje širiti - stavlja ruž i po nosu i po čelu i po cijelom licu. Iz džepa izvadi maramicu. Obriše ruž s lica. Ne obriše ga do kraja.

STANAR 1 oblači košulju. Rukavi su mu prekratki. Pokušava ih nategnuti - jednom, dvaput, triput. Ne ide. Skine košulju i baci ju iza sebe.

BELLA: I niš, tako je sokolica jedne večeri spavala u svom gnijezdu kad je livadom poharao veliki tornado. To je bilo prvi puta u povijesti te livade da se tako nešto dogodilo. E, a, važan dio priče je i da je to proljeće sokolica imala svoje ptiće, ali nisu još bili otišli iz gnijezda.

STANAR 5 nosi hrpu čarapa u rukama. Ne može spariti nijedne. Sve ih baci u zrak.

STANAR 3 pokušava staviti kravatu. Ne zna ju zavezati. Zaveže je oko glave. Počne trčati u krug. Stane. Skine kravatu i baci je na kauč.

STANAR 1 obukao je kožnu jaknu. Pokazuje jedan mišić, pokazuje drugi mišić, ali nijedan se ne vidi od prevelike jakne. Skače u jakni. Zvecka. Stane pa boksa zrak. Stane. Pozove konopac i vrati jaknu gore.

BELLA: I kako je sokolica predano čuvala svoje ptiće, kako se tako jako nadvila nad njima i čuvala ih krilima od te vanjske pošasti, to krilo joj je puklo. I sokolica se tako ozlijedila da danima nije mogla loviti. Dani su prolazili i život na livadi je nekako tekao svojim tokom - padale su jake kiše, štete od tornada je bilo posvuda, ali ostale su životinjice nastavile živjeti ko i prije, najbolje što su znale.

STANARKA 2 prešetava se po stanu u dvije cipele s različitim visinama pete. Lijevo, desno, desno, lijevo. Katapultira jednu cipelu s noge, katapultira drugu. Sjedne i masira si stopala.

STANAR 1 je pronašao haljinu Stanarke 2. Prisloni je na sebe. Napravi krug oko vlastite osi. Stanarka 2 ga gleda. Stanar odloži haljinu ispred nje. Stanarka 2 se počne valjati po podu i preko haljine. Haljina je zgužvana.

STANAR 3 prekopava neku torbu. Iz nje je zasada izletilo: klupko konca, jedna kuhinjska krpa, loptica skočkica, klaunovski nos... Stanar 3 stane. Istrese sve iz ruksaka. U ruksaku je bilo puno smeća. Stanar 3 stavi ruksak na glavu. Stanarka 2 se ustane i izvuče ga iz ruksaka.

BELLA: Brzo je cijela ta priča o nekoj strašnoj sokolici utihnula na livadi jer ju nijedna životinjica nije vidjela već tjednima. Svi su zaboravili na nju. A sokolica je ostala zarobljena u svom gnijezdu i ništa nije mogla zbog tog krila. I kako su ptići bili gladni, a nisu bili baš tako mali, pokušavali su poletjeti. Ali je sokolica koristila zadnju svoju snagu da ne da ptićima da odu

i držala ih je u njihovom gnijezdu. I mogla je to raditi jer joj je u međuvremenu krilo zacijelilo samo to nije mogla znati jer nije letjela.

STANAR 5 je stavio pulover na sebe. Svrbi ga jer je od vune. Češka se kao da ga napadaju ose dok napokon ne odluči skinuti pulover.

STANAR 3 je stavio na sebe nekakav preuski sako. Pomiriši ga. Smrdi.

STANAR 1 si je nacrtao brkove. Neverbalno ispituje druge izgleda li dobro.

STANARKA 2 je obukla odijelo Stanara 5. Povlači rukave i nogavice po podu. Stane pred ostale stanare i pozira. Svi je gledaju.

Stanarka 2 ode prema vratima. Otvori ih. Svi gledaju prema izlazu. Gledaju... Gledaju... Još malo pa će izaći.

Ali Stanarka 2 se okrene prema kauču, zaleti i zabije glavu u jastuk.

STANAR 1 ima ideju. Odlazi lijevo.

BELLA: Kad je prvi ptić umro od gladi, sokolica nije ni skužila što se dogodilo. Tek kad je umro drugi ptić, sokolica je skužila što je napravila. I da spasi zadnjeg ptića, sokolica se probala zaletjeti i poletjeti iz gnijezda, ali toliko je bila u gnijezdu da više nije znala kako i samo je pala i slomila vrat, a zadnji je ptić u gnijezdu ostao plakati dok nije umro od gladi.

STANAR 1 se presvukao u pidžamu. Smjestio se na kauču pored Stanarke 2.

STANARU 5 je isto prekipjelo. Skine se u bokserice.

STANAR 3 pozove konopac. Objesi sako. Pošalje ga gore.

STANARKA 5 im se pridruži.

I svi su ostali samo paralizirani, i stopili se s prostorom, ušuškali su se na kauču, u kaos u kojem žive i koji odražava kaos vani, cijela se stvar pretapa u zadnju scenu:

PEDESET LJUDI JE UBIJENO U DŽAMIJI U NOVOM ZELANDU 15.OŽUJKA ŠTO JE
NAJVEĆE MASOVNO UBOJSTVO U ZEMLJI

NEKOLIKO BOGATIH I POZNATIH RODITELJA SU OPTUŽENI ZA PLAĆANJE
FALSIFIKACIJE PRIJAVA ZA FAKULTETE SVOJE DJECE NE BI LI SE
NEPRAVEDNO UPISALI NA ELITNE INSTITUCIJE

ETIOPIJSKI PUTNI AVION KOJI JE VOZIO PREMA NAIROBIJU SRUŠIO SE
NEDUGO NAKON SLIJETANJA I UBIO 157 LJUDI

NOTRE-DAME GORI

*I vijesti i šumovi i sve ostalo nastavljaju dolaziti sve dok se ne oglasi ono najalarmatnije što
jedino može probuditi naše Stanare:*

MINISTARSTVO RADA I SOCIJALNIH POLITIKA SLUŽBENO JE RASPISALO
NATJEČAJ ZA NOVE SUBVENCIJE - STOTINE MLADIH VEĆ JE POSLALO SVOJ
ZAHTJEV AGENCIJI, OČEKUJE SE BORBA ZA SVAKI METAR KVADRATNI, NEKI
ĆE MORATI NAPUSTITI STANOVE.

PREMIJER KAŽE: KONTROLE SU POJAČANE, NEĆEMO DOPUSTITI DA ITKO
ISKORIŠTAVA OVU MJERU, MINISTAR DODAJE: MLADI ĆE DIJELITI PROSTOR,
ALI VJERUJEMO DA JE TO SAMO PRIVREMENO RJEŠENJE.

Zvono na vratima.

Stanari se svi bacaju iza kauča, kao da će ih taj isti kauč zaštititi.

*Svatko je pripremio svoje oružje: Iva je napravila hrpicu čarapa s kojom će bombardirati onog
koji se usudi ući, Anton je pripremio vilicu kao vile, Bella ima flash s kojim će ga oslijepiti,
Siniša je napravio laso od žnicaranaca da ga uhvati u klopku, a Žutom je jedino ostala žlica - s
njom uvijek može nekome iskopati oko.*

Kucanje. Svi gledaju vrata.

Jedna cipela ušla je kroz "vrata" desno.

Svi udahnu, zadrže dah i...

KRAJ